

کتابخانه تخصصی علوم غریبه، متافیزیک، ماوراء و باستانی

آدرس کانال ما در تلگرام:

https://telegram.me/joinchat/CrNPQT۸xvaIrIQKDpeg-sw

یا

https://telegram.me/ketabsabzz

با عرض سلام خدمت همراهان خوب کانال و خیر مقدم به دوستانی که تازه به جمع ما اضافه شدند

دوستان خوبم،همینطور که میدونید کتابای علوم غریبه بیشترشون قدیمی و فاقد شناسنامه کتابه.اونچه که من برا بیوگرافی کتاب گذاشتم تو هیچ کانال کتابی نبوده.بلکه خودم زحمت کشیدم کتاب رو دانلود کردم و بعد تا ورق آخر کتابو گشتم بخاطر اینکه بفهمم موضوع مطالبش چیه.اول تو یک برگه چک نویس کنم بعد ویرایش و تایپ کنم براتون.اینکار خیلی از وقتم رو میگیره.بعد کانالای دیگه بدون هیچ زحمتی مطالب کانال منو برمیدارن میزارن کانال خودشون.میخوام بگم به هیچ وجه به استفاده کانالای دیگه از مطالبی که مینویسم راضی نیستم و اصلا حلال نمیکنم.چون این بیوگرافیا رو خودم درست کردم.اینجور نیس که اونچه میخونید همش یک جای کتاب یا صفحه اولش باشه بلکه کل کتابو گشتم و دستچین کردم.و بدتر اینکه بخاطر بالا رفتن سرعت کارم برا باز شدن بعضی فایلا تا الان نه تا برنامه پی دی اف خوان عوض کردم انصاف نیس زحمتمو راحت تو کانالشون بزارن وقتی که خودمو هم راحت میتونن پیدا کنن که اجازه بگیرن.گفتم تا بعضیا که حاصل زحمت منو راحت و بدون اجازه برمیدارن بدونن این کارشون به هیچ وجه انسانی نیست و من هم اصلا نمیگذرم.چرا که وقت زیادی رو برا انتخاب متن بیوگرافی کتاب میزارم.

از آنجا که دعانویسی دارای شرایط خاص و نیازمند تهذیب نفس و پاکی سرشت است و انجام آن از عهده هر فردی برنمی آید،ادمین این کانال هیچ مسعولیتی در برابر استفاده نادرست و نابجا و سوء از کتب علوم غریبه که در کانال قرار داده میشود نداشته و هدف از قرار دادن اینگونه کتابها صرفا جهت مطالعه و آشنایی مختصر کاربران گرامی کانال با این علوم اسرار آمیز است نه برای استفاده شخصی و دنیایی و طلسم کردن افراد...

کسی که تنها مسافرت نموده و تنها بخوابد

سیّد بن طاووس (ره) در کتاب «الامان من الاخطار الاسفار والازمان» روایت نموده که ائمه عليهم السلام فرموده‌اند: کسی که به تنهایی مسافرت نمود بگوید:

«ما شاءاللّه لا حول و لا قوّة الّا باللّه اللّٰهمَّ آنِسْ وَحْشَتي وَ اَعِنّي عَلىٰ وَحْدَتي وَ اَدِّ غُرْبَتي».

و فرمودند کسی که در اتاق یا خانه‌ای تنها می‌خوابد یا در شهر یا روستایی تنها (بدون همراه) می‌خوابد بگوید:

«اَللّٰهُمَّ آنِسْ وَحْشَتي وَ اَعِنّي عَلىٰ وَحْدَتي»

□

دعای هنگام ورود به شهر یا روستا

سید بن طاووس(ره) در الامان دعایی را ذکر نموده جهت کسی که قصد ورود به شهر یا روستایی را دارد و کسی که اراده دارد برای مدتی در شهر یا روستایی وارد شده و زندگی کند بهتر است هنگام ورود این دعا را بخواند:

«اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰواتِ السَّبْعِ وَ ما اَظَلَّتْ وَ رَبَّ الْاَرَضينَ السَّبْعِ وَ ما اَقَلَّتْ وَ رَبَّ الشَّياطينَ وَ ما اَضَلَّتْ وَ رَبَّ الرِّياحِ وَ ما ذَرَتْ وَ رَبَّ الْبِحارِ وَ ما جَرَتْ اِنّي اَسْئَلُکَ خَيْرَ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ وَ خَيْرَ ما فيها وَ اَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّها وَ شَرِّ ما فيها اَللّٰهُمَّ يَسِّرْ لي ما كانَ فيها مِنْ يُسْرٍ وَ اَعِنّي عَلىٰ قَضاءِ حاجَتي يا قاضِيَ الْحاجاتُ وَ يا مُجيبُ الدَّعَواتِ اَدْخِلْني مُدْخَلَ صِدْقٍ وَ اَخْرِجْني مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطاناً نَصيراً».

□

دعای سوار شدن بر وسیلهٔ نقلیه

در الامان سید بن طاووس(ره) از صفوان جمال روایت است که مولایمان حضرت امام جعفر بن محمد الصادق عليه السلام هنگامی که سوار شتر می‌شدند می‌فرمودند:

«بسم اللّٰه و لا حول و لا قوّة الاّ باللّٰه سبحان الذي سَخَّرَ لَنا هذا وَ ما كُنّا لَهُ مُقرِنينَ وَ اِنّا اِلىٰ رَبِّنا لَمُنْقَلِبونَ وَ الْحمدُ للّٰهِ رَبِّ العالَمين».

و هنگامی که بر روی چارپا قرار می‌گرفتند می‌فرمودند:

«اَلْحَمْد لِلّٰهِ الَّذي هَدانا لِلْاِسْلامِ وَ مَنَّ عَلَيْنا بِمُحَمَّدٍ صَلَّىَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ سُبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هذا وَ ما كُنّا لَهُ مُقْرِنينَ وَ اِنّا اِلىٰ رَبِّنا لَمُنْقَلِبُونَ وَ الْحَمْدُ للّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْحامِلُ عَلَى الظَّهْرِ وَ الْمُسْتَعانِ عَلَى الْاَمْرِ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْنا بَلاغاً نَبْلُغُ بِهِ اِلىٰ خَيْرٍ بَلاغاً يَبْلُغُ اِلىٰ رَحْمَتِكَ وَ رِضْوانِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ اَللّٰهُمَّ لا ضَيْرَ اِلاّٰ ضَيْرُكَ وَ لا خَيْرَ اِلاّٰ خَيْرُكَ وَ لا حافِظَ غَيْرُكَ».

این دو دعا را هنگام سوار شدن بر هر وسیلهٔ نقلیه‌ای می‌توان خواند و مختص به چارپایان نمی‌باشد و از ذکر ادعیه‌ای که معنای آنها فقط مختص به سوار شدن به چارپایان در قدیم بوده خود داری نمودیم.

□

گم کردن راه

در الامان سید بن طاووس(ره) است کسی که در بین راهها گم شد یا در بین راه به بلائی گرفتار گردید بگوید:«**یا فارس الحجاز ادرکنی ادرکنی یا ابا صالح المهدی ادرکنی ادرکنی یا اباالحسن ادرکنی ادرکنی**» پس آن حضرت(عج) امر می‌فرماید به خلاص شدن تو از بلا و یا راهنمایی شدن به راه صحیح.

و شیخ کفعمی(ره) در مصباح از مولا یمان حضرت امام صادق(ع) روایت نموده که چون راه را گم کردی و از آن خارج شدی پس ندا کن:«**یا صالِحُ وَ یا اَبا صالِحُ اَرْشِدُنا اِلىَ الطَّريقِ رَحِمَكُمُ اللّٰهُ**».

□

رفع ترس بیابان

صاحب تسهیل الدواء آورده که در حدیث معتبر مروی است که هر گاه در سفری یا

بیابانی از جنیان و غیر ایشان بترسی دست راست خود را بر سر بگذار و به آواز بلند بگو:«اَفَغَيْرَ دِينِ اللّٰهِ يَبْغُونَ وَ لَهُ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰاتِ وَ الْأَرْضِ طَوْعاً وَ كُرْهاً وَ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ».

سالم ماندن کشتی و اهل آن برای همیشه

صاحب انیس الزائرین آورده که این آیهٔ شریفه از سورهٔ **«هود»** را بر تخته‌ای از چوب ساج بنویسد و در کشتی یا دنبال کشتی بیاویزد پس به برکت این آیه آن کشتی همیشه سالم باشد و حضرت مولاامیرالمؤمنین(ع) فرمود:

که حضرت رسول(ص) فرمود:

چون این آیه را به کشتی ببندی امان از غرق شدن می‌باشد:

«وَ قٰالَ ارْكَبُوا فِيهٰا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرِيهٰا وَ مُرْسِيهٰا اِنَّ رَبّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ»(هود ۴۱).

□

آنچه که در هنگام ترس از غرق شدن خوانده می‌شود

سید بن طاووس(ره) در کتاب «الامان» از مولایمان حضرت امیر المؤمنین روایت نموده هنگامی که خوف غرق شدن باشد این آیات شریفه را می‌خوانی:

«اللّٰهُ الَّذي نَزَّلَ الْكِتٰابَ وَ هُوَ يَتَوَلَّي الصّٰالِحِينَ، وَ مٰا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعاً قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰامَةِ وَالسَّمٰاوٰاتُ مَطْوِيّٰاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحٰانَهُ وَ تَعٰالىٰ عَمّٰا يُشْرِكُونَ»(اعراف ۱۹۶ و زمر ۶۷).

□

جهت حفظ از غرق شدن

در حاشیهٔ زاد المعاد علامهٔ مجلسی(ره) مذکور است که هر کس این آیهٔ شریفه را نوشت و با خود نگه دارد از غرق شدن محفوظ می‌ماند انشاءالله:

«وَ يَقُولُونَ مَتىٰ هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰادِقِينَ» (یس ۴۸).

درخواص السوراز مولا یمان حضرت امام ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق علیه السلام منقول است که چون کسی در کشتی نشیند و هفت بار سوره «حج» بخواند از غرق شدن ایمن گردد انشاءالله تعالی.

□

دعای هنگام سوار شدن کشتی

سید بن طاووس در کتاب «الامان» روایت نموده است که هنگام سوار شدن بر کشتی این دعا را می‌خوانی:

«اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ قُلْتَ هُوَ الَّذي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَ حَيْثُ كُنْتُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ وَ اَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ الْمُتَوَلّي لِتَسييرِنا. فَكُنْ اَللّٰهُمَّ الْمُتَوَلّي لِحُسْنِ تَدْبيرِنا وَ كَمالِ سُرُورِنا وَ دَفْعِ مَحْذُورِنا وَالرَّحْمَةِ لَنا وَ الْعِنايَةِ بِنافي جَميعِ اُمُورِنا وَ مُدَّنا في تَسْييرِكَ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ فِي السِّرِّ وَ الْجَهْرِ بِالنَّصْرِ وَ جَبْرِ الْكَسْرِ وَ شَدِّ الْاَزْرِ وَ صَلاحِ الْاَمْرِ وَالْبِرِّ وَالْيُسْرِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ».

□

جهت خسته نشدن از راه رفتن

صاحب خواص السور آورده که این آیات شریفه را بر پوست گوسفند که دباغی شده باشد بنویسد و با خود نگه دارد هرگز از راه رفتن درمانده نشود و طی مسافت بیابانهای دور بر او آسان می‌شود آیات این است:

«يُريدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَ يَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللّٰهُ عَليمٌ حَكيمٌ ـ وَاللّٰهُ يُريدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَ يُريدُ الَّذينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَواتِ اَنْ تَميلُوا مَيْلاً عَظيماً ـ يُريدُ اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَ خُلِقَ الْاِنْسانُ ضَعيفاً»(النساء ۲۶ ـ ۲۷ ـ ۲۸).

□

اختیارات ایام سفر

سید بن طاووس(ره) در «الامان من الاخطار» اختیارات سفر در ایام هفته را به این ترتیب روایت نموده:

روز شنبه: پیامبرﷺ فرمود کسی که می‌خواهد سفر نماید پس روز شنبه سفر کند پس اگر سنگی از کوه در روز شنبه کنده شود خداوند آن را به جای خود باز می‌گرداند.

روز سه شنبه: در روایت است که اگر کسی متعذّر بود برای طلب حوائج پس روز سه‌شنبه آن را طلب نماید. روز پنج‌شنبه: از مولا یمان حضرت امام باقر(ع) روایت است که پیامبرﷺ روز پنج شنبه سفر می‌فرمود. شب جمعه: از مولا یمان حضرت ابی عبدالله الصادق(ع) روایت است که فرمودند خروج برای سفر در شب جمعه بلا مانع و بی‌ضرر است.

این مواقعی بود که سفر در آن از ایام هفته نیکو می‌باشد و در روزهای دیگر و یا همین روزها مکروهات سفر را با صدقه یا توسل به حضرات معصومین(ع) باید دفع نمود.

□

دعایی که در موقع صدقهٔ سفر خوانده می‌شود

ایضاً سیدبن طاووس در کتاب الامان من الاخطار روایت نموده که در هنگام صدقه‌ای که قبل از سفر داده می‌شود این دعا را بخواند:

«اَللّٰهُمَّ اِنّي اِشْتَرَيْتُ بِهٰذِهِ الصَّدَقَةِ سَلامَتي وَ سَلامَةِ سَفَري وَ ما مَعي اَللّٰهُمَّ احْفِظْني وَ احْفِظْ ما مَعي وَ سَلِّمْني وَ سَلِّمْ ما مَعي وَ بَلِّغْني وَ بَلِّغْ ما مَعي بِبَلاغِكَ الْحَسَنِ الْجَميلِ».

فصل نهم

ادعیهٔ مربوط به زراعت و حیوانات و خرید و فروش منزل

ازدیاد آب چاه یا قنات و برکت باغ

صاحب «خواص السور والآیات» آورده که این آیهٔ شریفه جهت ظاهر شدن میوه‌های درختان و کثرت آب قنات یا چاه مؤثر می‌باشد، به این کیفیت که در هنگام نیمهٔ روز مقداری سنگ ریزه از ته جوی برداشته و این آیه را بر آن بخواند سپس سنگ ریزه‌ها را در باغ یا در چاه و قنات بریزد، پس از برکت آن باغ و ازدیاد آب چاه یا قنات مسرور گردند و انواع برکات ظاهر می‌گردد آیه این است:

«وَ هُوَ الَّذي اَرْسَلَ الرِّياحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهِ وَ اَنْزَلْنا مِنَ السَّماءِ ماءً طَهُوراً، لِنُحِيِىَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتاً وَ نُسْقِيَهُ مِمّا خَلَقْنا اَنْعاماً اَناسِىَ كَثيراً»(فرقان ۴۸ـ۴۹).

و در خواص السور است که گفته‌اند اگر سورهٔ تکویر (**اذالشمس کورت**) را سه روز برآب چشمه بخوانند هر روز هفت مرتبه، آب آن چشمه باذن الله زیاد می‌گردد.

□

محافظت باغ و زرع از ملخ و همهٔ آفات

در خواص السور آورده که از آیهٔ اول تا دهم (**فماله مِنْ قوة و لا ناصر**) سورهٔ «**الطارق**» را بر چهار قطعهٔ کاغذ بنویسد و هر تکه را بر سر چوب ببندد و آن چوبها را در چهار گوشهٔ باغ یا زراعت خود فرو برد پس از ملخ و جمیع آفات محفوظ باشد.

حفظ و برکت زراعت و محصول

در مستدرک الوسائل از مولایمان حضرت صادق(ع) روایت کرده که چون بخواهی تخم بپاشی یک مشت از آن تخم را بگیر و رو به قبله کن و سه بار بگو:

«اَفَرَأَیْتُمْ ما تَحْرُثُونَ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ اَمْ نَحْنُ الزّارِعُونَ»(واقعه ۶۴) پس سه بار بگو:

«بَلِ اللّهُ الزّارِعُ» پس بگو: «اَللّهُمَّ اجْعَلْهُ حَبّاً مُبارَکاً وَارْزُقْنا فیهِ السَّلامَةَ» پس آن تخم را بپاش.

و از مولایمان امام محمد باقر(ع) روایت شده که چون نشاندی درختی را و یا پاشیدی تخمی را بگو:

«وَ مَثَلُ کَلِمَةٍ طَیِّبَةٍ کَشَجَرَةٍ طَیِّبَةٍ اَصْلُها ثابِتٌ وَ فَرْعُها فِی السَّماءِ - تُؤْتی اُکُلَها کُلَّ حینٍ بِاِذْنِ رَبِّها» (ابراهیم ۲۴-۲۵).

در طب الأئمّه از مولایمان حضرت امام صادق(ع) روایت نموده هنگامی که درختی یا دانه‌ای را می‌کاشتی در هنگام کاشتن هر دانه و یا هر مرتبه پاشیدن دانه بگو: «سُبحانَ الباعِثِ الوارِثْ» پس آن دانه‌ها می‌روید وخطا نمی‌رود.

□

زیادی محصول باغ و رونق کسب

همچنین در خواص السور آورده که منقول است اگر سورهٔ مبارکهٔ **«مؤمن»** را بنویسد و بر دیوار باغ بیاویزد محصول آن باغ بسیار می‌شود و اگر بر دیوار دکان بندد خرید و فروش زیاد واقع گردد.

در خبر است که هر کس آیةالکرسی را بنویسد و آن را در مزرعه دفن نماید از دزد و کم بودن بار محفوظ بوده و در آن برکت زیادی حاصل می‌شود و اگر آن را بنویسد و در درگاه مغازه‌اش پنهان نماید کسبش رونق می‌گیرد و اگر در درگاه منزلش مخفی نماید از دزد محفوظ می‌ماند.

□

برای نیکو شدن خرید و فروش

صاحب خواص السور روایت نموده از حضرت صادق(ع) که منقول است اگر در وقت خرید و فروش سورهٔ «**الم نشرح**» را بخواند آن خرید برای شما نیکو خواهد شد انشاءالله.

□

دعایی که هنگام خریدن حیوانات خوانده می‌شود

در تسهیل الدواء وارد است که چون خواهید حیوانی بخرید که برای شما مبارک باشد سه مرتبه بگوئید:

«اَللّٰهُمَّ اِنْ کانَتْ عَظیمَةَ الْبَرَکَةِ فاضِلَةَ الْمَنْفِعَةِ مَیْمُونَةَ النّٰاصِیَةِ فَیَسِّرْ لی شَرائَها وَ اِنْ کانَتْ غَیْرَ ذٰلِکَ فَاصْرِفْنی عَنْها اِلَی الَّذی هُوَ خَیْرٌ لی مِنها فَاِنَّکَ تَعْلَمُ وَ لا اَعْلَمُ وَ تَقْدِرُ وَ لا اَقْدِرُ وَ اَنْتَ عَلّٰامُ الغُیُوبِ».

□

زیاد نمودن شیر حیوانات

در حاشیهٔ زاد المعاد علامهٔ مجلسی(ره) مسطور است که این آیهٔ شریفه را نوشته و به جهت ازدیاد شیر به حیوانات بیاویزد:

«وَ ذَلَّلْنٰاها لَهُمْ فَمِنْها رَکُوبُهُمْ وَ مِنْها یَأْکُلُونَ»(یس ۷۲).

□

معالجهٔ امراض حیوانات

در جنة الامان کفعمی(ره) است که اگر سورهٔ مبارکهٔ «**نور**» را در طشت مسی بنویسد و سپس آن را شسته و آب آن را به حیوان مریض بیاشاماند و همچنین از آن آب بر حیوان بپاشد از مرض خلاص می‌گردد البته در هنگام عمل وضو داشته باشد. و نیز ذکر نموده که قرائت سورهٔ مبارکهٔ «**انشقاق**» بر حیوان باعث حفظ آن خواهد شد باذن الله تعالی.

حفاظت مخزون و ذخیره شده

همچنین از حضرت امام جعفر صادق(ع) روایت نموده که سورهٔ مبارکهٔ **«مطففین»** را بر چیزی که ذخیره و مخزون می‌شود بخوانند خداوند(جل اسمه) آن را از موش و همهٔ جانوران محفوظ می‌فرماید.

همچنین در خواص‌السور منقول است که سورهٔ **«والتین»** را بر انبار غلّه بخوانند از آفت مصون می‌شود باذن الله و برکت در آن حاصل می‌آید.

□

مبارک شدن منزل و حفظ از دزد و دشمن

ایضاً در خواص‌السور است که هر کس که این دو آیهٔ شریفه را در صبح و شب در خانهٔ خود بخواند از دزد و دشمن ایمن می‌گردد و آن منزل بر او مبارک می‌شود:

«فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَ مَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ - وَ قُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلاً مُبَارَكاً وَ أَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ»(مؤمنون ۲۸ ـ ۲۹).

هر کس که سورهٔ مبارکهٔ **«یوسف»** را بنویسد و در دیوار خانهٔ خود پنهان نماید آن خانه بر او و اهل و عیال او مبارک گردد.

و نیز مرحوم اصفهانی(ره) روایت نموده کسی که در مقابل ظرفها و وسایل منزل رو به قبله بایستد و سورهٔ **«ماعون»** را بر آنها بخواند از شکستن محفوظ ماند.

همچنین از حضرت امام جعفر صادق(ع) روایت گردیده است که هر کس سورهٔ مبارکهٔ **«مائده»** را بنویسد و در صندوق پارچه و وسائل و اجناس قرار دهد از دزد محفوظ ماند باذن خداوند جل اسمه.

در مصباح کفعمی(ره) است که اگر هنگام خروج از منزل سورهٔ مبارکهٔ **«بروج»** را بخواند خود او و اهل و مالش که در منزل می‌باشد حفظ می‌گردد انشاءالله تعالی.

فصل دهم

دفع امراض و اسقام

بیماری شناسی و درمان
در روایات معصومین علیهم السلام

یکی از مسائل مهمی که‌بطور بسیار مبسوط در کلام ائمهٔ معصومین علیهم السلام مطرح گردیده موضوعات طبی می‌باشد، اعم از پیشگیری، کیفیت مراجعه به طبیب ، دستورات مخصوص برای راهنمائی اطباء، پاتولوژی، باکتری شناسی و انگل شناسی و درمان و بسیاری از موضوعات دیگر، اما آنچه که در این مبحث مختصر مورد نیاز می‌باشد این است که ائمه علیهم السلام در درجهٔ اول پیشگیری را توصیه می‌فرمایند و پیشگیری در روایات آن حضرات علیهم السلام دو نوع می‌باشد اولاً خواندن ادعیه‌ای که باعث می‌شود تا انسان به بیماری مبتلا نشود وثانیاً عمل‌به دستورات معصومین علیهم السلام در مورد بهداشت و تغذیه و غیر ذلک.

اما مسئلهٔ مهم دیگر درمان می‌باشد، در روایات معصومین علیهم السلام سه نوع درمان وجود دارد اولاً درمان با داروهای طبی، ثانیاً خواندن ادعیه جهت شفای بیماری و ثالثاً توسل به خود ائمه علیهم السلام در مواقعی که تمام راهها مسدود می‌باشد مانند بیماری های ناشناخته و بدون درمان و غیره اما بهترین و آسانترین راه درمانِ بیماریها، همان خواندن ادعیه‌ای می‌باشد که ائمه علیهم السلام به ما دستور فرموده‌اند.

میرزای نوری(ره) در مستدرک‌الوسائل روایت نموده که برای هر مرضی دوائی است و سؤال شد که آن دوا چیست؟ فرمودند برای هر بیماری دعایی است پس اگر دعا به

بیمار الهام شود پس خدا اذن شفا داده است و نیز از مولایمان حضرت امام صادق (ع) روایت نموده که فرمود: بر تو باد به دعا پس آن شفای هر دردی می‌باشد و نیز در مستدرک از حضرت رسول‌الله (ص) روایت است که فرمودند:

کسی که از غیر قرآن طلب شفا کند پس خداوند او را شفا نمی‌دهد.

البته در کتب روایت ادعیهٔ بسیاری از بیماریها وارد شده، اما در کتبی که اخیراً مرسوم بوده بیشتر بیماریهای اپیدمی و واگیر مانند طاعون، وبا و آبله و غیره مورد توجه بوده آن هم به علت شیوع این بیماریها در آن اعصار بوده اما عصر ما دورهٔ بیماری های غیر واگیر و بیماریهای واگیر جدید می‌باشد، در این فصل سعی شده تا ادعیهٔ بیماریهایی مطرح شود که بیشتر مورد نیاز و ابتلاء است و از ذکر ادعیه بیماریهایی که در این عصر مورد ابتلاء نمی‌باشد خودداری نمودیم و ابتداء ادعیه و اعمالی را ذکر نمودیم که جهت شفای کلیهٔ امراض می‌توان از آن استفاده نمود و بنابراین چنانچه بیماری دعای خاصی نداشت یا ناشناخته و یابدون درمان بود از این قسمت عمومی استفاده گردد.

□

شفای جمیع امراض

از حضرت رسول‌الله (ص) روایت است که هر کس قدری آب باران بگیرد و بر آن هر یک از **«فاتحه»**، آیةالکرسی، **«اخلاص»**، **«ناس»** و **«فلق»** را هفتاد مرتبه بخواند و هفت، روز هنگام صبح آن آب را بخورد خداوند (جلّت عظمة) هر مرضی که در او باشد از بدن او بردارد، انشاءالله تعالی.

صاحب خواص السّور، آورده که از حضرت امام جعفر صادق (ع) مروی است که فرمودند: چون سورهٔ مبارکهٔ فاتحه را بین نماز واجب و مستحب بامداد چهل و یک مرتبه به نیت بیمار بخوانند شفا یابد و بین نماز واجب و مستحب یعنی بین نماز نافلهٔ صبح و نماز صبح که واجب می‌باشد.

همچنین در جنةالامان الواقیهٔ کفعمی(ره)مسطور است که اگر با آب سورهٔ **«صافات»** غسل نماید دردهایش برطرف می‌گردد انشاءالله تعالی، البته باید بدنش طاهر باشد.

ایضاً فیض کاشانی (ره) در اللّئالی نقل می‌نماید که از برای ادای دیون و استشفای مریض و حصول حوائج کلّی این آیه را سه هزارو سیصد و سی بار بخواند و تا ممکن باشد به یک مجلس بخواند:

«فَاللَّهُ خَيرٌ حافِظاً وَ هُوَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ»(یوسف ۶۴).

و از جمعی از بزرگان شنیده شده است که از جهت شفای بیمار اثری عجیب دارد و بهبودی بلافاصله است.

در مکارم الاخلاق و تسهیل الدواء است که به جهت شفای جمیع دردها و امراض این آیات شریفه را بر کاغذی بنویسد و بر مریض بندد شفا یابد باذن الله تعالی، آیات این است:

«وَ بِالحَقِّ اَنْزَلْناهُ وَ بِالْحَقِّ نَزَلَ وَ ما اَرْسَلْناكَ اِلّا مُبَشِّراً وَ نَذيراً ـ وَ نُنَزِّلُ مِنَ الْقُرآنِ ماهُوَ شِفاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنينَ ـ وَ ما مُحَمَّدٌ اِلّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ اَفاءِنْ ماتَ اَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلىٰ اَعْقابِكُمْ وَ مَنْ يَنْقَلِبْ عَلىٰ عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللّهَ شَيْئاً وَ سَيَجْزِى اللّهُ الشّاكِرينَ ـ وَ امَنُوا بِما نُزِّلَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ هُوَالْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئاتِهِمْ وَ اَصْلَحَ بالَهُمْ ـ ما كانَ مُحَمَّدٌ اَبا اَحَدٍ مِنْ رِجالِكُمْ وَ لكِنْ رَسُولَ للّهِ وَ خاتَمَ النَّبِيّينَ وَ كانَ اللّهُ بِكُلِّ شَيءٍ عَليماً مُحَمدٌ رَسُولُ اللّهِ وَالَّذينَ مَعَهُ اَشِدّاءُعَلَى الْكُفّارِ رُحَماءُبَيْنَهُمْ تَريهُمْ رُكَّعاً سُجَّداً يَبْتَغُونَ فَضْلاً مِنَ اللّهِ وَ رِضْواناً سيماهُمْ في وُجُوهِهِمْ مِنْ اَثَرِالسُّجُودِ ذلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوريةِ وَ مَثَلُهُمْ فِي اْلاِنْجيلِ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْاَهُ فَازَرَهُ وَ مُبَشِّراً بِرَسُولٍ يَأْتي مِنْ بَعدي اِسْمُهُ اَحْمَدُ فَلَمّا جائَهُمْ بِالْبَيِّناتِ قالُوا هذا سِحْرٌ مُبينٌ وَ لَوْ اَنَّ قُرآناً سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ اْلاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوتىٰ بَلْ لِلّهِ اْلاَمْرُ جَميعاً ـ الْمُلْكُ لِلّهِ الْواحِدِ الْقَهّارِ» (اسراء۱۰۵، اسراء ۸۲، آل عمران ۱۴۴، محمد ۲، احزاب ۴۰، فتح ۲۹، صف ۶، رعد ۳۱)، پس بگوید **«بِسْمِ اللّهِ الْمَكْتُوبِ عَلىٰ ساقِ الْعَرْشِ»**.

ایضاً سید بن طاووس(ره) در «الامان» ذکر نموده این عوذه‌ای است که برای از بین بردن امراض تجربه نموده‌ایم وآن مرض به قدرت خداوند جلّ جلاله که کسی را ناامید نمی‌فرماید، زائل شده است و آن چنین است که وقتی بیماری بر تو عارض شد دست راست خود را بر موضع مرض بگذار و بگو:

«اُسْكُنْ اَيُّهَاالْوَجْع وَارْتَحِلْ السّاعَة مِنْ هذَاالْعَبْدِ الضَّعيفِ سَكَنْتُكَ وَرَحَلْتُكَ بِالَّذي

سَكَنَ لَهُ ما فِي اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَ هُوَ السَّميعُ الْعَليمُ»،

پس اگر در دفعهٔ اول ساکن نشد تا سه مرتبه بگو یا اینکه بیشتر تکرار کن تا مرض ساکت گردد انشاءالله تعالی، و در نسخهٔ دیگری به جای **(ما فی اللیل والنهار)** عبارت **(ما فی السّماواتِ وَالارضِ)** بود. و نیز سیدبن طاووس(ره) در آن کتاب ذکر نموده از چیزهایی که برای زائل نمودن امراض آن را تجربه نمودیم و به نتیجه کامل رسیدیم این است که در کاغذی می‌نویسی:

«یا مَنْ اِسْمُهُ دَواءٌ وَ ذِکْرُهُ شِفاءٌ یا مَنْ یَجْعَلُ الشِّفاءَ فی ما یَشاءُ مِنَ الْاَشْیاءِ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ شِفائِی مِنْ هذَا الدّاءِ فی اِسْمِکَ هذا یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یارَبِّ یارَبِّ یارَبِّ یارَبِّ یارَبِّ یارَبِّ یارَبِّ یارَبِّ یارَبِّ یارَبِّ یااَرْحَمَ الرّاحِمینَ یااَرْحَمَ الرّاحِمینَ یااَرْحَمَ الرّاحِمینَ یااَرْحَمَ الرّاحِمینَ یااَرْحَمَ الرّاحِمینَ»،

ظاهراً این دعاباید همراه بیمار باشد و در نسخهٔ دیگری اسم مبارک **«یا ارحم الراحمین»** ده مرتبه‌تکرار شده بود.

همچنین فیض کاشانی(ره) نقل نموده است که جهت شفای بیماری و رفع امراض ظاهری و باطنی و سلامت ابدان باید متوسل گردید به خدمت حضرت موسی بن جعفر(ع) بوسیلهٔ توسلاتی مانند این دعا:

«اَللّٰهُمَ اِنّي اَسْئَلُکَ بِحَقِّ وَلِیِّکَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ اِلّا عافَیْتَنی فی جَمیعِ جَوارِحي ما ظَهَرَ مِنْها وَ ما بَطَنَ وَ دَفَعْتَ عَنّي جَمیعَ اْلآلامِ وَالْاَسْقامِ یا جَوادُ یا کَریمُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ»،

و چون مرض شدید باشد خصوصاً در اطفال قدری پول نذر آن حضرت(ع) کرده و در زیر بالین گذارد و فردا آن را تصدق نموده و از آن حضرت طلب شفا نماید فی‌الحال شفا یابد.

ایضاً ملا محسن فیض(ره) از مکارم الاخلاق روایت نموده که بعضی از فرزندان مولایمان حضرت امام ابی عبدالله الصادق(ع) از بیماری به آن حضرت شکوه نمودند آن حضرت فرمودند که ای پسرک من بگو:

«اَللّٰهُمَ اشْفِنی بِشِفائِکَ وَ داوِنی بِدَوائِکَ وَعافِنی مِنْ بَلائِکَ فَاِنّي عَبْدُکَ».

ایضاً از مولایمان حضرت صادق (ع) منقول است که هرکس سورهٔ **«مجادله»** را سه

بار بر بیمار بخواند آن بیمار تسکین یابد و نیز ملا محسن فیض(ره) گوید.

هر کس اسم **«یا سلام»** را صد بار بر سر بیمار بخواند شفایابد و برای شفای هر علتی خواندن و مداومت این اسم مبارک مجرّب است انشاءالله تعالی.

همچنین فیض کاشانی(ره) از مولایمان حضرت امام باقر(ع) روایت نموده که روزی حضرت امیر المؤمنین(ع) بیمار شد پس پیامبر(ص) بر آن حضرت وارد شد و فرمود بگو:

«اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُکَ تَعْجيلَ عافِيَتِکَ اَوْ صَبْراً عَلىٰ بَلِيَّتِکَ اَوْ خُرُوجاً مِنَ الدُّنْيا اِلىٰ رَحْمَتِکَ».

محدّث نوری (ره) در مستدرک الوسائل روایت نموده که: **قال رسول اللّه صلّی اللّه علیه و آله لسلمان: «یا سلمان** «اشکم تو درد؟» **قل فصلّ فانّ فی الصلاة شفاء**، یعنی حضرت رسول اللّه(ص) به سلمان فرمود شکمت درد می‌کنه؟ برخیز و نماز بخوان پس بدرستیکه در نماز شفای هر دردی می باشد.

مؤلف: از روایت استنباط می گردد که نماز حلاّل هر مشکل و هر ناراحتی و عسرت و مرض می باشد خصوصاً اگر ثواب آن را به ارواح مقدس یکی از حضرات معصومین(ع) هدیه بدهی و در این زمان که عصر خلافت و امامت حضرت مولانا و مقتدانا حضرت بقیةاللّه‌الاعظم صاحب العصر مهدی بن الحسن عسکری عجّل اللّه تعالی فرجه الشّریف می‌باشد هدیه نمودن نماز به محضر مبارکش، اعظم ابواب فتوح و سعادت می‌باشد و اما برای نماز مستحبی انواع بسیار متنوعی در روایات ذکر گردیده مانند نماز معصومین(ع)، نماز جعفر(رض) و نمازهای حاجت، اما آسانترین نوع نماز مستحبی آن است که دو رکعت نماز بخواند مانند نماز صبح و هرچه را که می‌خواهد از قرآن و ذکر و دعا در آن به میل خود اضافه نماید و ثواب آن را به یکی از معصومین(ع) هدیه نماید و هر حاجت و مسئله‌ای را که در نظر دارد قصد نماید.

و روایت را به لفظ عربی آوردیم به خاطر ظرافت کلام حضرت رسول اللّه(ص) که قسمتی از کلام مبارک را به زبان فارسی به سلمان(رض) فرمودند و این طریق در کلام آن حضرت و ائمه معصومین(ع) بسیار زیاد است زیرا از جمله علوم الهی که در نزد آن حضرات می‌باشد علم ایشان به تمام زبانها است.

و شیخ حرّ عاملی(ره) در کتاب شریف «هدایةالامه» از مولایمان حضرت امام ابی‌جعفر محمدبن علی الباقر(ع) روایت نموده که فرمودند هنگامی که در تو علتی بود و از آن علت بر نفس خود ترسان بودی سورهٔ مبارکهٔ **«انعام»** را بخوان پس بدرستیکه از آن علت چیزی بر تو نمی‌رسد که تو را ناراحت نماید.

در خواص‌السور اصفهانی مذکور است که اگر کسی مریض باشد سه روز و سه شب این آیات شریفه را بر او بخواند هر مرتبه هشتاد بار، و در شب چهارم وقت سحر بیمار را بیرون بیاورند زیر آسمان و جائی که منکشف باشد پس چهار آتشدان در چهار طرف او بگذارند و در آن آتشدانها کندر دود نمایند تا وقت طلوع فجر و اذان صبح پس در این هنگام او را به منزل خود بیاورند بیماری او برطرف می‌گردد انشاءاللّه تعالی آیات این است:

« فَسُبحٰانَ اللّهِ حینَ تُمْسُونَ وَ حینَ تُصْبِحُونَ - وَ لَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰاوٰاتِ وَالْاَرضِ وَ عَشِیّاً وَ حینَ تُظْهِرُونَ»(روم ۱۷ ـ ۱۸).

مؤلف: ظاهراًمقصود از مکان منکشف مکانی غیراز منزل بیمار مانند بیابان یا فضای باز می‌باشد.

□

دعای مولایمان حضرت امام سجاد(ع) هنگامی که مریض می‌شدند یا اندوه و گرفتاری به‌آن حضرت(ع) روی می آورد

اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلیٰ مٰالَمْ اَزَلْ اَتَصَرَّفُ فیهِ مِنْ سَلاٰمَةِ

بارخدایاتوراسپاس بر سلامتی بدنم که (پیش از این) در آن بسر میبردم

بَدَنی، وَلَکَ الْحَمْدُ عَلیٰ مٰا اَحْدَثْتَ بی مِنْ عِلَّةٍ فی جَسَدی

و تو را سپاس بر بیماری که (اینک) در بدنم پدید آورده‌ای

فَمٰا اَدْری، یٰا اِلٰهی، اَیُّ الْحٰالَیْنِ اَحَقُّ بِالشُّکْرِ لَکَ، وَ اَیُّ

پس نمیدانم، ای خدای من، کدامیک از این دو حالت (تندرستی و بیماری) بسپاسگزاری

الْوَقْتَيْنِ اَوْلىٰ بِالْحَمْدِ لَكَ، اَوَقْتُ الصِّحَّةِ الَّتي هَنَّأْتَني

تو شایسته‌تر و کدامیک از این دو هنگام برای ستایش تو سزاوارتر است؟ آیا هنگام تندرستی که

فيهٰا طَيِّبٰاتِ رِزْقِكَ، وَ نَشَّطْتَني بِهٰا لِابْتِغٰاءِ مَرْضٰاتِكَ

در آن روزیهای پاکیزه‌ات را بمن گوارا ساخته، و برای درخواست خوشنودی و احسانت شادمانی

وَ فَضْلِكَ، وَ قَوَّيْتَني مَعَهٰا عَلىٰ ماٰوَفَّقْتَني لَهُ مِنْ طٰاعَتِكَ

بخشیده و با آن بر طاعت خویش توفیقم داده توانایم کرده بودی؟

اَمْ وَقْتُ الْعِلَّةِ الَّتي مَحَّصْتَني بِهٰا، وَالنِّعَمِ الَّتي اَتْحَفْتَني بِهٰا

یاهنگام بیماری که مراباآن(ازگناهان)رهانیدی،وهنگام نعمتها(دردها)یی که آنهارابمن ارمغان

تَخْفيفاً لِماٰثَقُلَ بِهِ عَلَيَّ ظَهْري مِنَ الْخَطيئٰاتِ، وَ تَطْهيراً

دادی، تا گناهانی که پشت مرا سنگین کرده سبک نماید، و از بدیهایی که در آن

لِمَا انْغَمَسْتُ فيهِ مِنَ السَّيِّئٰاتِ ، وَ تَنْبيهاً لِتَناٰوُلِ التَّوْبَةِ

فرو رفته‌ام پاکم سازد، و برای فرا گرفتن توبه آگاه نمودن

وَ تَذْكيراً لِمَحْوِ الْحَوْبَةِ بِقَديمِ النِّعْمَةِ؟ وَفي خِلاٰلِ ذٰلِكَ

و برای از بین بردن گناه به نعمت پیشین(تندرستی) یادآوری باشد؟ درحالیکه در بین آن

ماٰ كَتَبَ لِيَ الْكاٰتِباٰنِ مِنْ زَكِيِّ الْاَعْماٰلِ، ماٰلاٰ قَلْبٌ فَكَّرَ

بیماری کردارهای پاکیزه‌ای است که دو فرشته نویسندهٔ اعمالم برایم نوشته‌اند ،کرداری که نه

فيهِ ، وَلاٰ لِساٰنٌ نَطَقَ بِهِ، وَلاٰ جاٰرِحَةٌ تَكَلَّفَتْهُ،

در آن اندیشه نموده، و نه زبانی بآن گویا گشته، و نه اندامی (در انجامش) رنج کشیده

بَلْ اِفْضاٰلاً مِنْكَ عَلَيَّ،وَاِحْساٰناً مِنْ صَنيعِكَ اِلَيَّ

بلکه (نیکیهای نوشته شده در این اوقات) فضل و احسان تو است بر من

اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَحَبِّبْ اِلَیَّ مارَضَیْتَ لي

بار خدایا بر محمّد و آل او درود فرست، و آنچه برایم پسندیده‌ای محبوب من گردان

وَ یَسِّرْلي ما اَحْلَلْتَ بي، وَ طَهِّرْني مِنْ دَنَسِ ما اَسْلَفْتُ

وآنچه‌که برمن فروداَورده‌ای برایم آسان فرما،ومرااز چرکی کردارهای پیش ازاینم پاک کن

وَامْحُ عَنّي شَرَّ ما قَدَّمْتُ، وَاَوْجِدْني حَلاٰوَةَ الْعافِیَةِ

و اعمال بد پیش از اینم را نابود ساز، و شیرینی تندرستی را برایم پدید آور،

وَاَذِقْني بَرْدَالسَّلاٰمَةِ، وَ اجْعَلْ مَخْرَجي عَنْ عِلَّتي اِلىٰ

و گوارائی سلامتی را بمن بچشان، وبیرون شدن از بیماریم را به عفو و بخششت و

عَفْوِکَ وَ مُتَحَوَّلي عَنْ صَرْعَتي اِلىٰ تَجاوُزِکَ، وَ

بازگشت از در افتادنم را بگذشتت و رهائی از اندوهم را برحمتت

خَلاٰصي مِنْ کَرْبي اِلىٰ رَوْحِکَ، وَ سَلاٰمَتي مِنْ هٰذِهِ

و تندرستی (و خلاصی) مرا از این سختی (و گرفتاری) را

الشِّدَةِ اِلىٰ فَرَجِکَ ، اِنَّکَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْاِحْسانِ،

بگشایشت قرارده، زیرا توئی که بی استحقاق ، احسان میکنی

الْمُتَطَوِّلُ بِالْاِمْتِنانِ، الْوَهّابُ الْکَریمُ ، ذُوالْجَلاٰلِ وَالْاِکْرامِ

و نعمت بزرگ می‌بخشی، و توئی بسیار بخشنده ستوده شده و توئی دارای عظمت و بزرگی

□

دعای مجرب برای شفای مریض

شیخ کفعمی(ره) در کتاب بلدالامین از مولایمان حضرت امام زمان (عج) روایت نموده کسی که این دعا را در ظرف نو (احتمالاً ظرف سفالی بهتر است) با تربت امام حسین عليه‌السلام بنویسد وبشویدوبخورداز بیماری شفامی‌یابدانشاءالله‌تعالی ودعااین‌است:

«بسم اللّٰه الرَّحمٰنِ الرَّحیمِ بِسمِ‌اللّٰهِ دَواءٌ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ شِفاءٌ وَلاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَللّٰهُ کِفاءٌ هُوَ الشّافي شِفاءٌ وَ هُوَ الْکافي کِفاءٌ اِذْهَبْ الْبَأس بِرَبِّ النّاسِ شِفاءٌ لاٰ یُغادِرُهُ سُقْمٌ وَ صَلَّی اللّٰه عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ النُّجَباءِ».

این دعا راامام زمان(عج) به شخصی در کربلا تعلیم فرموده‌اند.

تذکّر مُهمّ دراستعمال ادعیه و آیات قرآن

یکی از طرق استشفاء از قرآن و ادعیه، شستن و خوردن آب آن می‌باشد که مرسوم و مروی و شرعی است و طریق آن به این صورت است که مقداری زعفران را غلیظاً با آب یا گلاب مخلوط نموده و بعنوان جوهر از آن استفاده می گردد سپس آیه، سوره‌یا دعای مورد نظر بوسیلهٔ این جوهر در ظرف مسطحی با قَلَم و مانند آن نوشته می‌شود و بعد از نوشتن، مکتوبات را بوسیلهٔ آب شسته و مورد استفاده قرار می گیرد، از شرائطی که باعث تقویت اثر آب دعا می‌شود و به تجربه رسیده آن است که هنگام عمل، مکان را مُعطّر نموده و از آب باران خصوصاً آب نیسان استفاده شود. انتخاب زمانی که دعا درمعرض‌استجابت باشد درنتیجهٔ عمل مؤثر خواهد بود انشاءالله تعالی.

□

خواص آب زمزم و استحباب نوشیدن آن

در وسائل الشیعه روایت است که امیرالمومنین علیه‌السلام فرمودند: آب زمزم بهترین آبها بر روی زمین می‌باشد واز حضرت سید المرسلین صلی‌الله‌علیه‌وآله روایت نموده که فرمودند: آب زمزم دواء است برای آنچه که نوشیده شود و از مولایمان حضرت امام ابی‌عبداللّه جعفر الصادق علیه‌السلام روایت نموده که فرمودند: آب زمزم شفا برای هر دردری می‌باشد.

ودر المحاسن برقی از مولایمان حضرت صادق علیه‌السلام روایت است که فرمودند: پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله در هنگامی که در مدینه بود درخواست هدیه از آب زمزم می‌فرمود (از مکّه برای حضرت هدیه می‌آوردند).

در فقه الرضا علیه‌السلام روایت است که پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله فرمودند: آب زمزم شفاست برای هر چه که استعمال گردد و روایت نموده که آب زمزم شفا از هر درد و بیماری می‌باشد و امان از هر ترس و ناراحتی است.

□

دستورات طبی و بهداشتی از امام رضا (ع)

این قسمتی از دستورات بهداشتی مولایمان حضرت امام ابی الحسن علی بن موسی الرضا (ع) می‌باشد که از رسالهٔ طب الرضا (ع) روایت می‌شود، آن حضرت می‌فرمایند:

سفارش اکید می‌کنم که از خوردن ماهی و تخم مرغ در یکبار پرهیز کنید زیرا ترکیب این دو غذا در معده با هم جهازهای هاضمه را دچار رنج خواهد کرد و مقدمات بیماری نقرس، قولنج، بواسیر و درد دندان را فراهم خواهد آورد.

توصیه می‌کنم که از زیاده روی در خوردن پیاز خودداری کنید زیرا پیاز زیاد رنگ نشاط و شادی را از چهره می‌برد و سایه‌ای غم‌انگیز به سیما فرو می‌اندازد.

خوردن قلوه وجهازات درونی گوسفند(سیرابی،شیردان) درست نیست چون این نوع خوراکها برای مثانه زیان بخش است. یادآور می‌شوم که باشکم سیر حمام نگیرد چون سبب تولید قولنج می‌شود و استحمام با آب سرد پس از خوردن گوشت ماهی جائز نیست چون این کار با خطر فلج شدن توأم میباشد.

شب هنگام بالنگ نخورید زیرا بالنگ خوردن در شب روی چشم‌ها اثر نامطلوب می‌گذارد و مردمک را به عارضهٔ دوربینی تهدید می‌کند.

از افراط در خوردن تخم مرغ بپرهیزید زیرا این افراط کبد را از عمل منظم باز می‌دارد و در سر ومعده بادهای زیانبخشی بوجود می‌آورد. شکم را از تخم مرغ پخته پر نکنید تا به تنگی نفس و عارضهٔ نفخ شکم دچار نشوید.افراط در خوردن انجیر زیان آور است. خوردن گوشتی که درست نپخته در معده کرم بوجود می‌آورد. آنانکه پس از خوردن شیرینی یا غذای گرم آب سرد می‌نوشند بزودی دندانهای خود را از دست خواهند داد.

کسانی که در مصرف گوشت گاو و شکار زیاده روی می‌کنند به اختلال مشاعر و بهت زدگی دچار شده و این اشخاص به مرض فراموشی و کند ذهنی مبتلا می‌شوند.

کسی که نمی‌خواهد از درد مثانه بنالد حتی لحظه‌ای هم‌نباید ادرارش را نگه دارد اگر چه در پشت اسبی سوار باشد.

آنکس که می‌خواهد معده‌اش آزار و آسیب نبیند تا دست از غذا نکشیده آب ننوشدآنانکه توأم با غذا خوردن آب می‌نوشند دستگاه هاضمه را از ابتدای کارش از کارباز می‌دارند. اینها به عارضهٔ رطوبت و ضعف دستگاه گوارشی مبتلا خواهند شد زیرانوشیدن آب در اول غذا معده را از هم باز می‌کند و عارضهٔ گشادی معده پدید می‌آورد.

کسانی که به ضعف حافظه دچارند بهتر است که همه روزه هفت مثقال کشمش سیاه ناشتا بخورند و روزانه هم سه تکه زنجبیلی که در عسل خوابانده باشند با کمی خردل ضمن غذای روزانهٔ خود بخورند، برای تقویت نیروی فکری خوب است همه روزه سه دانه هلیله را بانبات کوبیده بخورند.

اگر کسی می‌خواهد در فصل زمستان از بیماری زکام (سرماخوردگی) در امان بماند همه روزه سه قاشق عسل بخورد، هر کدام از عسل‌های فاسد و صالح علاماتی دارند،آن دسته از عسل‌ها که وقتی جلوی دماغ می‌گیری بوی تندش شما را به عطسه وا می‌دارد و یا عسلی که چشیدنش آدم را به سکر و سستی می‌اندازد و آن عسلهائی که زبان آدم را می‌سوزاند عسلهای خوبی نیستند این عسلها قاتل جان آدمی می‌باشد.

برای جلو گیری از زکام در روزهای تابستان، پرهیز از آفتاب و خوردن روزی یک عدد خیار سود فراوان دارد.

کسانی که می‌خواهند همیشه سرحال و با نشاط باشند تا می‌توانند از شام شب بکاهند و شبها سبک‌بار به رختخواب بروند.

کسانی که میخواهند گوش‌هایشان سست و فرو آویخته نباشد و یا اینکه از افتادن و بزرگ شدن لوزتین خود بیمناک هستند بهتر است هر وقت که شیرینی می‌خورند به دنبالش اندکی سرکه غرغره کنند.

کسانی که به دندان خود علاقمندند قبل از خوردن شیرینی کمی نان بخورند.

□

شفای امراض چشم

در کتاب الخواص اصفهانی(ره) از مولایمان حضرت امام جعفر صادق علیه‌السلام منقول است که سورهٔ «**حم سجده**» را بنویسد و با آب باران بشوید و به این آب سرمه را بساید و

در چشم کشد همهٔ امراض چشم از او زائل شود و اگر سرمه نباشد همان آب را در چشم بریزد که همان خاصیت را دارد.

ایضاً اگر کسی درد چشم داشته باشد از اول سورهٔ تبارک الملک تا آیهٔ و بئس المصیر(۶-۱) را سه روز و هر روز سه مرتبه بخواند و بر چشم بدمد در آن زایل می‌شود انشاءالله و علماء گفته‌اند که سورهٔ «منافقین» را به جهت دفع درد چشم و یا هر دردی که باشد و به جهت دمل‌ها و جراحت‌ها بخواند شفا می‌یابد انشاءالله تعالی.

ایضاً درحاشیهٔ زادالمعادعلامهٔ‌مجلسی است که جهت درد چشم هفتادبار این آیهٔ شریفه را بخواند وبر چشم بدمد:

«وَ مٰا عَلَّمْنٰاهُ الشِّعْرَ وَ مٰا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلاّٰ ذِكْرٌ وَ قُرْآنٌ مُبِينٌ» (یس ۶۹).

و مروی است در خواص سورهٔ «اخلاص» که هر کس را درد چشم باشد پنجاه‌بار این سوره را بخواند و هر بار ده‌مرتبه «بسم‌الله‌الرحمن‌الرحیم» گوید و به پشت دست خود بدمد و برچشم مالد شفاء یابد انشاءالله.

در تسهیل‌الدواء است که اگر در چشم کسی سفیدی (لکه‌های سفید چشم) پیداشود سورهٔ مبارکهٔ «بیّنه» رابنویسد و باخود نگه‌دارد سفیدی چشم اوبرطرف می‌گردد انشاءالله تعالی.

ایضاً از حضرت امام جعفر صادق عليه‌السلام منقول است که صاحب درد چشم و درد سپرز سورهٔ «الرحمن» را بنویسد و با خود نگهدارد شفا می‌یابد انشاءالله.

همچنین از حضرت امیرالمؤمنین عليه‌السلام روایت نموده که فرمودند چشمم درد گرفت به مرتبه‌ای که چیزی را نمی‌دیدم حضرت رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله دست خود را بر چشمم مالید و فرمود:

«بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَالسَّلاٰمُ عَلىٰ رَسُولِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اكْفِهِ الْحَرَّ وَ الْبَرْدَ وَ قِهِ الْأَذىٰ وَالْبَلاٰءَ»

فرمود درد چشم از من برطرف گردید و دیگر هیچ وقت درد چشم ندیدم و از سرما و گرما متأذی نشدم.

در طبّ الائمه از حضرت سیّد المرسلین صلی‌الله‌علیه‌وآله روایت نموده که در خضاب چهار خصلت می‌باشد باد (عوامل بیماری) در گوش را خارج می‌نماید و پرده را از چشم

برطرف می‌نماید (باعث روشنائی چشم می‌گردد).

وروایت نموده که با حناء خضاب نمایید بدرستیکه آن چشم را روشن می‌نماید، موی را می‌رویاند، بوی (بدن) را خوش می‌نماید وهمسر را ساکن می‌گرداند.

واز ابی الخصیب روایت نموده که گفت: چشمم سفید شده بود و چیزی نمی‌دیدم پس حضرت أمیرالمؤمنین‌علیه‌السلام را در خواب دیدم گفتم: ای آقای من به چشمم آنچه را که می‌بینی اصابت نموده، فرمودند: عنّاب را بگیر و آن را بساب و با آن اکتحال کن (در چشم بکش).

پس من عنّاب را گرفتم و آن را با هسته‌اش سابیدم و در چشم کشیدم، پس چشمم از تاریکی نجات یافته و روشن گردید و نگاه کردم و دیدم که سالم شده است.

وروایت نموده که مردی بر مولایمان حضرت ابی عبداللّه جعفر بن محمّد الصادق‌علیه‌السلام وارد شد و از بیماری چشمش شکوه می‌کرد، پس حضرت به او فرمودند: چرا از این اجزاء سه گانه استفاده نمی‌نمایی: صَبْر، کافور، مرّ، پس آن مرد چنان کرد و بیماری او بهبود یافت.

مؤلف: منظور این است که این اجزأ دارویی که اصل و صحیح هم باشد را سابیده واز آن در چشم بکشد.

وروایت نموده که پیامبرصلی‌الله‌علیه‌وآله به سلمان نظر فرموده در حالیکه درد چشم داشت پس آن حضرت فرمودند: خرما نخور و برطرف چپ نخواب.

در طب الائمّه از یونس روایت نموده که سفیدی در چشمم عارض شد پس بر حضرت امام ابی عبداللّه الصادق‌علیه‌السلام وارد شدم واز آن بیماری به حضرتش شکایت نمودم فرمود تطهیر کن (وضو بگیر) ودو رکعت نماز بخوان (نماز مستحبّی) وبگو:

«یا اللّهُ یا رَحْمنُ یا رَحیم یا سَمیع الدَّعَوات یا مُعطِی الْخَیْراتِ اَعْطِنی خَیرَ الدّنیا والاخِرةِ وَقِنی شَرَّ الدُّنیا والاخِرة وَاَذْهِبْ عَنّی ما اَجِدُ فَقَدْ غاظَنی الاَمْرُ وَ اَحْزَنَنی»، یونس گفت آنچه را که امر فرمودند انجام دادم پس خداوند آن عارضه را از من برد و حمد خدای تعالی .

□

شب کوری و روشنائی چشم

در کتاب الخواص اصفهانی(ره) از مولا یمان حضرت جعفر بن محمد(ع) منقول است که هرکس سورهٔ **«عبس»** را هفت بار بخواند به جهت روشنائی چشم شفا یابد و اگر به صاحب رمد و شب کور هم بخواند شفا یابد و روایت است که سورهٔ **«عم یتسائلون»** را بعد از نماز بخواند روشنائی چشم او زیاد گردد.

ایضاً شیخ اصفهانی(ره) نقل نموده سورهٔ مبارکه **«تکویر»** را با گلاب بنویسد و هر روز مقداری از آن را در چشم کشد روشنائی چشم او زیاد شود و اگر این سوره را بر چشمی که رمد یا مرض دیگری داشته باشد بخواند شفا یابد.

ایضاً از حضرت صادق(ع) منقول است که برای روشنی چشم بیست و یکبار سورهٔ **«قدر»** را بخوانند.

همچنین در کتاب دروع الواقیهٔ سید بن طاووس(ره) روایت است که در هنگام رؤیت هلال اول هر ماه هفت بار سورهٔ مبارکهٔ **«فاتحه»** خوانده می‌شود، پس بدرستیکه هر کس سورهٔ **«فاتحه»** را هنگام رؤیت هلال اول ماه هفت بار بخواند در آن ماه از چشم درد در امان می‌باشد انشاءالله تعالی.

□

نماز به جهت درد چشم

در مستدرک محدث نوری (ره) است که به جهت درد چشم دو رکعت نماز می‌خوانی و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد، سه مرتبه سوره کافرون و سه مرتبه این آیه شریفه را می‌خوانی:

«و عِنْدَهُ مَفاتِحُ الْغَيْبِ لا يَعْلَمُها اِلاّ هُوَ وَ يَعْلَمُ ما فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ ما تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلاّ يَعْلَمُها وَ لا حَبَّةٍ في ظُلُماتِ الْاَرْضِ وَ لا رَطْبٍ وَ لا يابِسٍ اِلاّ في كِتابٍ مُبينٍ» (انعام-۵۹).

□

جهت ریختن موی پلک چشم

در بحرالمنافع آورده است که جهت علاج ریختن موی پلک چشم این آیات رابخواند و همچنین نوشته برخود بیاویزد آیات این است:

«بسم اللّه الرَّحمن الرَّحیم ـ ثُمَّ اَفیضُوا مِنْ حَیْثُ اَفاضَ النّاسُ وَالسْتَغْفِرُوا اللّهَ اِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَحیمٌ (بقره ۱۹۹) **ـ اَجَعَلْتُمْ سِقایَةَ الحاجِّ وَعِمارَةَ الْمَسْجِدِالْحَرامِ کَمَنْ امَنَ بِاللّهِ وَالْیومِ الْآخِرِ وَجاهَدَ فی سَبیلِ للّهِ لا یَسْتَوُونَ عِنْدَاللّهِ وَ اللّهُ لایَهْدِی الْقَوْمَ الظّالِمینَ»** (توبه ۱۹).

□

بر طرف نمودن تب

در حاشیهٔ منهاج علامه (ره) مذکور است که به خط حضرت امام رضا(ع) یافتند که به جهت تب بر سه قطعه کاغذ این کلمات را بنویسند و شخص تب دار هر روز یک قطعه از کاغذها را بلع نماید بعد از آنکه سه مرتبه بر کاغذها سورهٔ قل هوالله خوانده باشد، در کاغذ اول بنویسد:

«بِسم اللّه الرَّحمنِ الرَّحیم لاتَخَفْ اِنَّکَ اَنْتَ الْاَعلیٰ»

بر قطعهٔ دوم بنویسد:

«بِسم اللّه الرَّحمنِ الرَّحیم لا تَخَفْ مِنَ الْقَومِ الظّالِمینَ»

وبر قطعهٔ سوم بنویسد:

«بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیم اَلا لَهُ الْخَلْقُ وَ الْاَمْرُ تَبارَکَ اللّهُ رَبُّ العالَمینَ» (اعراف ۵۴).

ایضاً در حلیّه از حضرت امیرالمؤمنین(ع) منقول است که عناب تب را برطرف می‌کند

همچنین در جنةالواقیهٔ کفعمی(ره) است که اگر سورهٔ «سجده» را بر خود آویزان نماید از تب و درد شقیقه در امان می‌باشد.

ایضاً فیض کاشانی(ره) نقل می‌نماید که جهت خلاصی از تب اسم مبارک «المنّان» و «الغفور» را بر سه تکه کاغذ بنویس و آن کاغذ را بخورد شفا یابد انشاءالله.

ازمولا یمان حضرت امام صادق(ع) روایت است که فرمودند: هر کس سورهٔ مبارکهٔ فاتحه را بر قدح (ظرف)آب چهل بار بخواند و آن آب را بر روی کسی پاشد که تب دارد تب او از بین می‌رود انشاء الله تعالی.

ایضاً در بعضی کتب امامیه است که اگر کسی تب داشته باشد سورهٔ **«العادیات»** را بر ظرف سفال نو بنویسد و به آب باران بشوید و قدری شکر به آن اضافه نموده و بیاشامد شفا یابد انشاءاللّه.

و از حضرت صادق(ع) منقول است که سورهٔ **«واللیل»** را بنویسد و بشوید و به کسی دهد که دائم تب دارد تب او زائل می‌شود.

ایضاً جهت رفع تب درحاشیهٔ زادالمعاد علامه مجلسی(ره) است که این آیه شریفه را بر نخی بخواند(وبدمد)وبه‌گردن آویزان نماید شفایابد انشاءالله آیه این است:

«انّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ»(یس ۲۵).

نماز جهت تب

در مستدرک محدث نوری (ره) از مولا یمان حضرت امام ابی عبداللّه جعفربن محمد الصادق(ع) روایت نموده که فرمودند: هر گاه یکی از شما تب کرد پس به تنهایی داخل خانه گردد و دو رکعت نماز بخواند و سپس گونه راست صورت را بر زمین گذاشته و ده مرتبه بگوید **«یا فاطمه بنت محمّد»** پس بگوید**«أَسْتَشْفِعُ بِكِ إِلَى اللّهِ فيما نَزَلَ بي»** پس بدرستیکه بر طرف می‌گردد انشاءالله. نماز دیگر برای شخص مبتلا به تب به این طریق است که دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت سه مرتبه سوره حمد و سه مرتبه این آیه شریفه را بخواند:

«أَلا لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ تَبارَكَ اللّهُ رَبُّ الْعالَمينَ» (اعراف ۵۴).

□

رفع سِلعه (غدد سرطانی و زائد)

در طب الأئمه از عبداللّه بن سنان روایت است که مردی به خدمت مولا یمان امام ابی عبداللّه جعفر بن محمّد الصادق(ع) از سِلعه‌ای که در او عارض شده بود شکایت نمود، پس حضرت به او فرمودند: سه روز روزه بگیر، سپس در روز چهارم در هنگام

ظهر غسل کن و خود را در مقابل پروردگارت ظاهر نما (به بام یا صحرا برو) در حالیکه پارچهٔ تمیزی همراه داشته باشی پس چهار رکعت نماز بخوان (دو نماز دو رکعتی) و در آن تا آن مقداری که مقدور می‌باشد قرآن بخوان وتضرّع کن سپس وقتی که نماز تمام شد لباس خود را بیرون بیاور و آن پارچهٔ تمیز را (مانند لُنگ) بر خود ببند و گونهٔ راست خود را به زمین بچسبان و با تضرّع وخشوع وگریه بگو:

یا واحِدُ یا ماجدُ یا أحدُ یا کریمُ یا حَنّانُ یا قریبُ

ای خدای واحد، ای صاحب عظمت، ای یکتا، ای مهربان، ای بخشنده، ای نزدیک

یا مُجیبُ یا اَرحمَ الرّاحمین صَلِّ علی محمّدٍ و آل محمّدٍ

ای جواب دهنده، ای رحم کننده ترین رحم کنندگان بر محمّد و آل او صلوات بفرست

وَاکْشِفْ ما بی مِنْ مَرَضٍ وَاَلْبِسْنی الْعافیةَ الکافیةَ الشّافیة

وآنچه در بیماری در من است برطرف فرما و در دنیا و آخرت عافیت

فی الدُّنیا والاخِرَة وامْنُنْ عَلَیَّ بِتَمام النِّعمَةِ

کامل و تمام بر من بپوشان و منّت بگذار بر من به اتمام نعمتت

وَاَذْهِبْ ما بی مِنْ ضُرٍ فَقَدْ آذانی وَ غَمَّنی».

وآنچه که درمن می باشدازناراحتی رابرطرف بفرماکه مراآزرده وناراحت نموده است.

پس حضرت امام صادق (ع) فرمودند: وبدان که آن به تو نفع نمی‌بخشد تا وقتی که امید معالجه به غیر از آن را داشته باشی، پس آن مرد آنچنان که حضرت فرموده بودند انجام داد و از آن بیماری عافیت یافت.

□

بیماری و درد قلب

در مکارم الاخلاق است که برای درد قلب این آیات را بر آب می‌خوانی و می نوشی:

«لَئِنْ اَنْجَیْتَنا مِنْ هذِهِ لَنَکُونَنَّ مِنَ الشّاکِرِین (یونس ۲۲) ـ سَیُهْزَمُ الْجَمْعُ وَیُوَلُّونَ الدُّبُرَ ـ بَلِ السّاعَةُ مَوعِدُهُمْ وَالسّاعَةُ اَدْهی وَاَمَرُّ (قمر ۴۵ و ۴۶) ـ اِنَّ اللّهَ یُمسِکُ

غفوراً (فاطر ۴۱)».

ونیز آورده که این آیات شریفه را بر آب می‌خوانی ومی‌نوشی در حالیکه دست بر قلب گذاشته باشی و همچنین نوشته و برگردن بیمار آویزان می‌نمایی آیات این است:

«بسم اللّه الرحمن الرحیم رَبَّنا لاتُزِغْ قُلُوبَنا بعد إذْ هَدَیْتَنا وَهَبْ لَنا مِنْ لَدُنْکَ رحمةً إنَّکَ اَنْتَ الْوَهّاب ـ رَبَّنا إنَّکَ جامِعُ النّاسِ لِیَومٍ لارَیْبَ فیه إنَّ اللّهَ لایُخْلِفُ الْمیعاد (آل عمران ۸ و ۹) ـ الّذینَ آمَنوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِکْرِاللّهِ اَلا بِذِکْرِ اللّه تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ـ الّذینَ آمنوا وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ طُوبی لَهُمْ وَحُسْنُ مَاب (رعد ۲۸ و ۲۹) ـ لَئِنْ اَنْجَیْتَنا مِن هٰذِهِ لَنَکُونَنَّ مِنَ الشّاکِرینَ (یونس ۲۲)».

□

تنگی قلب

در مکارم الاخلاق طبرسی است که به جهت تنگی قلب هفده روز هر روز دو مرتبه سورهٔ **«الم نشرح»** را می‌خوانی یک مرتبه صبح و یک مرتبه شب.

□

رفع سینه پهلو

در حاشیه زادالمعاد علامه مجلسی(ره) مسطور است که شخص مبتلا به سینه پهلو این آیه شریفه را نوشته به پهلو ببندد: **«وَلَوْ نَشاءُ لَطَمَسْنا عَلیٰ اَعْیُنِهِمْ فَاسْتَبَقوُ الصِّراطَ فَاَنّیٰ یُبْصِرُونَ»**(یس ۶۶).

□

رفع سرفه

در تسهیل‌الدواء است که ازخواص این آیه شریفه این است که چون آن را بر آب بخوانند و صاحب سرفه آن آب را بخورد شفا یابد، آیه این است:

«اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّما خَلَقْناکُمْ عَبَثاً وَ اَنَّکُمْ اِلَیْنا لا تُرْجَعُونَ فَتَعالَی اللّهُ الْمَلِکُ الْحَقُّ لا اِلٰهَ اِلّا

هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ» (مؤمنون ۱۱۵ ـ ۱۱۶).

ایضاً در خزانة الاسرار از مولایمان حضرت امام صادق علیه‌السلام روایت است که اگر سورهٔ **«زخرف»** را بنویسد و با آب باران بشوید و به کسی دهند که سرفه می‌کند تا بیاشامد شفا می‌یابد انشاءالله تعالی.

□

رفع درد سینه

در خواص السّور آورده که اگر کسی درد سینه داشته باشد این آیات شریفه را بر آب بخواند و مقداری به او دهد تا بخورد و مقداری بر سینه او مالد شفا یابد انشاء الله تعالی آیه این است: **« قالَ رَبِّ اشْرَحْ لي صَدْري ـ وَيَسِّرْلي اَمْري ـ وَ احْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِساني ـ يَفْقَهُوا قَولي »**(طه ۲۵ـ۲۸).

□

رفع درد پهلو

در حاشیهٔ منهاج و تسهیل الدواء از حضرت رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وآله مروی است که هر کس را درد پهلو باشد سه مرتبه دست بر محل درد بمالد و در هر مرتبه بگوید:

«اَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللّهِ وَ اَعُوذُ بِعِزَّةِ اللّهِ وَ قُدْرَتِهِ عَلىٰ مايَشاءُ مِنْ شَرِّ ماأجِدُ».

و اگر این آیه را بر کاغذی نویسد در وقت سحر و آن را بر مریضی که درد پهلو داشته باشد بیاویزد نفع زیادی بخشد و اگر هم و غم داشته باشد زایل گردد آیه این است:

«وَ اِنْ يَمْسَسْكَ اللّهُ بِضُرٍّ فَلا كاشِفَ لَهُ اِلّا هُوَ وَ اِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ وَ هُوَ القاهِرُ فَوْقَ عِبادِهِ وَ هُوَ الْحَكيمُ الْخَبيرُ» (انعام ۱۷ـ۱۸).

□

درد کبد

شیخ اصفهانی در کتاب خواص آورده که اگر سورهٔ مبارکهٔ قدر در ظرف سفالین بنویسد و آن را با آب باران بشوید و قدری شکر به آن اضافه نماید و

صاحب دردکبد(جگر) از آن بخورد شفایابد انشاءالله.

□

رفع یرقان

در بحرالمنافع و تسهیل‌الدواء است که به جهت دفع یرقان و زردی صورت و پوست، سورهٔ **«سباء»** را بنویسد و بشوید و بخورد و صورت خود را نیز با آن آب بشوید نافع است انشاءالله.

ایضاً در مجمع و تسهیل الدواء و کتاب بحرالمنافع است که به جهت یرقانی که چشم را زرد نماید این آیات را بنویسد و صاحب بیماری بر خود بندد:

«قالُوا سُبْحانَکَ اَنْتَ وَلِیُّنا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ کانُوا یَعْبُدُونَ الجِنَّ اَکْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ قالُوا رَبُّنا یَعْلَمُ اِنّا اِلَیْکُمْ لَمُرْسَلُونَ وَ ما عَلَیْنا اِلَّاالْبَلاغُ الْمُبِینُ قالُوا اِنّا تَطَیَّرْنا بِکُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّکُمْ وَ لَیَمَسَّنَّکُمْ مِنّا عَذابٌ اَلیم».

□

رفع درد مفاصل

در حلیة المتقین از مولایمان حضرت امام باقر(ع) روایت است که شخصی به آن حضرت از درد مفاصل شکایت نمود فرمود که این دعا را بخوان:

«اللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُکَ باسمائِکَ وَبَرَکاتِکَ وَدَعوةِ نَبیِّکَ الطَّیِّبِ الْمُبارَکِ الْمَکینِ عندَکَ صَلَّی اللّه علیه وآله وبِحَقِّهِ وبِحَقِّ وَصیِّه اَمیرالمؤمنین وَ بِحَقِّ سَیِّدَیْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اِلاّ ذَهَبَتَ عَنّي شَرَ ما اَجِدُ بِحَقِّهِم بِحَقِّهِم بِحَقِّهِم بِحَقِّهِمْ یا اِلهَ الْعالَمین»

چون این دعا را خواند در همان ساعت درد ساکت شد.

□

وَرَم و درد پا

در طبّ الائمه از جناب مفضّل بن عمر (راوی توحید مفضّل و راوی طولانی‌ترین

روایت علائم الظهور و اعاظم اصحاب امام صادق ﷺ) روایت نموده که گفت: از امام صادق ﷺ سؤال نمودم که یابن رسول اللّه ، در پای من تورّم (ودرد) شدیدی عارض شده تا حتّی هنگامی که راه می‌روم در مسافت بین منزلم و منزل شما دو مرتبه می‌نشینم، حضرت ﷺ فرمودند: ای مفضّل از شیر شتران (مادّه‌ای که بچه‌دار شده‌اند) بنوش، گفت: پس از آن نوشیدم وخداوند آن عارضه را از من برطرف فرمود.

□

دفع درد ساقهای پا

در مصباح شیخ کفعمی از مولا یمان حضرت امام صادق ﷺ روایت است که جهت درد ساقهای پا هفت مرتبه بر آن این آیه شریفه را بخوان:

«وَ اتْلُ ما اُوحِیَ اِلَیْکَ مِنْ کِتابِ رَبِّکَ لامُبَدِّلَ لِکَلِماتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلتَحَداً» (کهف ۲۷).

□

رفع درد پی‌های پا

در طب الأئمّه از مولا یمان حضرت امام علی بن الحسین ﷺ روایت است که مردی به خدمت حضرت امام حسین ﷺ شکایت نمود وگفت: یابن رسول اللّه ، در پی پاهایم دردی است که مرا از برخاستن انداخته است، حضرت فرمودند: چرا از عوذه استفاده نمی‌کنی؟ گفت: آن را نمی‌دانم، حضرت فزمودند: هنگامی که درد را احساس نمودی دستت را بر آن بگذار و بگو:

«بسم اللّه وباللّه والسّلامُ عَلی رَسولِ اللّه» سپس این آیه را بر آن بخوان: «وَما قَدَرُوا اللّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالأَرْضُ جَمیعاً قَبْضَتُهُ یَوم الْقِیامَةِ وَالسَّمٰواتُ مَطْوِیّٰاتٌ بِیَمینِهِ سُبْحٰانَهُ وَتَعالیٰ عَمّٰا یُشْرِکُونَ» (زمر ۶۷).

□

رفع و پیشگیری فلج

در طب الائمه روایت نموده که فلج بر شخصی عارض شد، پس حضرت امام صادق(ع) به او فرمود: هنگامی که به رختخواب خود می‌روی این دعا را بخوان:
«بسم اللّه وباللّه آمَنْتُ باللّه وكَفَرْتُ بالطّاغوتِ اَللّهُمَّ احْفِظْني في مَنامي وَيَقَظَتي اَعُوذُ بِعِزَّةِ اللّه وَجَلالِهِ مِمّا اَجِدُ وَاَحذَرُ»، آن شخص گفت این را انجام دادم وبهبودی یافتم.

ودر روایت دیگر آورده که شب جمعه در هنگام سحر وبعد نماز شب و استغفار نمودن این دعا را بخواند.

در مکارم الاخلاق طبرسی از مولایمان حضرت امام ابی عبداللّه جعفر بن محمّد الصادق(ع) روایت است که فرمودند: خوردن خربزه ناشتا باعث فلج می‌گردد.

□

درد ران

در حاشیهٔ منهاج روایت است که شخصی به خدمت مولایمان حضرت امیرالمؤمنین(ع) از درد ران شکایت نمود حضرت فرمودند آب گرمی را در طشت کن و در میان آن بنشین و دست بر موضعی که درد می‌کند بگذار و این آیه را بخوان:
«اَوَلَمْ يَرَ الَّذينَ كَفَرُوا اَنَّ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضَ كانَتا رَتْقاً فَفَتَقْناهُما وَ جَعَلْنا مِنَ الْماءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ اَفَلا يُؤْمِنُونَ»(انبیاء ۳۰).

□

نماز جهت درد گردن

محدث نوری (ره) در مستدرک الوسائل روایت می‌نماید که برای رفع درد گردن دو رکعت نماز بخوان و در هر رکعت یک مرتبه حمد و سه مرتبه سوره **«زلزال»** را می‌خوانی.

□

نماز جهت درد پا

محدث نوری (ره) در مستدرک الوسائل روایت نموده که برای رفع درد پا دو رکعت نماز می‌خوانی در هر رکعت یک مرتبه حمد و از «آمن الرّسول» تا آخر سورهٔ بقره را می‌خوانی.

□

درد دستها

در تسهیل الدواء است که جهت علاج درد دستها این آیه را بنویسد و بر آن ببندد:
«وَ قالَتِ الْیَهُودُ یَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌ، غُلَّتْ اَیْدِیهِمْ وَ لُعِنُوا بِما قالُوا بَلْ یَداهُ مَبْسُوطَتانِ یُنْفِقُ کَیْفَ یَشاءُ وَ لَیَزِیدَنَّ کَثِیراً مِنْهُمْ ما اُنْزِلَ اِلَیْکَ مِنْ رَبِّکَ طُغْیاناً وَ کُفْراً، الآیة» (مائده ۶۴).

□

رفع سوختگی

در حاشیهٔ منهاج و کتاب خواص است که به جهت رفع سوختگی آتش این آیه را بر برگ مورد[1] بمالد به زودی شفا یابد:
«اَفَرَأَیْتُمُ النّارَ الَّتِی تُورُونَ ءَاَنْتُمْ اَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَها اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ - نَحْنُ جَعَلْناها تَذْکِرَةً وَ مَتاعاً لِلْمُقْوِینَ» (واقعه ۷۱ - ۷۳).

□

رفع بوی دهان

در حاشیهٔ منهاج علامه و تسهیل الدواء مروی است که شخصی به مولایمان حضرت امام موسی بن جعفر(ع) از بوی نامطلوب دهان شکایت نمود حضرت فرمود در

۱- «برگ مورد» نوعی از گیاهان داروئی است.

سجده بگو:

«یااللّه یا اللّه یا اللّه یارَحمنُ یا رَبَّ ٱلاَربابِ یا اله الالِهیَّةِ یا مالِکَ المُلکِ وَ یا مَلِکَ المُلوکِ اِشفِنی بِشِفائِکَ مِنْ هذاالدّاءِ وَاصرِفهُ عَنّی فَاِنّی عَبدُکَ وَ ابنُ عَبدِکَ اَتَقَلَّبُ فی قَبضَتِکَ»،

راوی گفت یک مرتبه این دعا را در سجود خواندم شفا یافتم.

در المحاسن از مولایمان حضرت امام ابی الحسن علی بن موسی الرضا (ع) روایت است که فرمودند: انجیر بوی دهان را می‌برد و استخوان را محکم می‌کند وموی را می‌رویاند و درد را می‌برد که با وجود آن احتیاجی به دوا نباشد.

در خصال روایت است که مولایمان حضرت جعفر بن محمّد الصادق (ع) فرمودند پیاز را بخورید که در آن سه خاصیت می‌باشد: بوی دهان را پاک می‌کند و لثه را محکم می‌نماید.

□

درد معده

در تسهیل الدواء است که آیهٔ «**ربّنالاتزغ قلوبنا بعدَاِذهدیتنا وهَبْ لنا مِن لدنکَ رحمةً اِنکَ انتَ الوهّابُ**» (آل عمران ۸) را بر خرما یا مانند آن سه نوبت بخواند و به کسی که درد معده داشته باشد داده بخورد صحت یابد انشاءالله.

□

دفعِ خون دماغ

در مصباح کفعمی است که چون این آیات را بر پیشانی صاحب رعاف نویسد خون بسته شود(البته باوضو باشند):

«اِنَّ الَّذی فَرَضَ عَلَیکَ القُرانَ لَرادُّکَ اِلی مَعادٍ ـ وَلَهُ ماسَکَنَ فِی الَّیلِ وَالنَّهارِ وَهُوَ السَّمیعُ العَلیمُ ـ وقیلَ یاارضُ ابلَعی ماءَکِ وَیا سَماءُ اَقلِعی وَغیضَ الماءُ وَقُضِیَ الامرُ وَاستَوَت عَلَی الجُودیِّ وَقیلَ بُعداً

www.telasm.com

لِلْقَومِ الظّالِمينَ لِكُلِّ نَبَاءٍ مُسْتَقَرٌّ لِكُلِّ نَبَاءٍ مُسْتَقَرٌّ لِكُلِّ نَبَاءٍ مُسْتَقَرٌّ». (قصص ۸۵، انعام ۱۳، هود۴۴).

نوع دیگر آن که فقط همان آیهٔ قیل یا ارض (۴۴ هود) را بر پیشانی بنویسد تا خون قطع گردد.

□

رفع بواسیر

در طب الائمه روایت نموده که زیاد نشستن در بیت الخلاء باعث بواسیر می‌گردد.

در مکارم الاخلاق از حضرت امام صادق(ع) روایت است که از آن حضرت در مورد تَره پرسیدند، آن حضرت فرمودند: در آن چهار خاصیت است: بوی دهان را می‌برد، بادها (عوامل بیماری زا) را از بدن خارج می‌نماید، بواسیر را قطع می‌نماید و کسی که خوردن آن را ادامه دهد از بیماری جذام پیشگیری می‌نماید.

ودر محاسن روایت است که حضرت ابی الحسن(ع) تره را در بستان می‌خورد و می‌فرمود این برای بواسیر خوب است.

در مکارم الاخلاق از ابن بکیر از مولایمان حضرت امام جعفر بن محمّد الصادق(ع) روایت است که فرمودند:

سنجد امان وپیشگیری از بواسیر و تقطیر بول (قطره قطره آمدن ادرار) می‌باشد.

□

سرگیجه

در بحرالمنافع است که شخص مبتلا به سرگیجه این آیات شریفه را بنویسد و به خود ببندد رفع گردد انشاءالله تعالی آیات این است:

«بسم اللّه الرّحمن الرّحیم ذلِکَ بِاَنَّهُمْ کانَتْ تَأْتیهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَیِّناتِ فَکَفَرُوا فَاَخَذَهُمُ اللّهُ اِنَّهُ قَوِیٌّ شَدیدُ الْعِقابِ ـ وَلَقَدْ اَرْسَلْنا مُوسیٰ بِایاتِنا وَسُلْطانٍ مُبینٍ اِلیٰ فِرعَونَ وَهامانَ وَقارُونَ فَقالُوا ساحِرٌ کَذّابٌ» (مؤمن ۲۲ ـ ۲۴).

سَر درد

در جنةالامان الواقیهٔ شیخ کفعمی(ره) مذکور است اگر سورهٔ مبارکهٔ **«قلم»** را بر شخصی که دچار سردرد می‌باشد آویزان نمایند درد او ساکت می‌گردد انشاءالله تعالی.

و در مستدرک محدث نوری (ره) است که برای رفع سر درد دو رکعت نماز می‌خوانی، در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد، سه مرتبه سوره قل هوالله و سه مرتبه این آیه شریفه را قرائت می‌نمایی:

«رَبِّ اِنّي وَ هَنَ الْعَظْمُ مِنّي وَ اشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْباً وَ لَمْ اَكُنْ بِدُعائِكَ رَبِّ شَقِيّاً»(مریم ۴).

کلمه «قال» که در ابتدای آیه می‌باشد در روایت مذکور نبود.

و نیز در کتاب الخواص از مولایمان حضرت ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق(ع) روایت است که هر کس سوره **«سجده»** را بنویسد و بر کسی ببندد که تب داشته یا دچار دردسر و غش باشد شفا یابد انشاءالله. و همچنین آورده که چون کسی دردسر داشته باشد این آیات را بنویسد و بر سر ببندد سردرد او برطرف می‌شود انشاءالله تعالی آیات این است:

«بِسم اللّه الرَّحمنِ الرَّحيم ـ كهيعص ـ ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبدَهُ زَكَرِيّا ـ اِذْ نادىٰ رَبَّهُ نِداءً خَفيّاً ـ قالَ رَبِّ اِنّي وَ هَنَ الْعَظمُ مِنّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْباً وَ لَمْ اَكُنْ بِدُعائِكَ رَبِّ شَقيًّا» (مریم ۱ ـ ۴) و از «والَّذين معهُ اشدّاء على الكفّار» (آیه ۲۹). تا آخر سورهٔ فتح را نیز دنبال آن بنویسد. و در بعضی کتب است که هفت مرتبه آیةالکرسی را به نیت سردرد بخواند شفا می‌یابد انشاءالله تعالی.

در مکارم الاخلاق از ابن حنظله روایت نموده که گفت به مولایمان حضرت امام ابی جعفر محمّد بن علی الباقر(ع) از سردردی که به من عارض شده بود شکایت نمودم فرمودند وقتی که به تو عارض شد بگو:

«لَو كانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَما يَقُولُونَ اِذاً لَابْتَغَوا اِلىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبيلاً ـ وَاِذا قيلَ لَهُمْ تَعالَوا اِلىٰ ما اَنْزَلَ اللّهُ وَاِلَى الرَّسولِ رَأَيْتَ الْمُنافِقينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُوداً».

در محاسن از حسین بن علوان از مولایمان حضرت امام ابی جعفر محمّد بن علی الباقر(ع) روایت نموده که فرمودند اگر سَر کسی درد بکند روغن کنجد را در بینی نماید.

رفع درد دندان

شخصی به خدمت مولایمان حضرت صادق(ع) از درد دندان شکایت نمود که از زیادی درد شبهابیدارمی‌باشم حضرت فرمودند هر گاه اثر درد ظاهر شد دست بر موضع درد بگذار و سورهٔ حمد و توحید و قدر را بخوان و بعد از آن این آیه را یک بار بخوان:

«وَ تَرَى الجِبالَ تَحسَبُها جامِدةً وَ هِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحابِ صُنعَ اللهِ الَّذي اَتقَنَ كُلَّ شَيءٍ اِنَّهُ خَبيرٌ بِما تَفعَلونَ»(نمل ۸۸).

ایضاً در طبّ الائمه است که هر کس مبتلا به درد دندان بشود انگشت خود را بر آن بگذارد و هفت مرتبه بگوید:

«هُوَ الَّذي اَنشَأَكُمْ وَ جَعَلَ لَكُمُ السَّمعَ وَالاَبصارَ وَالاَفئِدَةَ قَليلاً ما تَشكُرونَ»(ملک ۲۳).

در بحرالمنافع است که هر کس در هنگام عطسه کردن سورهٔ حمد را بخواند و زبان را بر روی قسمتهای جلوی دندان بگرداند در همهٔ عمر به درد دندان مبتلا نگردد انشاءالله تعالی.

شیخ کفعمی(ره) در جنةالامان الواقیه نقل نموده که اگر سورهٔ مبارکهٔ «قلم» را بر کسی که دندان درد دارد آویزان نمایند درد او ساکت می‌گردد انشاءالله تعالی.

ودر طب الائمه از عطاء روایت نموده که گفت به امام صادق(ع) شکایت نمودم از درد و ناراحتی که به دندانهایم عارض شده بود پس فرمودند هفت مرتبه بر آن بخوان:

«بسم الله وبالله اُسكُنْ بِقُدرَةِ اللهِ الَّذي خَلَقَكَ فَاِنَّهُ قادِرٌ مُقتَدِرٌ عَلَيكَ وَعَلَى الجِبالِ فَانبَتَها وَاَنبَتَكَ فَقَرَّ حَتّى يَأتي فيكَ اَمرُهُ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحمَّد وآله».(طه ۷۷ ـ ۷۹).

معنای دعا این است «به نام خدا وبواسطهٔ خداوند، ساکن شو به واسطه یا به خاطر قدرت خداوندی که تو را خلق فرمود، پس بدرستیکه او توانا و مسلّط بر تو و بر کوهها می‌باشد پس آن را رویاند (از پوستهٔ زمین خارج نمود) وتو را رویاند، پس تسکین بیاب وآرام شو تا آنکه امر خداوند در مورد تو برسد وصلوات خداوند وبر محمّد وآل آن حضرت». کسی که بگوید مگر دندان را هم می‌توان مخاطب قرار داد دور از حقائق عالم آفرینش بوده و خالق عالَم را نیز اصلاً نشناخته است والاّ تمام مخلوقات جهان مسخّر فرمان الهی و در حال تسبیح وتقدیس ذات مقدّسش می‌باشند اگر چه جاهلان از آن غافل هستند.

درد کمر

در تسهیل الدواء است این آیات را بنویسد با خود نگه دارد شفا یابد انشاءالله:
«لا تَخافُ دَرَكاً وَ لا تَخْشىٰ - فَاَتْبَعَهُمْ فِرعونُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ ما غَشِيَهُمْ وَ اَضَلَّ فِرْعَونُ قَوْمَهُ وَ ما هَدىٰ - وَ صَلَّى الله على محمدٍ وَ آله».(طه ۷۹_۷۷).
ایضاً در حاشیهٔ زادالمعاد علامهٔ مجلسی(ره) است که به جهت درد کمر این آیهٔ شریفه را نوشته با خود نگه دارد:**«بِما غَفَرَ لي رَبّي وَ جَعَلَني مِنَ الْمُكْرَمينَ»**(یس ۲۷).
و به جهت قبض(گرفتگی) و سستی کمر این آیه را نوشته و به بام اندازد:
«وَ ما اَنْزَلْنا عَلىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّماءِ وَ ما كُنّا مُنْزِلينَ»(یس ۲۸).

□

به هوش آمدن مصروع

در کتاب خواص اصفهانی از حضرت صادق ؑ منقول است که سورهٔ **«واللیل»** را در گوش کسی که مصروع و بی هوش است بخوانند بهوش می‌آید.
و مرحوم اصفهانی نقل نموده که بعضی گفته‌اند سورهٔ **«تحریم»** را اگر بر مریض بخوانند حال او بهتر می‌شود و اگر بر مصروع بخوانند بهوش می‌آید و اگر بر بی‌خواب بخوانند به خواب می‌رود.
و در حاشیهٔ زادالمعاد علامهٔ مجلسی(ره) مسطوراست که جهت رفع جنون این آیهٔ شریفه را نوشته در گردن آویزد:**«وَالْقَمَرَ قَدَّرْناهُ مَنازِلَ حَتىٰ عادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَديمِ»**(یس۳۹).
صاحب خواص نقل نموده که آورده‌اند چون کسی دیوانه شود این آیات شریفه را در گوش او بخوانند بهتر می‌شود انشاءالله تعالی آیات این است:
«اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّما خَلَقْناكُمْ عَبَثاً و اَنَّكُمْ اِلَينا لا تُرْجَعُونَ - فَتَعالَى اللّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَريمِ - وَ مَنْ يَدْعُ مَعَ اللّهِ اِلٰهاً آخَرَ لا بُرْهانَ لَهُ بِهِ فَاِنَّما حِسابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ اِنَّهُ لا يُفْلِحُ الْكافِرُونَ - وَ قُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَ اَنتَ خَيرُ الرّاحِمينَ»
(مؤمنون ۱۱۵ _ ۱۱۸).

رفع بسیاری بول

در حاشیهٔ منهاج علامهٔ سمنانی(ره) از ابن عباس روایت است که هرکس را بول بسیار آید در اول صبح ناشتا هفت بار از «لوانزلنا هذاالقران» را تا آخر سورهٔ «حشر» بخواند شفا یابد انشاءالله تعالی.

□

درد مثانه

در تسهیل الدواء از مصباح شیخ کفعمی(ره) روایت است از مولایمان حضرت امام جعفر صادق که به جهت درد مثانه این آیات را در وقت خواب سه مرتبه و بعد از بیدار شدن یک بار بخواند:«**اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلىٰ كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ ـ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰواتِ وَ الْاَرْضِ وَ مالَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَ لِیٍّ وَلانَصیرٍ**». (بقره ۱۰۶ ـ ۱۰۷).

و در مستدرک الوسائل روایت نموده که خربزه مثانه را پاک نموده و آن رامی‌شوید.

□

رفع سنگ مثانه

در حاشیهٔ منهاج علامه سمنانی(ره) است که شخصی به مولایمان حضرت امام باقر(ع) از سنگ مثانه شکایت نمود حضرت او را امر فرمودند به خواندن‌این دعابعد ازنمازشب درحال‌سجود:

«**اَللّٰهُمَّ اِنی اَدْعُوکَ دُعاءَ الْعَلیلِ الذَّلیلِ الْفَقیرِ وَ اَدْعُوکَ دُعآءَ مَنْ قَدِاشْتَدَّتْ فاقَتُهُ وَ قَلَّتْ حیلَتُهُ وَ ضَعُفَ حَمْلُهُ وَاَلَحَّ عَلَیْهِ مِنَ الْخَطیئَةِ وَالْبَلاءِ دُعاءَ مَکْرُوبٍ اِنْ لَمْ تُدْرِکْهُ هَلَکَ وَ اِنْ لَمْ تَسْتَنْقِذْهُ فَلا حیلَةَ لَهُ فَلا تُحیطَنَّ بی یاسَیِّدی وَ مَوْلایَ مَکْرَکَ وَلا تُثْبِتْ عَلَیَّ غَضَبَکَ وَ لا تَضْطَرَّنی اِلَی النّاسِ مِنْ رَوحِکَ وَالْقُنُوطِ مِنْ رَحْمَتِکَ وَطُولِ الصَّبْرِ عَلَی الْاَذیٰ اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ لا طاقَةَ لی بِبَلائِکَ وَلا غِناءَ بی عَنْ رَحْمَتِکَ وَهذَا ابْنُ بِنْتِ نَبِیِّکَ وَ حَبیبِکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ بِهِ اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ فَاِنَّکَ جَعَلْتَهُ مَفْزَعاً لِلْخائِفِ وَاسْتَوْدَعْتَهُ عِلْمَ ما کانَ وَ ما هُوَ کائِنٌ فَاکْشِفْ بِهِ ضُرّی وَ خَلِّصْنی مِنْ هذِهِ الْبَلِیَّةِ اِلیٰ ما عَوَّدْتَنی مِنْ عافِیَتِکَ وَ رَحْمَتِکَ یا هُوَ یا**

هُوَ یا هُوَ اِنْقَطَعَ الرَّجاءُ اِلاّ مِنْکَ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ».

مؤلف گوید: این دعای مولایمان حضرت امام باقر(ع) دارای مضمون بسیار دقیقی است و از نظر معنا نیز قابل توجه اهل معرفت می‌باشد. و وارد شده است که چون سورهٔ **«انشراح»** را بنویسی و بشویی تا صاحب دردمثانه بخورد دردش زائل میگردد انشاءالله تعالی.

همچنین در بعضی کتب خواص آورده‌اند که سوره **«الم نشرح»** را به جهت دل درد بخواند شفا یابد و اگر بنویسد و بشوید و بخورد سنگ مثانه و همه دردها را زائل می‌کند. و در مستدرک الوسائل است که آب سوره الم نشرح می‌شکند سنگ ها را (ظاهراً سنگهای مثانه یا کلیه و غیر آن) و باز میکند مثانه را و برای سردی نفع می‌دهد.

همچنین در حاشیهٔ زادالمعاد علامهٔ مجلسی(ره) مذکور است که جهت سنگ مثانه این آیه شریفه را با مشک و زعفران نوشته و بشوید و بخورد آیه این است:

«لِیُنْذِرَ مَنْ کانَ حَیّاً وَ یَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَی الْکافِرینَ»(یس ۷۰)

□

درد خصیه و باد فَتق

در تسهیل الدواء و تحصیل الشفاء آورده که به جهت درد خصیه و باد فتق این کلمات را بر روغن کنجد بخواند و بدمد و سپس آن بر محل درد بمالد:

«تِلْکَ آیاتُ اللّٰهِ نَتْلُوها عَلَیْکَ بِالْحَقِّ - ثُمَّ یُصِرُّ مُسْتَکْبِراً - کَأَنَّ فی اُذُنَیهِ وَ قْراً فَبَشِّرْهُ بِعَذابٍ اَلیم - وَ نُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ ما هُوَ شِفاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنینَ - وَ صَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ اَجْمَعینَ». (بقره ۲۵۲، جاثیه ۷، لقمان ۷، اسراء ۸۲).

□

حبس البول

در حاشیهٔ منهاج علامهٔ سمنانی (ره) است از حمران روایت است که گوید به خدمت مولایمان حضرت امام علی النقی(ع) نوشتم که قربانت شوم یکی از دوستان شما

نفیس خادم حبس البول دارد والتماس دارد که دعا نمایید به برکت آن شفا یابد و آنحضرت در جواب نوشت که خدایتعالی رفع مضرت بکند و از او مکروهات دنیا را بردارد و بسیار مبالغه فرمود بر آن کس که باید زیاد قرآن بخواند که به برکت آن شفا می‌یابد.

در امالی شیخ طوسی از حضرت امام رضا(ع) که برگ تُرب ادرار را به سرعت به جریان می‌اندازد و در روایت مکارم الاخلاق است که دانه‌های تُرب ادرار را به جریان می‌آورد.

□

عسرالبول

در تسهیل الدواء از خواص الایات نقل شده است که هر کس این آیه را بجهت عسرالبول (سختی خروج بول) و صاحب قولنج بخواند و بر صاحب علت بدمد شفا یابد انشاءالله، آیه این است:

«ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجٰارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً وَ اِنَّ مِنَ الْحِجٰارَةِ لَمٰا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهٰارُ وَ اِنَّ مِنْهٰا لَمٰا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمٰآءُ وَ اِنَّ مِنْهٰا لَمٰا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَ مَا اللّٰهُ بِغٰافِلٍ عَمّٰا تَعْمَلُونَ»(بقره ۷۴).

□

درد گوش

در بحر المنافع و تسهیل الدواء است که به جهت درد گوش این آیات را نوشته و بر خود بیاویزد و نیز بخواند و به گوش بدمد:

«و اِذا قُرِئَ الْقُرانُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَ اَنْصِتو لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ـ كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهٰا كَاَنَّ فِي اُذُنَيْهِ وَ قْراً فَبَشِّرْهُ بِعَذابٍ اَليم». (اعراف ۲۰۴، لقمان ۷).

ایضاً این آیات را نیز نوشته آویزان برخود نموده و بر گوش بخواند و بدمد:

«وَ مَنْ يَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهاً آخَرَ لٰا بُرْهٰانَ لَهُ بِهِ فَاِنَّمٰا حِسٰابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ اِنَّهُ لٰا يُفْلِحُ

الْكافِرُونَ». (مومنون ۱۱۷).

□

رفع خارش گوش و جسم خارجی

در تسهیل الدواء است که برای خارش درون گوش این کلمات را بر گوش خوانده و بدمد:

«يٰس وَالْقُرانِ الْحَكيمِ - كأَنْ لَمْ يَسْمَعْها كأَنَّ في أُذُنَيْهِ وَ قْراً فَبَشِّرْهُ بِعَذابٍ اَليمٍ»

(یس ۱ - لقمان ۷).

و جهت خارج نمودن جسم خارجی از گوش ازحضرت امام باقر علیه السلام روایت است که فرمودند:

سه مرتبه بگو: **«اللهمّ اَخْرِجْهاكَما اَدْخَلْتَها بِلا مَؤُنَةٍ وَمَشَقَّةٍ»** و با همان انگشتی که آن جسم را داخل نموده بیرون بیاور، و نیز نقل نموده اگر کسی چیزی در گوش او رفته باشد این چهار اسم را بر گوش بخواند خارج می‌گردد باذن الله تعالی:

«يا عليُّ يا عظيمُ يا حليمُ يا عليمُ».

□

دفع سنگینی گوش

در حاشیهٔ منهاج سمنانی است که شخصی به خدمت مولایمان حضرت امام باقر علیه السلام از سنگینی گوش شکایت نمود، حضرت فرمودند که دست بر گوش بکش و این آیات را بخوان از«لو انزلنا هذاالقران» تا آخر سورهٔ حشر.

و در روایت واردشده‌که به‌جهت درد گوش این آیه شریفه را به روغن یاسمن یا روغن بنفشه هفت مرتبه بخواند و در گوش بچکاند:

«كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْها كَاَنَّ فِى اُذُنَيْهِ وَ قْراً - اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ والْفُؤادَ كُلُّ اولٰئِكَ كانَ عَنْهُ مَسْؤُولاً» (اسریٰ ۳۶).

□

صدای آزار دهنده در گوش

در کتاب الخواص اصفهانی(ره) است که گفته‌اند اگر کسی در گوش خود صداهای دروغین و آزار دهنده می‌شنود سورهٔ مبارکه **«الاعلیٰ»** را بر گوش بخواند از او زائل شود انشاءالله تعالی.

□

ساکن نمودن درد اعضاء

در خواص السّور آورده که اگر سوره مبارکه **«غاشیه»** را بر عضوی که درد و ناراحتی در آن باشد بخواند درد و ناراحتی آن تسکین می‌یابد انشاءالله تعالی و نیز آورده که چون سوره **«ذاریات»** را نزد بیماری بخواند درد و ناراحتی که داشته باشد تسکین می‌یابد.

□

ساکن نمودن بیماران

شیخ کفعمی(ره) در جنة الامان الواقیه آورده که سورهٔ مبارکهٔ **«مجادله»** را نزد مریض بخوانند ساکن می‌گردد باذن الله تعالی. و نیز ذکر کرده که اگر سورهٔ **«تحریم»** را نیز بر مریض بخواند مرض او برطرف می‌گردد.

□

معالجهٔ جراحت و زخم و بیرون آوردن ذرات آهن

شیخ کفعمی(ره) در جنةالامان الواقعیه آورده که اگر سورهٔ مبارکهٔ **«حدید»** را بر آهن (آنچه از جنس آهن می‌باشد و در بدن فرو رفته اعم از تیر و غیره) بخواند بدون ناراحتی از بدن خارج می‌گردد انشاءالله و اگر سورهٔ مبارکهٔ حدید را بنویسد و بشوید و با آب آن جراحت و زخم و ورم را بشوید بهبودی می‌یابد باذن الله عزّ و جلّ البته زخم و جراحت به وجهی باشد که به قران بی احترامی نگردد.

رفع حالت تهوع

در خواص السّور آورده که اگر کسی حالت تهوع داشته و بسیار قی نماید این آیه شریفه را بنویسد و بشوید و به او دهد که بخورد شفا یابد: «و مَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِی الْخَلقِ اَفَلاٰیَعْقِلُونَ» (یس ۶۸).

□

درمان کوفتگی و شکستگی

صاحب خواص السور آورده که این آیه شریفه را چهل مرتبه بر قدری زیتون (ظاهراً منظور روغن زیتون می‌باشد) بخواند و محل کوفتگی و شکستگی را با آن چرب نماید شفا یابد انشاءالله تعالی آیه این است: «قٰالَ مَنْ یُحیِی الْعِظٰامَ و هِیَ رَمیمٌ» (یس ۷۸).

□

ساکن نمودن جراحت

میرزای نوری(ره) در مستدرک الوسائل از مجموعهٔ شیخ شهید روایت می‌نماید که مولایمان حضرت صادق(ع) فرمود کسی که سورهٔ «الطارق» را بشوید و باآب آن جراحت را بشوید ساکن شده و باز نمی‌شود.

□

حبس خون

در اللئالی فیض کاشانی(ره) مذکور است که برای حبس خون از هرجای بدن مانند زخمها یا جراحتهاوغیره‌این آیهٔ شریفه را بر آن بخواند و به آن موضع بدمد انشاءالله قطع می‌شود آیه این است:

«بسم اللّهِ الرّحمن الرّحیم ما قَطَعْتُمْ مِنْ لِینَةٍ اَو تَرَکْتُمُوها قٰائِمَةً عَلٰی اُصُولِها فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَ لِیُخْزِیَ الْفٰاسِقینَ»(حشر۵)

□

دُمَل و جراحات

صاحب خواص السور آورده که اگر کسی زیاد دمل و جراحات داشته باشد سوره مبارکهٔ **«مؤمن»** را بنویسد و با خود نگهدارد. و نیز آورده که صاحب دمل‌ها سوره مبارکه **«حدید»** را بنویسد و با خود نگهدارد شفا می‌یابد انشاءاللّه تعالی و نیز آورده که اگر سوره مبارکه **«مرسلات»** را بنویسد و با خود نگهدارد از ابتلا به دمل‌ها ایمن می‌گردد.

□

جهت کلیهٔ ورمهای بدن

در طب الائمّه از مولایمان حضرت جعفر بن محمّد الصّادق﷣ روایت نموده که فرمودند این آیه برای هر ورمی که در بدن باشد و شخص بترسد که به او آسیبی برساند نافع می باشد پس هر گاه خواستی آن را بخوانی باید طاهر باشی و با همان وضویی که برای نماز واجب گرفته‌ای یک بار قبل از نماز واجب و یک بار بعد از نماز آن ورم را به وسیلهٔ این آیه تعویذ کن (بر آن ورم آیه را بخوان) آیه این است:
از « لو أنزلنا هذا القرآن» تا آخر سورهٔ حشر، پس اگر این را انجام دادی ورم ساکن می‌شود، انشاءاللّه.

□

خواب نمودن و بیهوشی بیماران

در دارالسّلام محدّث نوری(ره) از بحرالمنافع و تسهیل الدواء مذکوراست اگر این آیات را بنویسد و نزد سر خود بگذارد به خواب می‌رود:
«وَ جَعَلْنٰا نَوْمَكُمْ سُبٰاتاً ـ وَ جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبٰاساً ـ وَ جَعَلْنَا النَّهارَ مَعاشاً ـ وَ بَنَيْنٰا فَوقَكُمْ سَبْعاً شِدٰاداً ـ وَ جَعَلنٰا سِراجاًوَهّاجاً»(نبأ ۹ ـ ۱۳)
و نیز برای خواب نمودن بیماران نقل نموده که این آیهٔ شریفه را بر پوست آهو بنویسد و آن را در میان ببندد(پوست نوشته شده را بپیچد) پس به خواب رود و تا این

آیه را از او جدا نکنند بیدار نمی‌شود باذن الله عز وجل: **«وذالنّون اذ ذهب مغاضباً فظنّ اَن لن نقدر علیه فنادیٰ فی الظّلمات ان لا اله الّا انت سبحانک انّی کنت من الظّالمین»** (انبیاء۸۷).

□

قوی شدن شخص ضعیف

میرزای نوری(ره) در مستدرک الوسائل از مجموعهٔ شیخ شهید روایت می‌نماید که اگر شخص ضعیفی سورهٔ مبارکهٔ «القیامة» رابشوید و بخوردقوی می‌گردد بعون الله عزوجل.

□

دفع زردی چهره

در مکارم الاخلاق از موسی بن بکر روایت است که گفت: خدمت حضرت ابی الحسن(ع) رفتم، پس به من فرمود: تو را زرد چهره می‌بینم، تره بخور، پس خوردم و بهبودی یافتم.

فصل یازدهم

ادعیهٔ مربوط به اطفال

www.telasm.com

معالجهٔ امراض اطفال

در حاشیهٔ علامه است که برای معالجهٔ اطفال این کلمات را بر آنها بخوانند: **«بِسْمِ اللّٰهِ أُرْقيکَ مِنْ كُلِّ عَيْنٍ حاسِدٍ اَللّٰهُ يَشْفيک»** یابر او بخواند: **«أُعيذُکَ بِكَلِماتِ اللّٰهِ التّامَّةِ مِن كُلِّ شَيْطانٍ وَهامَّةٍ وَ مِنْ كُلِّ عَيْنٍ لامَّةٍ».**

□

دفع بی‌خوابی و گریهٔ اطفال

در تسهیل الدواء است که برای معالجهٔ بیخوابی و گریه کردن اطفال این تعویذ را نوشته بر ایشان بندند:

«بِسم اللّٰهِ الرَّحمنِ الرَّحيم اَلآنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَ عَلِمَ اَنَّ فيكُمْ ضَعْفاً وَ خُلِقَ الْإِنسانُ ضَعيفاً وَ عَنَتِ الوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَ قَدْ خابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْماً يا نارُ كُوني بَرْداً وَ سَلاماً عَلىٰ اِبْراهيمَ بِسْمِ اللّٰهِ ذِي الْعِزَّةِ وَ الْكِبْرِياءِ وَالنُّورِ وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ اَجْمَعينَ».

و برای معالجهٔ ترس اطفال بر آنها سورهٔ **«زلزال»** را بخوانند و نیز آن سوره مبارکه را بنویسد و همراه ایشان نماید.

و نیز به جهت بیخوابی و گریه کردن اطفال نوشتن اسماء اصحاب کهف و همراه

نمودن با کودک بسیار مجرب است و آن اسامی چنین است:« مکسکمینا تملیخا رطیونس ینبونس سازیونس کشیططونس قطمیرزبان تنور».

اسامی اصحاب کهف در نسخهٔ دیگر این چنین وارد شده بود: «مکسلمینا ملیخا مکسینا مرطوس یوانس اریطانس اونوس کید سططیوس قطمیر».

نوع دیگر به جهت بسیار گریستن و به خواب نرفتن اطفال و نیز دفع بی خوابی زنان این تعویذ را نوشته با خود نگه دارند:

«فَضَرَبْنا عَلىٰ آذانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَداً ـ ثُمَّ بَعَثْناهُمْ لِنَعْلَمَ اَىُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصىٰ لِما لَبِثُوا اَمَداً»(کهف ۱۱ ـ ۱۲)

ایضاً منقول است که هفت مرتبه سورهٔ مبارکهٔ «مطففین» را بخوانند به جهت دفع گریه کردن کودک.

ایضاً در حاشیهٔ زادالمعاد علامهٔ مجلسی(ره) مذکور است که جهت دفع بی‌خوابی اطفال این آیه را نوشته زیر گهواره(یا بالین) او گذارد:

«اِنْ كانَتْ اِلاّٰ صَيْحَةً واحِدَةً فَاِذاهُمْ خامِدُونَ»(یس ۲۹).

ایضاً مذکور است که جهت دفع گریهٔ اطفال این آیه را نوشته بر ایشان بندد:

«وَ لَهُمْ فيها مَنافِعُ وَ مَشارِبُ اَفَلاٰ يَشْكُرُونَ»(یس ۷۳).

در طب الائمه است که برای خواب اطفال مجرّب است که در کاغذی می‌نویسی و بر گردنش آویزان می‌نمایی:

«بسم اللّه الرحمن الرحيم، بسم اللّه ، وبِكلمات اللّه التامات المباركات الّتى نام بها أهل الكهف والرقيم اللّه يتوفى الأنفس حين موتها والّتي لم تمَت في منامها، فيمسك الّتي قضى عليها الموت، ويرسل الأخرى إلى أجل مسمّى، وتحسبهم أيقاظاً، وهم رقود. أفمن هذا الحديث تعجبون وتضحكون ولاتبكون وأنتم سامدون».

□

دفع گریه و چشم زخم از اطفال

در کتاب الخواص علامهٔ اصفهانی(ره) از حضرت امام جعفر صادق(ع) روایت است که فرمودند هر کس سورهٔ مبارکهٔ **«ابراهیم»** را بر قطعه‌ای از حریر سفید بنویسد مشروط

بر اینکه با طهارت باشد و بر طفلی بندد که گریه می‌کند گریهٔ او برطرف شود و از چشم زخم محفوظ ماند و به سهولت از شیر گرفته شود.

و نیز از حضرت صادق(ع) روایت است که سورهٔ «رعد» را بنویسد و بر گهوارهٔ کودک بندد ترک گریه کردن نماید.

و از آن حضرت(ع) روایت است که فرمودند هر کس سورهٔ ناس و فلق را بنویسد و بر گردن کودکان ببندد از دیو و پری و همه جنبندگان وازمرضی که‌آن‌را ام‌الصبیان می‌گویند محفوظ می‌ماند.

□

غش و بیهوشی کودکان (ام الصّبیان)

در مکارم الاخلاق طبرسی روایت نموده از مولایمان حضرت جعفر بن محمّد الصادق(ع) که به جهت بادی که عارض کودکان می‌گردد (منظور گرفتن نفس و حالت بیهوشی وغش که گاهی در اطفال ظاهر می‌گردد) سورهٔ مبارکه حمد را هفت مرتبه با زعفران ومشک می‌نویسی و سپس آن را شسته و یک ماه از آن آب به کودک می‌دهی.

ودر روایت نوفلی است که مردی به خدمت آن حضرت عرض کرد که کودکی دارم که گاهی باد ام الصّبیان عارض او می‌شود بطوریکه از او نا امید می‌شوم بخاطر شدّت این حالت، پس حضرت(ع) همان دستور فوق را به او فرمودند، پس راوی گفت یک شب این عمل را انجام دادیم پس دیگر آن حالت بر او عارض نشد وهم او راحت شد و هم ما راحت شدیم.

□

دفع بول نمودن اطفال در خواب

در حاشیهٔ منهاج است که جهت بول کردن اطفال در خواب و جستن آنها این کلمات را نوشته بر ایشان ببندند:

«بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحيم مِنْ مُحمّدٍ رَسولُ اللّهِ النَّبِی الْاُمّیّ العَرَبّی الهاشمّی المدنّی

الأبطحَى التهامّى صلّى الله علَيه وَ آلِه اِلىٰ مَنْ حَضَرَ الدّار مِن الْعُمّار اَمّا بعد فَاِنَّ لَنا وَ لَكم فىالحَيوة سِعَةً فَاِنْ يَكُنْ فاجِراً مُقْتَحِماً اَوْ داعِىَ حَقٍّ مُبْطِلاً اَوْ مَنْ يُوذي الْوِلدان وَ يُفْزِعُ الصِبيانَ وَ يُبْكيهِمْ وَ يُبَوِّلَهُمْ عَلىَ الْفِراشِ فَلْيَتَوَصَّلوا اِلىٰ اَصحابِ الْاَصْنامِ وَ اِلىٰ عَبَدَةِ الْاَوْثانِ وَ لْيَخْلوُا عَنْ اَصْحابِ الْقُرانِ فى جَوارِالرَّحمنِ وَ مَحاذِ الشَّيْطانِ وَ عَنْ اَيْمانِهِمُ الفِرارَ وَ صَلَّىَ اللّٰهُ عَلىٰ مُحمّدٍ وَ آلِه ﷺ».

البته این دو دعا را بنابر نقل صاحب تسهیل الدواء باید بر پوست آهو نوشت اماظاهراً اگر بر کاغذ نیز نوشته شود تأثیر خواهد داشت انشاءالله.

□

خوش ذهنی کودک

در خواص السور منقول استکه اگر اسم مبارک «المقیت» را هفت بار بر آب باران یا آب روان بخوانند و به طفل بدهند خوشخوی و خوش ذهن می‌شود و هرچه را بشنود یاد بگیرد انشاءالله تعالی.

□

باهوش شدن طفل و حفاظت حمل از جمیع بلاها

در خواص السور روایت گردیده است که اگر سورهٔ **«الحاقّه»** را بنویسد و بشوید و به کودک شیرخوار دهد صاحب ذهن و هوش و ذکاوت گردد و اگر سورهٔ الحاقّه را بنویسد و زن آبستن با خود نگهدارد فرزند او از همهٔ آفات محفوظ ماند و اگر این سوره را بنویسد و بر کودک بندد از شر جن و همهٔ امراض ایمن باشد.

□

بر طرف شدن درد اعضاء و حفاظت اطفال

ایضاً شیخ اصفهانی(ره) در خواص السور روایت نموده است که سورهٔ **«الحاقّه»** را بر روغن زیتون بخوانند و آن را در اعضاء مالند دردها به این روغن زائد شود و اگر این

روغن را بر مولودها بمالند از همهٔ آفات و حیوانات موذی محفوظ ماند.

□

آسانی خروج دندانهای اطفال

میرزای نوری(ره) در خواص السور در مستدرک الوسائل از مجموعهٔ شیخ شهید از مولایمان حضرت امام صادق‌ؑ روایت نموده اگر سورهٔ «حجرات» را بنویسند و بشویند و با آن آب، دهان طفل را بشویند دندانهای طفل به آسانی و بدون رنج بیرون می‌آید باذن اللّه، و نیز روایت نموده سورهٔ مبارکهٔ «ق» را بشویند و با آب آن دهان طفل را شستشو دهند دندانهایش بدون رنج و بیماری بیرون می‌آید انشاءالله.

□

معالجهٔ دیر زبان آمدن و گرفتن زبان اطفال

علامه اصفهانی(ره) در خواص السور آورده که اگر کودک دیر به سخن آید یا در سخن گفتن زبان او بگیرد و درست قدرت سخن نداشته باشد سورهٔ مبارکهٔ «بنی‌اسرائیل» را با مشک و زعفران بنویسد و بشوید و به او بدهد زبانش گشوده شود باذن اللّه(جلّت عظمته).

و شیخ(ره) در مستدرک الوسائل نقل می‌نماید که به اطفال خود انار بخورانید که آن برای سریع به زبان آمدن آنها نافع می‌باشد.

□

دیر راه افتادن کودکان

در کتاب تسهیل الدواء است که اگر طفلی دیر راه بیفتد این آیات را بر ظرف سفالی نویسد و بشوید و قدری از آب آن را به بدن او بمالد و مقداری هم به او بخوارند و یکی دیگر هم نوشته بر او ببندد براه افتد باذن اللّه تعالی، آیات این است:

«أُرْكُضْ بِرِجْلِكَ هٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَ شَرَابٌ وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي

عَلیٰ بَطْنِهِ وَ مِنْهُمْ مَنْ یَمْشي عَلیٰ رِجْلَیْنِ وَ مِنْهُمْ مَنْ یَمْشي عَلیٰ اَرْبَعٍ یَخْلُقُ اللّٰهُ ما یَشاءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلیٰ کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ». (ص ۴۲ و نور ۴۵).

□

جهت سهولت گرفتن اطفال از شیر

در تسهیل الدواء از مولایمان حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مروی است که هر کس سورهٔ «بروج» را بنویسد و بر کودکی بندد که او را از شیر گرفته باشند شیر بازگرفتن بر آن طفل آسان شود و ایضاً اگر طفلی به سبب از شیر باز گرفتن رنجور و مریض شده باشد و بسیار بگرید این آیات را بر تخم‌مرغ پوست کنده نوشته و به او بخورانند از آن خیال بیرون رفته ترک شیر خوردن نماید:

«وَ تَأْكُلُونَ التُّراثَ اَكْلاً لَمّاً وَ تُحِبُّونَ الْمالَ حُبّاً جَمّاً ـ اَمْ اَبْرَمُوا اَمْراً فَاِنّا مُبْرِمُونَ»(فجر ۲۰ و زخرف ۷۹).

www.telasm.com

فصل دوازدهم

ادعیه مربوط به مسائل نکاح و مناکح

www.telasm.com

طلب اولاد و شفای عقیمی

در حلیة المتقین روایت نموده از علی بن محمّد حمیری که گفت دختر جعفر بن محمود را گرفتم وبسیار او را دوست می‌داشتم وفرزند از او بوجود نمی‌آمد به خدمت حضرت امام علی النقی علیه السلام رفتم و این مطلب را عرض کردم پس تبسّم نمود و فرمود:

که بگیر انگشتری که نگینش فیروزه باشد و این آیه را بر آن نقش کن: «**ربّ لاتذرنی فرداً وأنت خیر الوارثین**» (انبیأ ۸۹) چنان کردم یکسال نگذشت که از آن زن پسری بوجود آمد.

ونیز روایت نموده که برای طلب فرزند این دو آیه را در سجده بخواند: «**ربِّ هَبْ لي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعاء - رَبِّ لا تَذَرْني فَرْداً وَأَنْتَ خَيْرُ الْوارِثين**» (آل عمران ۳۸ و انبیأ ۸۹).

ودر روایت دیگر است از مولایمان حضرت امام جعفر بن محمّد الصادق علیه السلام که فرمودند:

هر صبح و شب هفتاد مرتبه «**سبحان‌اللّه**» سپس ده مرتبه «**استغفر اللّه ربّي وأتوب إليه**» سپس نه مرتبه «**سبحان اللّه**» وبعد یک مرتبه «**استغفر اللّه ربّی وأتوب إليه**» بگوید راوی می‌گوید جمع کثیری به این عمل مداومت نموده و صاحب فرزندان شدند.

در طب الأئمه از مولایمان حضرت امام ابی جعفر محمّد بن علی الباقر علیه السلام روایت نموده که شخصی به خدمت حضرت امام سجّاد علیه السلام از کم بودن اولاد شکایت نمود که

با وجود ازدواج با چندین زن فرزندی برای او نشده است در حالیکه شصت سال دارد، حضرت فرمودند: سه روز بعد از نمازهای واجب، بعد از نماز عشا و نماز صبح، هفتاد بار «سبحان اللّه» وهفتاد مرتبه «أستغفراللّه» بگو و سپس بگو: **«اِسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ اِنَّهُ كانَ غَفّاراً ـ يُرسِلِ السَّماءَ عَلَيْكُمْ مِدراراً ـ و يُمْدِدْكُمْ بِاَمْوالٍ وَ بنين ويَجْعَل لَكُم جَنّاتٍ ويَجْعَلْ لَكُمْ اَنهاراً» (نوح ۱۰ ـ ۱۲).**

سپس در شب سوم به نزد همسرت برو پس خداوند به تو پسر سالمی عنایت می‌فرماید، گفت: پس این را انجام دادم و خداوند فرزندی به من عنایت فرمود.

علامهٔ سمنانی(ره) روایت نموده که برای طلب اولاد در هر شب یا هر روز صد مرتبه بگو:**«اَسْتَغْفِرُ اللّهَ»** و ایضاً وارد است که هر کس در خانهٔ خود اذان بلند بگوید خداوند(عظم شأنه) او را اولاد زیاد کرامت فرموده و او را از بیماریها شفا بخشد.

و ایضاً وارد است که هر کس این دعا را در ظرف بنویسد و بشوید و به زن دهد که بیاشامد و سپس به نزد او برود آن زن حامله گردد هر چند که عقیم هم باشد، دعا این است:**«بِسْمِ اللّٰه الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ اَللّٰهُمَّ يا ذاالْعَرْشِ الكَريمِ وَالْمُلْكِ الْقَديمِ يا اَللّٰهُ يا رَحمٰنُ يا رَحيمُ يا سَتّارُ يا غَفّارُ يا اَحَدُ يا صَمَدُ صَلِّ علىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ ارزُقْني وَلداً صالِحاً».**

و ایضاً هر کس زیاد بگوید**«يا مبدِئُ»** (یکی از اسماء خداوند جلت عظمته می‌باشد) خدا او را اولاد روزی فرماید انشاءالله تعالی.

ایضاً در کتاب تسهیل الدواء است که اگر زنی را فرزند نشود این آیات را بر دو قطعه کاغذ بنویسد یک قطعه کاغذ را زن بر بازوی خود ببندد و یکی را بشوید و زن و شوهر(هر دو از آن بخورند و جمع شوند فرزند بهم رسد اگر چه زن عقیم باشد، آیات این است:**«بسم اللّه الرّحمٰن الرّحيم ـ يا يَحيىٰ خُذِالْكِتابَ بِقُوَّةٍ وَ اتَيناهُ الْحُكْمَ صَبِيّاً»** (مریم ۱۲).

همچنین روایت می‌نماید که هرگاه زن هفت روز روزه بگیرد و بیست و یک مرتبه**«المُصَوِّرُ»** را بر ظرف آبی بخواند و آن آب را در هنگام افطار بخورد خدا اولاد به او عنایت فرماید و ظاهراً هر هفت روز باید این عمل را تکرار نماید.

همچنین از مولایمان حضرت امام سجاد(ع) مروی است که به بعضی از اصحاب خود که در خواست فرزند می‌نمودند فرمود:

که هفتاد مرتبه این دعا را بخوان:

«رَبِّ لاٰتَذَرْنِي فَرْداً وَ اَنْتَ خَيْرُالوٰارِثِينَ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْکَ وَلِيّاًيَرِثُنِي فِي حَيوٰتِي وَ يَستَغْفِر لِي بَعدَ وَفٰاتِي وَاجْعَلْهُ خَلْقاً سَوِيّاً وَلاٰ تَجْعَلْ لِلشَّيْطٰانِ فِيهِ نَصِيباً اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَستَغْفِرُکَ وَ اَتُوبُ اِلَيْکَ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوّٰابُ الرَّحِيمُ»

و نیز در منهاج است که هر گاه اراده طلب اولاد دارید بگویید: **«اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي وَلَداً وَاجْعَلْهُ تَقِيّاً لَيْسَ فِي خَلْقِهِ زِيٰادَةٌ وَلاٰ نُقْصٰانٌ وَ اجْعَلْ عٰاقِبَتَهُ اِلىٰ خَيرٍ»**

یعنی خداوندا فرزندی به من عنایت بفرما و او را پرهیزگار قرار بده و در خلق او زیادت و نقصانی مقرر مفرما و عاقبت او را خیر بفرما.

ایضاً در کتاب الخواص اصفهانی(ره) است که این آیهٔ شریفه به جهت مردی که از او فرزند نمی‌شود نافع است، در نیمهٔ شب جمعه آن را با زعفران بر قطعه‌ای از حلوا بنویسد بطوریکه کسی او را نبیند پس آن را بخورد و با زن خود صحبت دارد، سه شب جمعه به این دستور عمل نماید فرزند پیدا شود انشاءالله تعالی، آیه این است:

«بسم الله الرحمن الرحيم ـ يٰا اَيُّهَا النّٰاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ واٰحِدَةٍ وَ خَلَقَ مِنهٰا زَوْجَهٰا وَ بَثَّ مِنْهُمٰا رِجٰالاً كَثِيراًوَ نِسٰاءً وَ اتَّقُوا اللّٰهَ الَّذي تَسٰائَلُونَ بِهِ وَ الْاَرْحٰامَ اِنَّ اللّٰهَ كٰانَ عَلَيْكُمْ رَقِيباً ـ (نساء ۱)».

□

معالجهٔ اسقاط جنین

در طب الائمّه است که برای جلوگیری از اسقاط جنین زنان این آیه شریفه را نوشته و بر آن زن آویزان کنند:

«ولبثوا في كهفهم ثلاث مئة سنين وازدادوا تسعاً ـ قل اللّه اعلم بما لبثوا له غيب السّموات والأرض» (کهف ۲۵ ـ ۲۶).

در منهاج نقل می‌نمایند که وارد است به جهت جلوگیری از اسقاط جنین نخی را به قدر قامت آن زن بگیرد و ده گره بر آن بزنند و بر هر گره سه مرتبه سورهٔ قدر را بخوانند و قبل از سه بار قرائت سورهٔ قدر و بعد از آن صلوات بر محمد(ص) و آل آن حضرت بفرستد و سپس آن نخ را به کمر زن ببندد که حمل او سقط نگردد. باذن الله

جلت عظمته.

اما اگر زنی را فرزند نشود و یااگر بشود نارسیده ساقط می‌گردد به اندازهٔ قامت از فرق سر تا پا ابریشم بگیرد و هفت گره بر آن بزند و در کمر بندد و بر هر گره بخواند:

«وَاصْبِرْ وَ مَا صَبْرُکَ إِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَ لَا تَکُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ إِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ». (نحل ۱۲۷ ـ ۱۲۸)

□

طلب فرزند دختر یا پسر

عالم جلیل سید محمد حسن سمنانی(ره) آورده که هر کس در هنگام مواقعه دست راست خود را بر ناف زن بگذارد و هفت مرتبه سورهٔ مبارکه قدر را بخواند و جمع گردد هراولادی که اراده نموده باشد از پسر یا دختر خداوند(عظم شأنه) به او کرامت فرماید انشاءالله.

□

طلب فرزند ذکور

در تسهیل الدواء است که شخصی به خدمت مولایمان حضرت امام جعفر صادق(ع)آمد و از بسیاری دختران خود شکایت کرد، حضرت فرمود که چون ارادهٔ مواقعه کنی دست راست خود را بر جانب راست زن بگذار و هفت بار سورهٔ مبارکهٔ قدر را بخوان و چون حمل زن ظاهر شد پس دست راست بر جانب راست ناف زن بگذار و باز هفت بار سورهٔ قدر را بخوان، پس آن مرد چنین نمود حق تعالی هفت پسر عقب یک دیگر به او داد و جمع کثیری به این عمل کردند و پسر به آنها کرامت شد.

همچنین شیخ اصفهانی(ره) نقل نموده از مجربات است که اگر سورهٔ مبارکهٔ «اعلی» را در ماه اول که زن حمل گرفته است بر پهلوی راست زن آبستن بنویسد البته آن فرزند پسر می‌شود، انشاءالله و بقدرته جلّت عظمته(البته با رعایت طهارت و حفظ حرمت قرآن).

ایضاً میرزا محمد حسن نیستانکی(ره) نقل می‌نماید که گویند:

اگر سورهٔ حمد و ناس و فلق را با تربت مقدس کربلا بنویسند و بشویند و زن و مرد از آن آب بخورند زن به پسر حامله می‌شود انشاءالله. و نیز نقل است از علماء که اگر آیة الکرسی را بر انار شیرین بخواند و بر آن بدمد و قبل از چهارماهگی به زن حامله بدهد فرزندش پسر می‌شود. و در لئالی‌الاخبار روایت است کسی که طفلی در شکم دارد و نیت کند که اسم او را محمد یا علی بگذارد فرزند او پسر خواهد بود انشاءالله.

مؤلف گوید بدانکه در کتب اخبار و روایت است که کراهت داشتن فرزند دختر مکروه بوده و طلب فرزند دختر و اکرام آن مستحب می‌باشد و اخبار زیادی در فضیلت فرزند دختر وارد شده.

□

جهت آسانی ازدواج و حصول فرزند

در کتاب الخواص اصفهانی(ره) است که اگر کسی عزب باشد و بخواهد به آسانی امر ازدواج او انجام شده و فرزند نیکو برای او حاصل گردد سه روز پشت سر هم روزه بگیرد و هر شب وقت خواب (یعنی همان سه شبی که روزه گرفته) این آیه را بیست و یکبار بخواند و از خداوند(جلّت عظمته) حاجت بخواهد و به خواب رود:

«وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَ ذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَاماً»
(فرقان ۷۴)

هر ماه یک بار به این دستور و همین ترتیب عمل نماید مطلوب او به آسانی حاصل می‌شود انشاءالله تعالی.

□

حفاظت زن حامله

شیخ اصفهانی(ره) در کتاب الخواص آورده که اگر سورهٔ **«الحاقه»** را بنویسد و بشوید و به زن حامله بدهد که بخورد از همهٔ آفات محفوظ می‌ماند انشاءالله.

رفع عسرت ولادت از زنان

در طبّ الائمه از جابر روایت است که مردی به خدمت مولایمان حضرت امام ابی جعفر محمّد بن علی الباقر(ع) آمد و گفت: یابن رسول اللّه ، به فریادم برس، پس فرمود: برای چه؟ گفت: همسرم از شدّت درد زایمان در حال مردن می‌باشد، فرمودند: برو و بر او بخوان:

«فَاَجاءَها الْمَخاضُ اِلىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قالَتْ يا لَيْتَني مِتُّ قَبْلَ هٰذا وَكُنْتُ نَسْياً مَنْسِيّاً ـ فَناداها مِنْ تَحْتِها اَلّا تَحْزَني قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيّاً ـ وَهُزّي اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُساقِطْ عَلَيْكِ رُطَباً جَنِيّاً» (مريم ٢٣ ـ ٢٥)، سپس صدایت را بلند کن و بگو:

«واللّهُ اَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ اُمَّهاتِكُمْ لاتَعْلَمُونَ شَيْئاً وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصارَ وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ» (نحل ٧٨) ، كذلك اُخرُج الطفل بِاِذْنِ اللّه».

پس آن زن به کمک خدای تعالی در همان ساعت بهبودی می‌یابد. ونیز در طب الائمه از امالی روایت نموده از مولایمان حضرت امام موسی بن جعفر(ع) که آن حضرت به این دعا خداوند متعال را خواندند و این دعای حضرتش، به جهت خلاصی از زندان و سختی زایمان نافع و مؤثر می‌باشد:

«يا سَيِّدي نَجِّني مِنْ حَبْسِ هارونَ، و

ای آقای (خدای) من مرا از حبس هارون نجات بده، ومرا

خَلِّصْني مِنْ يَدِهِ، يا مُخَلِّصَ الشَّجَرِ مِنْ بَيْنِ

از دستش خلاص بفرما، ای آزاد کنندهٔ درخت از بین

رَمْلٍ وَطينٍ وَماءٍ، وَيا مُخَلِّصَ اللَّبَنِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ

ریگها و گل وآب، وای آزاد کنندهٔ شیر از میان چرک

وَدَمٍ، يا مُخَلِّصَ الْوَلَدِ مِنْ بَيْنِ مَشيمَةٍ وَرَحِمٍ، وَيا

وخون، وای آزاد کننده طفل از بین رَحِمْ وپوستِ داخل آن، و ای

مُخَلِّصَ النّارِ مِنْ بَيْنِ الْحَديدِ وَالْحَجَرِ، وَ يا مُخَلِّصَ

آزاد کننده آتش از بین آهن و سنگ، و ای آزاد کنندهٔ

الرّوحِ مِنْ بَيْنِ الْاَحْشاءِ وَالْاَمْعاءِ، خَلِّصْني مِنْ

روح از میان امعأ واحشاد بدن، مرا از دست هارون

بَيْنِ يَدَىْ هارُون». آزاد بفرما.

ودر طب الائمه است که هنگامی که ولادت بر زن مشکل گردید برای او این کلمات را بنویسید (و همراه او نمائید): «**بسم اللّه الرحمن الرحيم لا إله إلّااللّه الحليم الكريم سبحان اللّه ربّ العرش العظيم الحمدللّه ربّ العالمين، كأنّهم يوم يرون ما يوعدون لم يلبثوا إلاّ ساعة من نهار بلاغ فهل يهلك إلاّ القوم الفاسقون**».

در تسهیل‌الدواء است که از مولا یمان حضرت‌امام‌جعفرصادق‌عليه‌السلام مروی است که فرمودند:

بنویسد از برای زنی که ولادت بر او دشوار باشد بر ورق کاغذ:

«**اَللّٰهُمَّ يا فارِجَ الْهَمِّ وَ كاشِفَ الغَمِّ وَ رَحْمٰنَ الدُّنياٰوَالْاٰخِرَةِ وَ رَحيمَهُما اِرْحَمْ فُلانَةَ بِنْتَ فُلانَةَ رَحْمَةً تُغْنيها بِهاعَنْ رَحْمَةِ جَميعِ خَلْقِكَ فَفَرِّجْ بِها كُرْبَتَها وَ تَكْشِفُ بِهاغَمَّها وَ تَيَسِّرْ بِها وَلادَتَها وَقُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقيلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ**».

و ظاهراً باید این تعویذ را همراه زن بنمایند. و از حضرت امام صادق‌عليه‌السلام روایت است که سورهٔ مبارکه «آل عمران» را بنویسد و زن حامله آن را با خود داشته باشد وضع حمل بر او آسان می‌گردد. و نیز روایت است که اگر زایمان بر زن سخت شد نزد او سورهٔ «قدر» را زیاد بخوانید.

همچنین در مصباح شیخ کفعمی(ره) است که آویزان نمودن سورهٔ مبارکهٔ «واقعه» زایمان را آسان می‌گرداند.

منقول است که اگر زنی را وضع حمل دشوار شود سورهٔ «الم نشرح» را بر روی مس(مثل کاسهٔ مسی) بنویسد و بشوید و بدهد که آن زن بخورد وضع حمل برای او آسان می‌شود. ایضاً از حضرت صادق‌عليه‌السلام منقول است که سورهٔ «انشقاق» را به جهت آسانی وضع حمل هفت بار بخواند، و هر کس این سوره را بسیار بخواند از فشار قبر ایمن شود و قبر بر او فراخ می‌گردد.

همچنین ابن فهد حلی(ره) در عدة الداعی روایت نموده هنگامی که زایمان بر زن مشکل شد این آیات شریفه را می‌نویسی و بر شکم او آویزان می‌کنی:«**فانّ مَعَ الْعُسْرِ يُسراً انّ مَع الْعُسرِ يُسراً**» (الم نشرح ۵، ۶) ، «**سَيَجعَلُ اللّهُ بَعدَ عُسْرٍيسراً**»(طلاق ۷)،«**كانْ لَمْ يَلْبَثوا الّا ساعَةً مِنَ النَّهارِ**»(یونس۴۵)، بلاغ«**لَمْ يَلْبَثُوا الّا عَشيَّةً**

اَوْ ضُحٰیٰها»(النازعات۴۶) «**وَ یُهَیِّئْ لَکُمْ مِنْ اَمْرِکُمْ مِرْفَقاً**»(کهف ۱۶)،«**وَ مَنْ یَتَّقِ اللّٰهَ یَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً**»(طلاق ۲)

ایضاًدر حاشیهٔ زادالمعاد است که این آیهٔ شریفه را به گلاب بنویسد و بشوید و بخورد:«**قٰالُوا طٰائِرُکُمْ مَعَکُمْ اَئِنْ ذُکِّرْتُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ**»(یس ۱۹).

□

زیاد شدن شیر مرضعه

در طبّ الأئمّه آورده که برای کم بودن شیر این را می‌نویسی و در آب انداخته و به او می‌نوشانی: «**فیها انهار من ماء غیر آسن وأنهار من لبن لم یتغیّر طعمه وانهار من خمر لذّة للشاربین و انهار من عسل مصفّیٰ**»(**محمّدصلّی‌اللّه علیه‌وآله۱۵**) در خواص السّور از مولایمان حضرت امام علی بن موسی الرضا علیه‌السلام روایت شده که فرمودند چون شیر زنی کم باشد اسم «الرَّقیبُ» را بر کاسهٔ چینی بنویسد و به آب نیسان که بر آن دعا خوانده باشند بشوید و به آن زن بدهد که بخورد شیرش زیاد می‌گردد.

و در حاشیهٔ منهاج سمنانی(ره) و تسهیل الدواء است که به جهت زیاد شدن شیر زن مرضعه این آیه شریفه را بنویسد و بشوید و آن زن بخورد شیر او بسیار می‌گردد:

«**ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُکُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِکَ فَهِیَ کَالْحِجٰارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً وَ اِنَّ مِنَ الْحِجٰارَةِ لَمٰا یَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهٰارُ وَ اِنَّ مِنْهٰا لَمٰا یَشَّقَّقُ فَیَخْرُجُ منه الْمٰاء**»(بقره ۷۴).

صاحب جامع الادعیه آورده که از مولایمان حضرت امام ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق علیه‌السلام منقول است که سوره مبارکه «حجر» را به زعفران بنویسد و به زنی دهد که شیر او کم باشد پس شیر او زیاد می‌گردد انشاءالله تعالی.

□

زیاد شدن شیر و سلامت آمدن نوزاد

در خواص السور آورده که سورهٔ مبارکهٔ «**حجرات**» را بنویسد و بشوید و به زن مرضعه بدهد شیر او زیاد می‌گردد و اگر این سوره را بنویسد و بشوید و به زن حامله دهد فرزند

او به سلامت می‌آید.

□

مبتلا نشدن به استحاضه

در خواص السور از حضرت امام علی بن موسی‌الرضا علیه السلام روایت است که فرمود:

هر زنی که در وقت حیض یا نفاس اسم **«المُتَعالُ»** را بسیار بگوید از همهٔ آفتها ایمن گردد خصوصاً از استحاضه.

□

قطع نمودن حیض یا استحاضه

در طب الائمه از حسن بن خالد روایت نموده که زنی به مولایمان حضرت امام ابی الحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام نامه نوشت و در آن از مداوم بودن خون شکایت نمود، پس حضرت برای او نوشتند که مشتی گشنیز و به همان مقدار سماق می‌گیری انشاءاللّه وشبی در زیر ستارگان آسمان می‌گذاری تا با آب خیس بخورد سپس آن را در روی آتش می‌جوشانی و به اندازهٔ ظرف کوچکی از آن می‌نوشی پس خون از تو قطع می‌گردد مگر در ایام (مخصوص) حیض.

□

معالجهٔ قطع حیض

در طب الائمه از اسماعیل بن بزیغ روایت نموده: که گفت به حضرت ابی الحسن علیه السلام گفتم: من دختری دارم که حیض او قطع شده است، فرمودند: سرش را خضاب کن پس بدرستیکه حیض به او بر می‌گردد، گفت: پس این کار را کردم و حیض او برگشت.

□

جهت قطع حیض در هنگام مناسک حجّ

در وسائل الشیعه از مولایمان حضرت امام ابی عبدالله جعفر بن محمّد الصادق(ع) روایت نموده هنگامی که زنی مشغول مناسک حج شد و حائض بود غسل نموده وپنبه را قرار دهد و بایستد و این دعا را بخواند و زنانی که در پشت سر او باشند به دعایش آمین بگویند:

«اللَهُمَّ إنّي أسألُكَ بِكُلِّ إسْمٍ هُوَ لَكَ، اَو تُسَمِّيَتْ بِهِ لِأحدٍ مِنْ خَلْقِكَ، أو اسْتَأثَرْتَ بِهِ في عِلمِ الْغَيبِ عِنْدَكَ، وَأسْألُكَ بِاسْمِكَ الأعْظَمِ الأعْظَمِ، وَبِكُلِّ حَرْفٍ أنْزَلْتَهُ عَلىٰ مُوسىٰ وَبِكُلِّ حَرْفٍ اَنْزَلْتَهُ عَلىٰ عيسىٰ، وَبِكُلِّ حَرْفٍ اَنْزَلْتَهُ عَلىٰ مُحمّدٍ(ص) إلّا اَذْهَبْتَ عنّي هٰذا الدَّم»،

وهنگامی که خواست وارد مسجد الحرام یا مسجد الرسول(ص) بشود نیز مثل این عمل را انجام دهد، فرمودند: به مقام جبرئیل(ع) می‌آید و آن در زیر میزاب می‌باشد وآن جایی است که جبرئیل(ع) از پیامبر(ص) اذن می‌خواست (تا بر آن حضرت نزول فرماید)، فرمودند پس آن مقام (زیر میزاب) مکانی است که هر حائضی در آن به طرف قبله خدا را بخواند و آن دعای فوق را قرائت نماید پاکی را می‌بیند (ومناسک خود را ادامه می‌دهد) انشاءالله .

□

موافقت زن و شوهر

در خواص السور آورده که از مولایمان حضرت امام جعفر صادق(ع) روایت است که سورهٔ مبارکهٔ «نساء» را به نیّت موافقت زن و شوهر بخوانند موافقت ایشان حاصل می‌آید باذن الله تعالی و همچنین از آن حضرت روایت نموده که سورهٔ **«جمعه»** را پنج بار به جهت موافقت زن و شوهر بخواند.

و همچنین از مولایمان حضرت امام رضا(ع) نقل نموده که به جهت الفت میان زوج‌ها اسم مبارک **«الودود»** را هزار و یک بار بر مویز یا بر غذای مرد و زن بخواند تا هر دوی آنها از آن بخورند میان ایشان الفت پیدا می‌شود انشاءالله تعالی.

ایضاً در کتاب خواص اصفهانی است که اگر سورهٔ «تحریم» را بیست و یک مرتبه

بخواند به نیّت زن بی‌حیا و یا نااهل آرام می‌گردد. و آورده که اگر بین زن و شوهر ناسازگاری باشد سه بار سورهٔ مبارکهٔ **«مزمّل»** را به شربتی بخوانند و به آنان بدهند تا بیاشامند بعون‌اللّه بین آنها محبت ایجاد می‌شود.

□

گشایش بخت

در خواص آیات سورهٔ یٰس در حاشیهٔ زادالمعاد علامهٔ مجلسی(ره) مسطور است که این آیهٔ شریفه را به جهت گشایش بخت بر کاغذ بنویسد و با گلاب بشوید و بخورد، آیه این است:**«وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلاً أَصْحابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جاءَهَا الْمُرْسَلُونَ»**(یس۱۳).

در جنةالامان الواقیه کفعمی(ره) و کتاب الخواص از مولایمان حضرت امام ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق(ع) منقول است که اگر دختری در خانه مانده باشد و کسی به خواستگاری نیاید سورهٔ مبارکهٔ **«احزاب»** را بر پوست آهو یا پاره‌ای کاغذ بنویسد و در کوزهٔ کوچکی قرار داده و آن کوزه را در خانه‌ای که آن دختر زندگی می‌کند قرار دهد پس خواستگار آن دختر زیاد شود و در جنةالامان بود که برای سریع آمدن خواستگار نیز همین طریق مفید است انشاءالله تعالی.

www.telasm.com

فصل سیزدهم

دفع ظالمان و شر اشرار و شیاطین و ساحران و چشم زخم و ایمنی از درندگان و جانوران موذیه

www.telasm.com

دفع ظلم ظالمان و شر اشرار و مانند ایشان

سید بن طاووس(ره) در المجتنی من الدعاء المجتبی روایت نموده هنگامی که از سلطان یا شخص دیگری به ناراحتی و شدت افتادی بگو:

«حَسْبِيَ اللّٰهُ لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ»،

پس بدرستی که تو در صورت او سختگیری و ذلتی را نخواهی دید. و نیز هنگامی که بر سلطانی وارد می‌شوی در حالیکه از او می‌ترسی بگو:

«اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبّي اَللّٰهُ رَبّي اَللّٰهُ رَبّي وَلاٰاُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً»

و این را مرتب تکرار می‌کنی پس بدرستیکه به تو آسیبی نمی‌رساند.

و نیز از چیزهایی که تجربه گردیده آن است که هنگامی که تو را دید در روبروی او می‌گویی :

«اَطْفَأْتُ غَضَبَكَ يٰا فُلاٰنُ بِلاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَللّٰه».

ایضاً سید بن طاووس در المجتنی روایت نموده که حضرت امیرالمؤمنین ؑ فرموده کسی که به او ظلم شد و آن ظالم به ظلم خود ادامه داد پس برنمی‌گردد از نزد او مگر اینکه غسل کند یا وضو بگیرد و دو رکعت نماز بخواند و بعد از نماز بگوید: **«اَللّٰهُمَّ اِنَّ فُلاٰنَ بنِ فُلاٰنٍ ظَلَمَني وَ اعْتَدىٰ عَلَيَّ وَ نَصَبَ لي وَ اَمَضَّني وَاَرْمَضَني وَاَذَلَّني وَاَخلَقَني اَللّٰهُمَّ فَكِلْهُ اِلىٰ نَفْسِهِ وَ هُدَّ رُكْنَه وَ عَجِّلْ جٰايِحَتَهُ وَ اسْلُبْهُ نِعْمَتَكَ عِنْدَهُ وَاقْطَعْ رِزْقَهُ وَاَبْتِرْ عُمْرَهُ وَامْحُ اَثَرَهُ وَسَلِّطْ عَلَيْهِ عَدُوَّهُ وخُذْهُ مِنْ مَأمَنِه كَمٰا ظَلَمَني وَ اعْتَدىٰ عَلَيَّ و**

www.telasm.com

نَصَبَ لي و اَمْرَضَ وَ اَرْمَضَ وَاَذَلَّ وَاَخلَقَ»

پس بدرستیکه آن ظالم مهلت نمی‌یابد.

مرحوم اصفهانی از مولایمان حضرت امام صادق(ع) روایت نموده که در وقت رفتن به نزد ملوک سه بار سورهٔ «علق» را بخواند ایمن گردد، و سید بن طاوس(ره) در مهج الدعوات روایت نموده است که مردی به خدمت حضرت صادق(ع) آمد و شکایت نمود از شخصی که او را ظلم می‌کرد، حضرت فرمود:

چرا تو دعای مظلوم بر علیه ظالم را که پیامبر(ص) به امیرالمؤمنین(ع) تعلیم فرمود:

را نمی‌خوانی که مظلومی آن دعا را بر ظالمی نمی‌خواند مگر خداوند او را یاری می‌فرماید و از شرّ آن ظالم کفایت می فرماید و آن دعا این است

«اَللّٰهُمَّ طُمَّهُ بِالْبَلاٰءِ طَمّاً وَ غُمَّهُ بِالْبَلاٰءِ غَمّاً وَ قُمَّهُ بِالْاَذیٰ قُمّاً وَارْمِهِ بِيَومٍ لاٰ مَعٰادَلَهُ وَ سٰاعَةٍ لاٰ مَرَدَّ لَهٰا وَاَبِحْ حَرِيمَهُ وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلاٰمُ وَقِنِي شَرَّهُ وَاكْفِنِي اَمْرَهُ وَاصْرِف عَنِّي كَيْدَهُ وَ اخْرِجْ قَلْبَهُ وَ سُدَّ فٰاهُ عَنِّي وَ خَشَعَتِ الْاَصْوٰاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلاٰ تُسْمَعُ اِلّاٰ هَمْساً وَعَنَتِ الْوُجوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَ قَدْ حَمَلَ ظُلْماً اِخْسَئُوا فيهٰا وَ لاٰ تُكَلِّمُونِ صَهٍ صَهٍ صَهٍ صَهٍ صَهٍ صَهٍ صَهٍ».

□

دفع ظلم ظالمان و دشمن و شر شیطان و غضب

در خواص السّور آورده که این دو آیهٔ شریفه را به جهت تسکین غضب و دفع ظلم ظالمان و دفع شر شیطان و سلطان جابر و دفع دشمن در شب جمعه بعد از نماز عشاء بنویسد و با خود نگهدارد:

«وَ سٰارِعوُا اِلیٰ مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَ جَنَّةٍ عَرْضُهٰا السَّمٰوٰاتُ وَالْاَرْضُ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ـ اَلَّذينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرّٰآءِ وَالضَّرّٰآءِ وَ الْكٰاظِمِينَ الغَيْظَ وَ الْعٰافِينَ عَنِ النّٰاسِ وَ اللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنينَ» (آل عمران ۱۳۳-۱۳۴).

□

دفع هر ظالم، دزد و هر شرّ دیگری

فیض کاشانی(ره) در لئالی المخزونه نقل می‌نمایند که هر کس از سلطان جابر و یا از ظالمی یا از شر دیگری خوف داشته باشد یازده مرتبه بگوید:

«یا مالِکَ یَومِ الدّینِ ایّاکَ نَعْبُدُ وَ ایّاکَ نَسْتَعینُ»

پس از سلطان یا از آن ظالم یا از آن فتنه و هول هیچ آسیبی به او نمی‌رسد و اگر دزد یا درنده‌ای سر راه او را بگیرد به سلامت می‌گذرد و نقل نموده است که این معنی مکرراً تجربه شده است.

□

ایمنی از دشمن

در خواص السّور آورده که از مولایمان حضرت امام صادق علیه السلام منقول است که هر کس سورهٔ **«کوثر»** را هزار مرتبه بخواند از حوض کوثر سیراب گردد و نیز فرمود:

هر کس این سورهٔ مبارکه را در شب جمعه هزار بار بخواند و با وضو در خواب شود حضرت رسول صلی الله علیه و آله را در خواب بیند بشرطی که غذای حلال خورده باشد و اگر کسی سورهٔ **«کوثر»** را بنویسد و با خود نگه دارد از دشمنان ایمن شود و برآنها غالب گردد و هیچ ضرری به او نرسد مادام که این سوره با او باشد. و شیخ اصفهانی(ره) در خواص مذکور نموده است که سورهٔ **«تحریم»** را به جهت مهربان نمودن دشمن بیست و یک مرتبه بخواند.

□

سلامتی ایمان و حفظ از دشمن و حکّام

صاحب خواص السور آورده که از حضرت امام صادق علیه السلام منقول است سورهٔ **«نازعات»** را به جهت سلامتی ایمان و سلامتی از دشمن و پادشاه بیست و یک بار بخواند، و بعضی گفته‌اند که چون این سوره را بر روی دشمن بخوانند هیچ ضرری نمی‌تواند برساند.

رفع خصومت

در حاشیهٔ زادالمعاد علامهٔ مجلسی(ره) در خواص آیات سورهٔ **«یس»** مذکور می‌باشد، که این آیه شریفه رابه جهت رفع خصومت و دشمنی بنویسد و با خود نگه دارد آیه این است: **«وَ ما عَلَیْنا اِلَّا الْبَلاغُ الْمُبینُ»**(یس ۱۷).

□

دفع کید اعداء

در اللئالی فیض کاشانی(ره) از مولایمان حضرت امام حسن عسکری(ع) منقول است که به جهت دفع کید اعداء و حوائج بعد از فراغ از نماز صبح بلافاصله سورهٔ **«کافرون»** را بخوان و سپس سورهٔ مبارکهٔ «اخلاص» را بخوان و بعد از آن سورهٔ **«ناس»** را بخوان، قبل از آنکه با احدی تکلم نمایی و بعد از آن این دعا را بخوان:

«بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ یا مالِکَ الرِّقابِ وَ یا هازِمَ الْأَحْزابِ وَ یا مُفَتِّحَ الْأَبْوابِ وَ یا مُسَبِّبَ الْأَسْبابِ سَبِّبْ لَنا سبَبَاً لا تَسْتَطیعُ لَهُ طَلَباً بِحَقِّ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰه مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ عَلیٌّ وَلیُّ اللّٰهِ»

و آن حضرت فرمودند که چون به عبارت **«سَبِّبْ لَنا سَبَباً»** برسی آن مطلبی که در نظر داری از غنا و ثروت و دفع کید دشمنان از خاطر بگذران که انشاءالله برآورده می‌شود.

□

دفع شر ساحر و ظالم

در حاشیهٔ منهاجِ علامه از مولایمان حضرت امیرالمؤمنین(ع) روایت است که فرمودند:

اگر از ظالم یا ساحری بترسی بعد از نماز شب و قبل از نماز صبح روی به جانب خانهٔ آن ظالم و ساحر کن و هفت نوبت بگو:

«بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ ـ سَنَشُدُّ عَضُدَکَ بِاَخیکَ وَ نَجْعَلُ لَکُما سُلْطاناً فَلا یَصِلُونَ اِلَیْکُما بِاٰیاتِنا اَنتُما وَ مَنْ اتَّبَعَکُمَا الْغالِبُونَ». (قصص ۳۵).

□

اثر نگذاشتن سِحْر

در مصباح کفعمی است اگر کسی از سِحر می‌ترسد بگوید: «قالَ لَهُمْ مُوسیٰ اَلْقوا ما اَنْتُمْ مُلقُونَ فَلَمّٰا اَلْقَوا قالَ مُوسیٰ ما جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ اِنَّ اللّٰهَ سَیُبْطِلُهُ اِنَّ اللّٰهَ لایُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفسِدینَ وَیَحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِکَلِماتِهِ وَلَو کَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ـ وَقَدِمْنا اِلیٰ ما عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْناهُ هَباءً مَنثُوراً ـ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَی الْباطِلِ فَیَدْمَغُهُ فَاِذا هُوَ زاهِقٌ وَ لَکُمُ الْوَیْلُ مِمّٰا تَصِفُونَ ـ وَاَلْقِ ما فی یَمینِکَ تَلْقَفْ ما صَنَعُوا اِنَّما صَنَعُوا کَیْدُ ساحِرٍ وَلایُفلِحُ السّاحِرُ حَیْثُ اَتیٰ فَاُلْقِیَ السَّحَرَةُ سُجَّداً قالُوا آمَنّٰا بِرَبِّ هارونَ وَمُوسیٰ».

مؤلف: ترکیبی از آیات ۸۰ ـ ۸۲ یونس، ۲۳ فرقان، ۱۸ انبیاء، ۶۹ ـ ۷۰ سورهٔ طه می‌باشد. ودر طبّ الائمه از محمّد بن مسلم روایت نموده که گفت این عوذه‌ای است که حضرت ابی عبداللّه جعفر بن محمّد الصّادق علیه السلام برای من املاء فرموده و فرموده‌اند که آن سِحر را باطل می‌نماید، بر کاغذی می‌نویسی و همراه سحر شده می‌نمایی:

«قال موسیٰ ما جئتم به السِّحرُ، إنّ اللّهَ سیبطله إنَّ اللّهَ لایصلح عمل المفسدین ـ ویحقّ اللّه الحقّ بکلماته ولو کره المجرمون (یونس ۸۱ ـ ۸۲) ـ ءَاَنتم اَشَدُّ خَلْقاً اَمِ السَّماءُ بَنیٰها، تا آخر سورهٔ نازعات (نازعات ۲۷ ـ ۴۶) را نیز می‌نویسی وبعد از آن می‌نویسی، فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ ما کانُوا یَعْمَلُون ـ فَغُلِبُوا هُنالِکَ وَانْقَلَبُوا صاغِرین ـ وَاُلْقِیَ السَّحَرَةُ ساجِدین ـ قالوا آمَنّا بِربِّ الْعالَمین ـ رَبِّ مُوسی وهارون (اعراف ۱۱۸ ـ ۱۲۲)».

شیخ اصفهانی(ره) از حضرت صادق علیه السلام روایت نموده که هر کس هنگام بامداد و شب، سه مرتبه سورهٔ «ناس» و «فلق» را بخواند سحر بر او کارگر نمی‌شود انشاءالله تعالی.

در مصباح کفعمی از حضرت رسول‌الله صلی الله علیه و آله روایت شده است که فرمود:

کسی که عافیت از سوی خداوند می‌خواهد در سحر بگوید:

«اَللّٰهُمَّ رَبَّ مُوسیٰ وَ خاصَّهُ بِکَلامِهِ وَ هازِمَ مَنْ کادَهُ بِسِحْرِهِ بِعَصاهُ وَ مُعیدَها بَعْدَ الْعَوْدِ ثُعْباناً وَ مُلْقِفَها اِفْکَ اَهْلِ الْاِفْکِ وَ مُفْسِدِ عَمَلَ السّاحِرینَ وَ مُبْطِلَ کَیْدِ اَهْلِ الْفَسادِ مَنْ کادَنی بِسِحْرٍ اَوْ بِضُرٍّ عامِداً اَوْ غَیْرَ عامِدٍ اَعْلَمُهُ اَوْ لا اَعْلَمُهُ اَخافُهُ اَوْ لا اَخافُهُ فَاقْطَعْ مِنْ اَسْبابِ السَّمٰواتِ عَمَلَهُ حَتّی تُرْجِعَهُ عَنّی غَیْرَ نافِذٍ وَ لا ضارٍّ لی وَ لا شامِتٍ بی اِنّی اَدْرَءُ بِعَظَمَتِکَ فی نُحُورِ الْاَعْداءِ فَکُنْ لی مِنْهُمْ مُدافِعاً اَحْسَنُ مُدافِعَةٍ وَ اَتَمَّها یا کَریمُ».

پس هر کس گفت او را سحر ساحری ضرر نمی‌رساند یا برای همیشه او را فراموش می‌نماید.

□

اِبطال سِحر

همچنین در تسهیل الدواء مسطور است که این کلمات را سه روز هنگام صبح بر کاغذی نوشته و بر آب جاری بیندازد سحر باطل می‌شود باذن الله تعالی:

«بسم الله الرَّحمن الرَّحیم ذَکَرْنا مِنْ حَیْثُ نَسینا وَ عافَیْنا مِنْ حَیْثُ بَلینا وَ وَصَلْنا مِنْ حَیْثُ قَطَعْنا وَ صَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ مُحمَّدٍ وَ آلِهِ اَجْمَعینَ».

□

دفع سِحر از منزل

شیخ اصفهانی(ره) در کتاب الخواص نقل نموده که اگر سورهٔ مبارکهٔ «تکویر» را در خانه‌ای که سحر شده باشد بخوانند و موضع سحر معلوم نباشد خداوند آن را ظاهر می‌فرماید و شرّ آن را دفع می‌نماید انشاءالله تعالی.

□

بسته شده

در طب الائمه از عوالم روایت نموده که برای باز شدن شخص بسته شده این آیات شریفه را بنویسند (وهمراه او نمایند):

«ثمّ قست قلوبکم من بعد ذلک فهی کالحجارة او اَشدّ قسوة وإنّ من الحجارة لمٰا یتفجّر منه الانهار (وإنّ منها لَمٰا یشقّق فیخرج منه الماء) وإنّ منها لَمٰا یهبط من خشیةالله (بقرة ۷۴)، الّذین إذا اَصابتهم مصیبة قالوا انّا للّه وانّا إلیه راجعون (بقره ۱۵۶)، وننزّل من القرآن ما هو شفاء ورحمة للمؤمنین ولایزید الظالمین اِلّا خساراً (اسرأ ۸۲)».

و نیز آورده اگر کسی را بسته باشند سورهٔ مبارکهٔ «مریم» را بنویسد و بشوید و بخورد گشاده می‌گردد انشاءالله تعالی.

□

ادعیهٔ چشم زخم

در روایت است که چشم زخم حق است و ایمن نباش از چشم زخم بر نفس خود و نه از چشم خود بردیگری، بنابراین این تعویذ را بخوان به جهت چشم زخم که جبرئیل علیه‌السلام برای تعویذ حسنَیْن علیهماالسلام به حضرت رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وآله تعلیم نمود در وقتیکه ایشان را نظر زده بودند و آن حضرت به اصحاب خود فرمود که محافظت نمائید از چشم زخم زنان و اولاد خود را به این تعویذ:

«اَللّٰهُمَّ یٰا ذَاالسُّلطٰان العَظیمِ وَالمَنِّ الْقَدیمِ وَالوَجهِ الکَریمِ یٰا ذَاالْکَلِماتِ التّٰامّٰاتِ وَالدَّعَواتِ المُسْتَجٰابٰاتِ عٰافِ الحَسَنِ وَالحُسَیْنِ مِنْ اَنْفُسِ الجِنِّ وَاَعْیُنِ الْاِنسِ»

در نسخه‌ای بود که بجای اسم حضرت امام حسن و امام حسین علیهماالسلام نام آن نظر کرده را بگوید و از حضرت رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وآله روایت است که هر گاه چیزی را دیدی که در نظر تو خوشایند بود بگو: **«اَللّٰهُ اَللّٰهُ مٰاشٰاءَاللّٰه لٰا قُوَّةَ اِلّٰا بِاللّٰهِ»** که به آن چیز ضرری نمی‌رسد و همچنین این دعا را حضرت جبرئیل علیه‌السلام به پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله به جهت دفع چشم زخم تعلیم نمود: **«بِسْمِ اللّٰهِ (اَوقیکَ) اُرقیک مِنْ کُلِّ عَیْنٍ حٰاسِدٍ اَللّٰهُ یَشْفیکَ»** و در حاشیهٔ زادالمعاد است که به جهت چشم زخم این آیهٔ شریف را نوشته با خود نگه دارد:

«قُلْ یُحییهَا الَّذی اَنْشَاَهٰا اَوَّلَ مَرَّةٍ وَ هُوَ بِکُلِّ خَلْقٍ عَلیمٌ»(یس ۷۹)

و صاحب خواص السّور آورده که اگر آیه **«و ان یکاد»** (قلم ۵۱ و ۵۲) و از ابتدای سوره ملک تا **«و هو حسیر»** (ملک ۱ ـ ۴) را بنویسد و با خود نگهدارد از چشم زخم ایمن می‌گردد انشاءالله تعالی.

کسی که دچار چشم زخم گردیده

صاحب خواص السّور نقل نموده چون کسی را چشم زخم رسیده باشد سورهٔ «همزه» را بر او خواند عافیت یابد. و شیخ محمد تقی اصفهانی(ره) از حضرت امام صادق(ع) روایت نموده که سورهٔ «والعادیات» را سه بار به جهت چشم زخم بخواند و در بعضی کتب آورده‌اند که هرکس این سوره را بسیار بخواند قرض او اداء شود و اگر این سوره را بنویسد و با خود دارد از همهٔ آفات محفوظ ماند و اسباب حصول روزی بر او آسان شود. و در بعضی مجامیع معتبره است که یکی از سلاطین با عده‌ای از همراهان خود برای شکار به کوهستان رفته بود و اتفاقاً با شخصی برخورد نمودند و آن سلطان از او سؤال نمود که در کوه چه شغلی داری آن شخص گفت: شکارچی هستم و سلطان گفت اما تو هیچگونه لوازم شکار را همراه نداری پس چگونه حیوانات را شکار می‌کنی؟

آن مرد گفت من چشم تنگی دارم به هر شکاری که نگاه می‌کنم بر فربهی و زیبایی او تعجب می‌کنم پس آن شکار در اثر چشم تنگ من افتاده و سریعاً آن را ذبح می‌کنم. سلطان وقتی این را شنید به همراهان خود گفت زود حرکت کنید تا از این مرد دور شویم.

□

مار گزیدگی

در روایت است که اگر کسی را مار بگزد سورهٔ فاتحه را بخوانند و بر او بدمند شفا یابد و مروی است از حضرت رسول الله(ص) که فرمودند: سورهٔ فاتحه تریاق بزرگی است، بر هیچ مار گزیده‌ای نخوانند مگر آنکه خداوند(عزّ ذکره) او را شفا دهد و گفته‌اند اگر هفت مرتبه هنگام حجامت کردن فاتحه بخواند از منافع آن عجایبی مشاهده نماید.

□

معالجهٔ عقرب و مارگزیده

در مکارم الاخلاق طبرسی از حضرت سیّد المرسلین(ص) روایت است که فرمودند: هر کس که کاسنی بخورد و بخوابد سم وسحر بر او اثر نمی‌گذارد و چیزی از جانوران، نه مار ونه عقرب به او نزدیک نمی شوند.

در جنةالامان الواقیه شیخ کفعمی(ره) است که سورهٔ «تحریم» را بر کسی که مار یا عقرب او را گزیده بخواند حال او بهتر شود.

و در تحفةالرضویه است که بعضی گویند برای معالجهٔ نیش عقرب پیاز را نرم و کوبیده نموده و با نمک مخلوط می‌نمائی و بر محل نیش زده شده می‌مالی یک یا دو یا سه بار این کار را انجام دهی اثر نیش زدگی از بین می‌رود.

صاحب خواص السّور آورده که اگر این دو اسم مبارک «**القائم و الواحد**» را به این طریق «**ق و ا ا ی ح م د**» نوشته و بشوید و به عقرب گزیده بدهد درد او زائل می‌شود.

□

ایمنی از جانوران موذیه

در مکارم الاخلاق روایت است که جهت ایمنی از مار وعقرب یا گزندگان بگو:

«بسم اللّه وباللّه تَوكّلتُ عَلَى اللّه وَمَنْ يَتَوكّلْ عَلَى اللّه فَهُوَ حَسْبُهُ اِنَّ اللّه بالِغُ اَمْرِهِ، أَللّهُمَّ اجْعَلْني في كَنَفِكَ وَفي جَوارِكَ وَاجْعَلْني في حِفْظِكَ وَاجْعَلْني في اَمْنِكَ».

ودر مکارم الاخلاق روایت نموده از حضرت سیّد المرسلین(ص) که عدّه‌ای به آن حضرت از عقرب و ضرر آن شکایت نمودند، فرمودند هنگامی که صبح وشب نمودید هفت مرتبه بگوئید:

«اَعُوذُ بِكَلماتِ اللّهِ التّامّاتِ كُلّها اَلّتي لا يُجاوِزُهُنَّ بِرٌّ وَلا فاجِرٌ اَلّذي لا يَخْفَرُ جارُهُ مِنْ شَرّ ما ذَرَأَ وَمِنْ شَرّ ما بَرَأَ وَمِنْ شَرّ الشّيطانِ وَ شِركِهِ وَمِنْ شَرّ كُلّ دابّةٍ هُوَ آخِذٌ بِناصِيَتِها اِنَّ رَبّي عَلىٰ صِراطٍ مُسْتَقيم» ومولایمان حضرت امام محمّد باقر(ع) فرمودند کسی که این کلمات را هنگامی که شب کرد بگوید من ضامن هستم که تا صبح نه عقرب و نه

جانور دیگری به او آسیب نمی‌رساند.

صاحب خواص السّور آورده که از مولایمان حضرت امام صادق(ع) منقول است که اگر سورهٔ مبارکهٔ «سباء» را بر کاغذ بنویسد و در لباس خود بپیچد و با خود داشته باشد از جمیع حیوانات آزار دهنده در امان بوده و مادامی که با او باشد هیچ آفتی به او نمی‌رسد انشاءالله تعالی.

و در منهاج علامه است که هر کس در صبح و شام این دعا را بخواند در آن شبانه روز از اذیت جانوران گزنده در امان می‌باشد: **«بِسْمِ اللّٰهِ الَّذي لٰا يَضُرُّ مَعَ اِسْمِهِ شَئٌ في الْأَرْضِ وَ لٰا فى السَّماءِ وَ هُوَ السَّميعُ الْعَليمُ»**.

□

ایمنی از زنبورها

در جنةالامان الواقیه شیخ کفعمی(ره) است که اگر از اول سورهٔ بروج تا **«قتل اصحاب الاخدود»** بخواند از شر زنبورها در امان می‌باشد.

□

دفع عقرب، مار و گزندگان

در کتاب تسهیل‌الدواء از مولایمان حضرت امام محمد باقر(ع) منقولست که برای دفع جانوران موذیه زمین این دعا را بخوان:

«بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمنِ الرَّحيمِ بِسمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ مُحمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّىَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اَعُوذُ بِعِزَّةِ اللّٰهِ وَاَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللّٰهِ عَلىٰ ما يَشاءُ مِنْ شَرِّ كُلِّ هٰامَّةٍ تَدُبُّ بِاللَّيْلِ وَالنَّهٰارِ اِنَّ رَبي عَلىٰ صِراطٍ مُستَقيمٍ».

و از حضرت امیر المؤمنین(ع) مروی است که اگر کسی از عقرب ترسد بگوید:

«سَلاٰمٌ عَلىٰ نُوحٍ فِي الْعٰالَمينَ ــ اِنّٰا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنينَ ــ اِنَّهُ مِنْ عِبٰادِنَا الْمُؤْمِنينَ». (صافات ۷۹ ـ ۸۱).

□

دفع ککْها

شیخ کفعمی(ره) در مصباح از نزهة الادباء روایت نموده هنگامی که در رختخواب جای می‌گیری این کلمات را بگو تا از ککها در امان باشی:

«اَیُّهَا الْأَسْوَدُ الْوَثّابُ الَّذینَ لا یُبالُونَ بِغَلَقٍ وَ لا باٰبٍ عَزَمْتُ عَلَیْکُمْ بِاُمِّ الْکِتابِ أنْ لا تُؤْذُونی وَ اَصْحابی اِلیٰ أنْ یَذْهَبَ اللَّیْلُ وَ یَؤُبَ الصُّبحُ بِماآبَ.»

و در خواص السّور آورده که اگر دو اسم مبارک **«العلیم و الحکیم»** را بر دیوار خانه بنویسد ککها در آن خانه نیایند باذن الله.

□

دفع درندگان

در مکارم الاخلاق است کسی که از سگ یا درنده‌ای بترسد بگوید:

«قُلْ لِلَّذینَ آمَنُوا یَغْفِرُوا لِلَّذینَ لا یَرجُونَ اَیّامَ اللّهِ لِیَجْزِیَ قَوماً بِما کانُوا یَکسِبُونَ (جاثیه ۱۴) وَ اِذا قَرأتَ الْقُرآنَ جَعَلْنا بَیْنَکَ وَبَینَ الَّذینَ لایُؤْمِنُونَ بِالاخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً (اسرای ۴۵) وَجَعَلْنا عَلیٰ قُلُوبِهِمْ اَکِنَّةً اَنْ یَفْقَهُوهُ وَفی آذانِهِمْ وَقْراً وَاِنْ یَرَوا کُلَّ آیَةٍ لا یُؤْمِنُوا بِها حَتّیٰ اِذا جاؤوکَ یُجادِلُونَکَ یَقُولُ الَّذینَ کَفَرُوا اِنْ هٰذا اِلّا اَساطیرُ الأوَّلینَ (انعام ۲۵)».

در طب الائمه است که جهت دفع سگ و درندگان این آیه را بخوان:

«لَقَدْ جائَکُمْ رَسُولٌ مِنْ اَنْفُسِکُمْ عَزیزٌ علیه ما عَنِتُّم حَریصٌ عَلَیکُم بِالمؤمنینَ رَؤوفٌ رَحیمٌ» (توبه ۱۲۸).

در حاشیهٔ منهاج است که از حضرت امیرالمؤمنین ﷺ منقول است چون کسی از شر حیوانات درنده بترسد بر دور خود خطی بکشد و بگوید:

«اَللّهُمَّ رَبَّ دانیال وَ الْجُبِّ وَ رَبَّ کُلِّ اَسَدٍ مُسْتَأْسَدٍ اِحْفَظْنی وَ احْفَظْ ما مَعی».

□

دفع ضرر جن و شیاطین

فیض کاشانی(ره) در اللئالی روایت نموده‌اند که در ادعیهٔ قدسیه وارد است که یا محمد هر کس از آنچه در زمین است خواه شیطان و یا جن بترسد در وقتیکه ترس در دل او بهم رسد این دعا را بخواند که از شیطان و جن هیچ ضرری به او نمی‌رسد و دعا این است:

«بِسمِ اللّٰه الرَّحمنِ الرَّحیم یا اللّٰهُ الْإلٰهُ الْأَكْبَرُ الْقاهِرُ بِقُدْرَتِهِ جَمیعِ عِبادِهِ وَ الْمُطاعُ لِعَظَمَتِهِ عِنْدَ كُلِّ خَلیقَتِهِ وَالْمُمْضی مَشیَّتَهُ لِسابِقِ قَدَرِهِ اَنْتَ تَكَلّاءُ ما خَلَقْتَ بِاللَّیْلِ وَ النَّهارِ و لا یَمْنَعُ مَنْ اَرَدْتَ بِهِ سُوءً بِشَیْءٍ دُونَكَ مِنْ ذٰلِكَ السُّوءِ وَ لا یَحُولُ اَحَدٌ دُونَكَ بَیْنَ اَحَدٍ وَ ما تُریدُ بِهِ مِنَ الْخَیْرِ كُلٌّ ما یُرىٰ وَ ما لا یُرىٰ فی قَبْضَتِكَ وَ جَعَلْتَ قَبائِلَ الْجِنِّ وَ الشَّیاطینِ یَرَونَنا وَ لا نَریٰهُمْ وَ اَنَا لِكَیْدِهِمْ خائِفٌ فَآمِنّی مِنْ شَرِّهِمْ وَ بَأْسِهِمْ بِحَقِّ سُلْطانِكَ الْعَزیزُ یا عَزیزُ».

ودر طب الائمه از مولایمان حضرت امیرالمؤمنین؈ روایت است که این آیات جهت دفع جنّ (خواندن یا نوشتن وهمران داشتن آن) نافع است:

«اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذی خَلَقَ السَّمٰواتِ والأرْضَ فی سِتَّةِ أَیّامٍ ثُمَّ اسْتَوىٰ عَلَی الْعَرْشِ یُغْشِی اللَّیْلَ النَّهارَ یَطْلُبُهُ حَثیثاً وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ والنُّجُومَ مُسَخَّراتٍ بِأَمْرِهِ اَلا لَهُ الْخَلْقُ وَالأَمْرُ تَبارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعالَمینَ ـ اُدْعوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعاً وخُفْیَةً إنَّهُ لا یُحِبُّ الْمُعْتَدینَ ـ ولاتُفْسِدُوا فِی الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلاحِها وَادْعُوهُ خَوْفاً وطَمَعاً اِنَّ رَحْمَةَ اللّٰهِ قَریبٌ مِنَ الْمُحْسِنینَ» (اعراف ۵۴ ـ ۵۶).

□

حرْز حضرت امام موسی بن جعفر؈

سید بن طاووس در مهج الدعوات بعد از ذکر قضیه‌ای از حضرت موسی بن جعفر؈ این حرز شریف را نقل نموده است و آن چنین است که زمانی هارون‌الرشید علیه اللعنه اهتمام نمود به قتل مولایمان حضرت موسی بن جعفر؈ پس فضل بن ربیع که از

نزدیکان او بود را طلبید و گفت حاجتی به تو دارم و تقاضا می‌کنم که آن را انجام دهی و برای تو صدهزار درهم در مقابل این کار می‌باشد، فضل گفت این دستور است یا خواهش؟ هارون علیه اللعنه گفت خواهش است، سپس گفت دستوردادم صدهزار درهم به خانهٔ تو ببرند و از تو تقاضا دارم که به خانهٔ موسی بن جعفر عليه‌السلام بروی و سر ایشان را برای من بیاوری. فضل گفت به خانهٔ امام موسی بن جعفر عليه‌السلام رفتم در حالیکه آن حضرت مشغول نماز بود پس نشستم تا نمازش تمام شد و بسوی من روی فرمود و تبسمی کرد و فرمود می‌دانم برای چه اینجا حاضر شده‌ای مهلت بده تا دو رکعت نماز بخوانم پس او را مهلت دادم و وضوی کاملی گرفت و دو رکعت نماز خواند و رکوع و سجود آن را نیکو و بجای آورد و بعد از نماز این حرز که ذکر خواهد شد را خواند پس در جای خود فرو رفت و ناپدید شد و من نفهمیدم که به زمین فرو رفت یا به آسمان بالا رفت پس نزد هارون (علیه اللعنة والعذاب) برگشتم و قضیه را بازگو نمودم پس او گریست و گفت خدا امام را از شر من در پناه خود برد، و از آن حضرت روایت است که هر کس این حرز را هر روز به نیت خالص بخواند خداوند او را از همهٔ بدیها و آفات حفظ می‌فرماید و اگر ناراحتی داشته باشد از آن خلاص می‌شود و شرّ آن ناراحتی رفع می‌گردد و کسی که قرائت او نیکو نیست (نمی‌تواند آن را خوب بخواند) پس این حرز را با خود نگه دارد تا به برکت آن از شرور و آفات در امان باشد و بدرستیکه خداوند کفایت کنندهٔ آن بوده و قادر بر آن می‌باشد و آن حرز شریف این است سه مرتبه می‌گوئی:

«بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَعْلیٰ وَ اَجَلُّ مِمّٰا اَخٰافُ وَ اَحْذَرُ وَ اَسْتَجِیرُ بِاللّٰهِ» بعد می‌گویی: «عَزَّ جٰارُ اللّٰهِ وَ جَلَّ ثَنٰآءُ اللّٰهِ وَ لٰا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لٰا شَرِیکَ لَهُ وَ صَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ اَللّٰهُمَّ احْرُسْنی بِعَیْنِکَ الَّتی لٰا تَنٰامُ وَ اکْنُفْنی بِرُکْنِکَ الَّذی لٰا یُرٰامُ وَ اغْفِرْلی بِقُدْرَتِکَ فَاَنْتَ رَجٰائی رَبِّ کَمْ مِنْ نِعْمَةٍ اَنْعَمْتَ بِهٰا عَلَیَّ قَلَّ لَکَ عِنْدَهٰا شُکْری وَ کَمْ مِنْ بَلِیَّةٍ ابْتَلَیْتَنی بِهٰا قَلَّ لَکَ عِنْدَهٰا صَبْری فَیٰامَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعَمِهِ شُکْری فَلَمْ یَحْرِمْنی وَ یٰا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلِیَّتِهِ صَبْری فَلَمْ یَخْذُلْنی وَ یٰا مَنْ رَآنی عَلَی الْخَطٰایٰا فَلَمْ یَفْضَحْنی یٰا ذَاالْمَعْرُوفِ الَّذی لٰا یَنْقَضی اَبَداً یٰاذَاالنِّعَمِ الَّتی لٰا تُحْصیٰ عَدَداً صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ بِکَ اَدْفَعُ وَ اَدْرَأُ فی نَحْرِهِ وَ اَسْتَعیذُ بِکَ مِنْ شَرِّهِ اَللّٰهُمَّ اَعِنّی عَلیٰ دینی بِدُنْیٰایَ وَ عَلیٰ آخِرَتی بِتَقْوٰایَ وَ احْفَظْنی فیمٰا غِبْتُ عَنْهُ وَ لٰا تَکِلْنی اِلیٰ نَفْسی فی مٰا

حَضَرْتُهُ يا مَنْ لا تَضُرُّهُ الذُّنُوبُ وَ لا تَنْفَعُهُ الْمَغْفِرَةُ اغْفِرْلي ما لا يَضُرُّكَ وَ اَعْطِني ما لا يَنْفَعُكَ اِنَّكَ اَنْتَ وَهّابٌ اَسْئَلُكَ فَرَجاً قَريباً وَ مَخْرَجاً رَحيباً وَ رِزْقاً واسِعاً وَ صَبْراً جَميلاً وَ عافِيَةً مِنْ جَميعِ الْبَلايا اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعافِيَةَ وَ الْاَمْنَ وَالصِّحَّةَ وَ الصَّبْرَ وَ دَوامَ الْعافِيَةَ وَالشُّكْرَ عَلَى الْعافِيَةِ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحمَّدٍ وَ آلِ مُحمَّدٍ وَ اَنْ تُلْبِسَني عافِيَتَكَ في ديني وَ نَفْسي وَ اَهْلي وَ ما لي وَ اِخْواني مِنَ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ وَ جَميعِ ما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَاَسْتَوْدِعُكَ ذٰلِكَ كُلَّهُ يا رَبِّ وَ اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَني في كَنَفِكَ وَ في جِوارِكَ وَ في حِفْظِكَ وَ حِرْزِكَ وَ عِياذِكَ عَزَّ جارُكَ وَ جَلَّ ثَناؤُكَ وَ لا اِلٰهَ غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ فَرِّغْ قَلْبي لِمَحَبَّتِكَ وَ ذِكْرِكَ وَ اَنْعَشْهُ لِخَوْفِكَ اَيّامَ حَياتي كُلَّها وَ اجْعَل زادي مِنَ الدُّنيا تَقْواكَ وَ هَبْ لي قُوَّةً اَحْتَمِلُ بِها جَميعَ طاعَتِكَ وَاَعْمَلُ بِها جَميعَ مَرْضاتِكَ وَ اجْعَلْ فِراري اِليكَ وَ رَغْبَتي في ما عِنْدَكَ وَ اَلْبِسْ قَلْبِيَ الْوَحْشَةَ مِنْ شِرارِ خَلْقِكَ وَالْاُنْسَ بِاَوْلِيآءِكَ وَ اَهْلِ طاعَتِكَ وَ لا تَجْعَلْ لِفاجِرٍ وَ لا لِكافِرٍ عَلَيَّ مِنَّةً وَ لا لَهُ عِندي يَداً وَ لا لي اِلَيهِ حاجَةً اِليَّ فَنتَرىٰ مَكاني وَ تَسمَعُ كَلامي وَ تَعْلَمُ سِرّي وَ عَلا نِيَتي لا يَخْفىٰ عَلَيكَ شَيئٌ مِنْ اَمْري يا مَنْ لا يَصِفُهُ نَعْتُ النّاعِتينَ وَ يا مَنْ لا يُجاوِزُهُ رَجآءُ الرّاجينَ يا مَنْ لا يَضيعُ لَدَيهِ اَجْرُ الْمُحْسنينَ يا مَنْ قَرُبَتْ نُصْرَتُهُ مِنَ الْمَظْلُومينَ يا مَنْ بَعُدَ عَوْنُهُ عَنِ الظّالِمينَ قَدْ عَلِمْتَ ما نالَني مِنْ فُلانٍ مِمّا حَظَرْتَ وَ اَنْتَهَكَ مِنّي ما حَجَرْتَ بَطَراً في نِعْمَتِكَ عِنْدَهُ وَاغْتِراراً بِسَتْرِكَ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ فَخُذْهُ عَنْ ظُلمي بِعِزَّتِكَ وَافْلُلْ حَدَّهُ عَنّي بِقُدْرَتِكَ وَاجْعَلْ لَهُ شُغْلاً فيما يَليهِ وَ عَجْزاً عَمّا يَنْويهِ اَللّٰهُمَّ لا تُسَوِّغْهُ ظُلْمي وَ اَحْسِنْ عَلَيهِ عَوْني وَ اَعْصِمْني مِنْ مِثْلِ فِعالِهِ وَ لا تَجْعَلْني بِمِثْلِ حالِهِ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْتَجَرْتُ بِكَ وَ تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ وَ فَوَّضْتُ اَمْري اِلَيْكَ وَالْجَاْتُ ظَهْري اِلَيْكَ وَ ضَعُفَ رُكْني اِلىٰ قُوَّتِكَ مُسْتَجيراً بِكَ مِنْ ذِي التَّعَزُّزِ عَلَيَّ وَالْقُوَّةِ عَلىٰ ضَيْمي فَاِنّي في جِوارِكَ فَلا ضَيْمَ عَلىٰ جارِكَ رَبِّ فَاقْهَرْ عَنّي قاهِري وَ اَوْ هِنْ عَنّي مُسْتَوْهِني بِعِزَّتِكَ وَ اَقْبِضْ عَنّي ضائِمي بِقِسْطِكَ وَخُذْلي مِمَّنْ ظَلَمَني بِعَدْلِكَ رَبِّ فَاَعِذْني بِعِياذِكَ فَبِعِياذِكَ امْتَنَعَ عائِذُكَ وَ اَنْخِلْني في جِوارِكَ عَزَّ جارُكَ وَ جَلَّ ثَناؤُكَ وَ لا اِلٰهَ غَيْرُكَ وَ اَسْبِلْ عَلَيَّ سِتْرَكَ فَمَنْ تَسْتُرْهُ فَهُوَ الْامِنُ الْمُحَصَّنُ الَّذي لا يُراعُ رَبِّ وَاضْمُمْني في ذٰلِكَ اِلىٰ كَنَفِكَ فَمَنْ تَكْنُفْهُ فَهُوَ الْامِنُ الْمَحْفُوظُ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ وَ لا حيلَةَ اِلّا بِاللّٰهِ الَّذي لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَ لا وَلَداً وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَريكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبِّرْهُ تَكْبيراً مَنْ يكن ذاحيلَةٍ في نَفْسِهِ اَوْ

حَوْلٍ بِتَقَلُّبِهِ اَوْ قُوَّةٍ فِي اَمْرِهِ بِشَيْءٍ سِوَى اللّٰهِ فَاِنَّ حَوْلِي وَ قُوَّتِي وَ كُلَّ حِيلَتِي بِاللّٰهِ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ وَ كُلُّ ذِي مُلْكٍ فَمَمْلُوكٌ لِلّٰهِ وَ كُلُّ قَوِيٍّ ضَعِيفٌ عِنْدَ قُوَّةِ اللّٰهِ وَ كُلُّ ذِي عِزٍّ فَغَالِبُهُ اللّٰهُ وَ كُلُّ شَيْءٍ فِي قَبْضَةِ اللّٰهِ ذَلَّ كُلُّ عَزِيزٍ لِبَطْشِ اللّٰهِ صَغُرَ كُلُّ عَظِيمٍ عِنْدَ عَظَمَةِ اللّٰهِ خَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ عِنْدَ سُلْطَانِ اللّٰهِ وَاسْتَظْهَرْتُ وَاسْتَطَلْتُ عَلَىٰ كُلِّ عَدُوٍّ لِي بِتَوَلِّي اللّٰهِ دَرَأْتُ فِي نَحْرِ كُلِّ عَادٍ عَلَيَّ بِاللّٰهِ ضَرَبْتُ بِاِذْنِ اللّٰهِ بَيْنِي وَ بَيْنَ كُلِّ مُتْرَفٍ ذِي سَوْرَةٍ وَ جَبَّارٍ ذِي نَخْوَةٍ وَ مُتَسَلِّطٍ ذِي قُدْرَةٍ وَ وَالٍ ذِي اِمْرَةٍ وَ مُسْتَعِزٍّ ذِي اُبَّهَةٍ وَ عَنِيدٍ ذِي ضَغِينَةٍ وَ عَدُوٍّ ذِي غِيلَةٍ وَ حَاسِدٍ ذِي قُوَّةٍ وَ مَاكِرٍ ذِي مَكِيدَةٍ وَ كُلِّ مُعِينٍ اَوْ مُعَانٍ عَلَيَّ بِمَقَالَةٍ مُغْوِيَةٍ اَوْ سِعَايَةٍ مُسْلِبَةٍ اَوْ حِيلَةٍ مُؤْنِيَةٍ اَوْ غَائِلَةٍ مُرْبِيَةٍ اَوْ كُلِّ طَاغٍ ذِي كِبْرِيَاءٍ اَوْ مُعْجِبٍ ذِي خُيَلَاءَ عَلَىٰ كُلِّ سَبَبٍ وَ بِكُلِّ مَذْهَبٍ فَاَخَذْتُ لِنَفْسِي وَ مَالِي حِجَاباً دُونَهُمْ بِمَا اَنْزَلْتَ مِنْ كِتَابِكَ وَ اَحْكَمْتَ مِنْ وَحْيِكَ الَّذِي لَا يُؤْتَىٰ مِنْ سُورَةٍ بِمِثْلِهِ وَ هُوَ الْحَكَمُ الْعَدْلُ وَالْكِتَابُ الَّذِي لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ لَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ حَمْدِي لَكَ وَ ثَنَائِي عَلَيْكَ فِي الْعَافِيَةِ وَ الْبَلَاءِ وَ الشِّدَةِ وَ الرَّخَاءِ دَائِماً لَا يَنْقَضِي وَ لَا يَبِيدُ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ اَللّٰهُمَّ بِكَ اَعُوذُ وَ بِكَ اَصُولُ وَ اِيَّاكَ اَعْبُدُ وَ اِيَّاكَ اَسْتَعِينُ وَ عَلَيْكَ اَتَوَكَّلُ وَ اَدْرَءُ بِكَ فِي نَحْرِ اَعْدَائِي وَ اَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِمْ وَ اَسْتَكْفِيكَهُمْ فَاكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ وَ كَيْفَ شِئْتَ وَ مِمَّا شِئْتَ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ اِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِاَخِيكَ وَ نَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَاناً فَلَا يَصِلُونَ اِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا اَنْتُمَا وَ مَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ لَا تَخَافَا اِنَّنِي مَعَكُمَا اَسْمَعُ وَ اَرَىٰ قَالَ اخْسَؤُا فِيهَا وَ لَا تُكَلِّمُونَ اَخَذْتُ بِسَمْعِ مَنْ يُطَالِبُنِي بِالسُّوءِ بِسَمْعِ اللّٰهِ وَ بَصَرِهِ وَ قُوَّتِهِ بِقُوَّةِ اللّٰهِ وَ حَبْلِهِ الْمَتِينِ وَ سُلْطَانِهِ الْمُبِينِ فَلَيْسَ لَهُمْ عَلَيْنَا سُلْطَانٌ وَ لَا سَبِيلٌ اِنْشَاءَ اللّٰهُ وَ جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ سَدّاً وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدّاً فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ اَللّٰهُمَّ يَدُكَ فَوْقَ كُلِّ ذِي يَدٍ وَ قُوَّتُكَ اَعَزُّ مِنْ كُلِّ قُوَّةٍ وَ سُلْطَانُكَ اَجَلُّ مِنْ كُلِّ سُلْطَانٍ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ كُنْ عِنْدَ ظَنِّي فِي مَا لَمْ اَجِدْ فِيهِ مَفْزَعاً غَيْرَكَ وَ لَا مَلْجَئاً سِوَاكَ فَاِنَّنِي اَعْلَمُ اَنَّ عَدْلَكَ اَوْسَعُ مِنْ جَوْرِ الْجَبَّارِينَ وَ اَنَّ اِنْصَافَكَ مِنْ وَرَاءِ ظُلْمِ الظَّالِمِينَ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اَجْمَعِينَ وَ اَجِرْنِي مِنْهُمْ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اُعِيذُ نَفْسِي وَ دِينِي وَ اَهْلِي وَ مَالِي وَ وَلَدِي وَ مَنْ يَلْحَقُهُ عِنَايَتِي وَ جَمِيعَ نِعَمِ اللّٰهِ عِنْدِي بِبِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي خَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَ بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي خَافَتْهُ الصُّدُورُ وَ

وَجلَتْ مِنْهُ النُّفُوسُ وَ بِالْإِسْمِ الَّذي نَفَّسَ عَنْ داوُدَ كُرْبَتَهُ وَ بِالْإِسْمِ الَّذي قالَ لِلنّارِ كُوني بَرْداً وَ سَلاماً عَلىٰ إِبْراهِيمَ وَ أَرادُوا بِهِ كَيْداً فَجَعَلْناهُمُ الْأَخْسَرِينَ وَ بِعَزِيمَةِ اللّٰهِ الَّتي لا تُحصىٰ وَ بِقُدْرَةِ اللّٰهِ الْمُسْتَطيلَةِ عَلىٰ جَميعِ خَلْقِهِ مِنْ شَرِّ فُلانٍ وَ مِنْ شَرِّ ما خَلَقَهُ الرَّحْمٰنُ وَ مِنْ شَرِّ كَيْدِهِمْ وَ حَوْلِهِمْ وَ قُوَّتِهِمْ وَ حيلَتِهِمْ إِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّٰهُمَّ بِكَ اَسْتَعينُ وَ بِكَ اَسْتَغيثُ وَ عَلَيْكَ اَتَوَكَّلُ وَ اَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ خَلِّصْني مِنْ كُلِّ مُصيبَةٍ نَزَلَتْ في هٰذَا الْيَوْمِ وَ في هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَ في جَميعِ الْأَيّامِ وَ اللَّيالي مِنَ السَّماءِ إِلَى الْأَرْضِ إِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ وَ اجْعَلْ لي سَهْماً في كُلِّ حَسَنَةٍ نَزَلَتْ في هٰذَا الْيَوْمِ وَ في هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَ في جَميعِ اللَّيالي وَ الْأَيّامِ مِنَ السَّماءِ إِلَى الْأَرْضِ إِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّٰهُمَّ بِكَ اَسْتَفْتِحُ وَ بِكَ اَسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيهِ وَ آلِهِ إِلَيْكَ اَتَوَجَّهُ وَ بِكِتابِكَ اَتَوَسَّلُ اَنْ تَلْطُفَ لي بِلُطْفِكَ الْخَفِيِّ إِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ جَبْرَئيلُ عَنْ يَميني وميكائيل عَنْ شِمالي وإسرافيلُ أمامي ولاحول ولاقوّة الاّ بالله العليّ العظيم خَلْفي و بَيْنَ يَدَيَّ لا اله الاّ انت سبحانك إِنّي كُنْتُ مِنَ الظّالِمين وَ صَلَّى اللّٰهُ علىٰ محمّد وآله الطاهرين وَ سلّم كثيراً».

□

ایمنی از ارواح

در مستدرک الوسائل میرزای نوری(ره) از مولایمان حضرت امام باقر(ع) روایت است که روزی شخص مؤمنی به خدمت آن حضرت آمد و شکایت نمود که کنیزی دارم و ارواح متعرض او می‌شوند، حضرت فرمودند:

تعویذ نما او را به سورهٔ «فاتحه» و «ناس» و «فلق» هر یک را ده بار بنویس که همراه او باشد سپس این سوره‌ها را در ظرفی با مشک و زعفران بنویس و به او بنوشان و در نوشیدنی، وضو، و غسل او هم این آب باشد، پس او سه روز به دستور حضرت عمل نمود خداوند او را ایمن فرمود.

□

ایمن بودن از شر جن و انس

به جهت ایمنی از شر جن و انس این دعا را که در مهج الدعوات سید بن طاووس(ره) از حضرت رسول الله ﷺ روایت نموده بخوانند و یا نوشته و با خود نگهداری نماید:

«لا اِلهَ اِلَّا اللّهَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ ما شاءَ اللّهُ کانَ وَ ما لَمْ یَشاءْ لَمْ یَکُنْ اَشْهَدُ اَنَّ اللّهَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ وَاَنَّ اللّهَ قَدْ اَحاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ عِلْماً اَللّٰهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ نَفْسي وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ دابَّةٍ اَنْتَ آخِذٌ بِناصِیَتِها اِنَّ رَبّي عَلیٰ صِراطٍ مُسْتَقیمٍ»

و به جهت جن زده این آیهٔ شریفه را نوشته با خود نگه دارد: **«وَ اِنْ کُلٌّ لَمّا جَمیعٌ لَدَیْنا مُحْضَرونَ»** (یس۳۲).در طبّ الائمه از مولا یمان حضرت امام حسین ؑ روایت نموده که فرمودند: کلماتی است که هنگامی که آنها را بگویم ترسی ندارم از اینکه جن وانس بر من اجتماع نمایند (یعنی از آسیب و ضرر ایشان با این کلمات در امان واقع می‌شود) آن کلمات چنین است:

«بسم اللّه وباللّه والی اللّه وفي سَبیلِ اللّه وعلیٰ مِلَّةِ رسولِ اللّه اَللّٰهُمَّ اکْفِني بِقُوَّتِکِ وَحَوْلِکَ وَقُدْرَتِکَ شَرَّ کُلِّ مُغتالٍ وَکَیْدِ الفُجّارِ فإنّي اُحِبُّ الاَبْرارَ وَ اُوالِي الاَخیارَ وَ صَلَّی اللّه علی محمّد وآله»

□

ایمنی از تمام آفات و امراض و بلاها

صاحب خواص السُّور نقل می‌نماید که هر کس آیهٔ اول سورهٔ انعام را در صبح و شب هفت مرتبه بخواند و هر بار دست بر بدن خود گذارد از جمیع آفات و علل و امراض ایمن شود و در روایت است از مولا یمان حضرت رسول الله ﷺ که هر کس سه آیه از اول سورهٔ انعام را موقع صبح بخواند حقتعالی هفتاد هزار ملک موکل کند که او را نگهدارند و برای او مثل اعمال هفتاد هزار ملک بنویسد.

□

دفع وسوسهٔ شیطان

در حاشیهٔ زادالمعاد علامهٔ مجلسی(ره) است که جهت دفع وسوسهٔ شیطان این آیهٔ شریفه را روزی سه مرتبه بخواند:

«وَ لَوْ نَشاءُ لَمَسَخْناهُمْ عَلىٰ مَكانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطاعُوا مُضِيّاً وَ لا يَرْجِعُونَ»(یس ۶۷).

فصل چهاردهم

ادعیه و اعمال خلاصی از زندان و مراجعت گمشده و غایب

خلاصی از زندان

صاحب خواص السُّور نقل نموده که اگر کسی را به ناحق در زندان کرده باشند این آیات را بنویسد و بر بازوی راست ببندد و بعد از آن به خواندن همین آیات مداومت نماید خلاص شود:

«فَلَمّا دَخَلُوا عَلىٰ يُوسُفَ اوىٰ اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَ قالَ ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شاءَ اللّٰهُ آمِنينَ ـ وَ رَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَ خَرُّوا لَهُ سُجَّداً وَ قالَ يا اَبَتِ هٰذا تَأْويلُ رُؤْيايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَها رَبّي حَقّاً وَ قَدْ اَحْسَنَ بي اِذْ اَخْرَجَني مِنَ السِّجْنِ وَ جاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ نَزَغَ الشَّيْطانُ بَيْني وَ بَيْنَ اِخْوَتي اِنَّ رَبّي لَطيفٌ لِما يَشاءُ اِنَّهُ هُوَ الْعَليمُ الْحَكيمُ»(۹۹ ـ ۱۰۰ یوسف)

و نیز از حضرت صادق(ع) روایت است که هر کس در بند و گرفتار ظالمی باشد هفت بار سورهٔ مبارکهٔ «انفال» را بخواند خلاص می‌گردد انشاءالله.

صاحب خواص السّور نقل نموده که از حضرت امام صادق(ع) منقول است چون کسی در زندان باشد هزار مرتبه سورهٔ «قل هو الله احد» را بخواند خلاص شود و همچنین هر مشکلی برای او پیش آید این سورهٔ مبارکه را در یک مجلس هزار بار بخواند مشکل او حل می‌شود انشاءالله تعالی.

ایضاً شیخ اصفهانی نقل نموده است که شخص محبوس بر قرائت سورهٔ مبارکهٔ «طور» مداومت نماید خلاص می‌گردد باذن الله تعالی.

ادعیه و اعمال جهت بازگشت گمشده

در جنةالواقیه کفعمی(ره) از مولایمان حضرت امیرالمؤمنین(ع) روایت است که فرمودند:

کسی که چیزی از او گم بشود دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ مبارکهٔ «یٰس» را قرائت نموده و بعد از نماز بگوید:«**اَللّٰهُمَّ یٰا هٰادِیَ (رٰادَّ) الضّٰالَّةِ رُدَّ عَلَیَّ ضٰالَّتي**».

و شیخ کفعمی(ره) در مصباح در ادعیهٔ پیدا شدن گمشده این ادعیه را ذکر نموده است:

«**یٰا مَنْ لٰا یَخْفیٰ عَنْهُ مَکْتُومٌ وَ لٰا یَشُذُّ عَنْهُ مَعْلُومٌ وَ لٰا یُغٰالِبُهُ مَنیعٌ وَ لٰا یُطٰاوِلُهُ رَفیعٌ أُرْدُدْ بِقُدْرَتِکَ عَلَیَّ مٰا في قَبْضَتِکَ اِنَّکَ اَهْلُ الْخَیْرٰاتِ**».

و نیز در مصباح کفعمی است که برای پیدا شدن گمشده می‌خوانی:«**اَللّٰهُمَّ یٰا هٰادِیَ الضّٰالَّةِ وَ رٰادَّ الضّٰالَّةِ اَسْئَلُکَ بِعِزَّتِکَ وَ سُلْطٰانِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَرُدَّ عَلَیَّ ضٰالَّتي فَاِنَّهٰا مِنْ عَطٰائِکَ وَ فَضْلِکَ وَ رِزْقِکَ**».

و در آن کتاب به خط شهید(ره) مروی است که هر کس چیز از او گم شده باشد و یابندهٔ آن رفته باشد این دو بیت را تکرار نماید: «**نٰادِ عَلِیّاً مَظْهَرَ الْعَجٰائِبِ تَجِدْهُ عَوناً لَکَ فِي النَّوٰائِبِ کُلُّ هَمٍّ وَ غَمٍّ سَیَنْجَلي بِوِلٰایَتِکَ یٰا عَلِیُّ یٰا عَلِیُّ یَا عَلِیّ**» که آن چیز پیدا می‌شود و ایضاً وارد است که سورهٔ «عبس» را به جهت این مطلب بخواند که مجرب است و سورهٔ «والعادیات» نیز وارد است.

در مکارم الاخلاق از مولایمان حضرت امام علی بن موسی الرضا(ع) مروی است که فرمودند هر گاه از تو چیزی گم شود این آیه را بخوان:

«**وَعِنْدَهُ مَفٰاتِحُ الْغَیْبِ لٰا یَعْلَمُهٰا اِلّٰا هُوَ وَ یَعْلَمُ مٰا فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ مٰا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلّٰا یَعْلَمُهٰا وَ لٰا حَبَّةٍ في ظُلُمٰاتِ الْاَرْضِ وَلٰا رَطْبٍ وَلٰا یٰابِسٍ اِلّٰا في کِتٰابٍ مُبینٍ**» (انعام ۵۹) و سپس بگو:«**اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ تَهْدي مِنَ الضَّلٰالَةِ وَ تُنْجي مِنَ الْعَمیٰ وَ تَرُدُّ الضّٰالَّةَ فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْلي رُدَّ ضٰالَّتي وَ صَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ و سَلَّم**».

مراجعت غایب

در خواص السّور از حضرت امام صادقؑ روایت نموده که سورهٔ «والتین» را به نیت بازگشتن غایب هفت بار و به روایتی هفت هزار بار بخواند.

فصل پانزدهم

ادعیه مربوط به
دفع مشکلات روحی، امراض روانی

www.telasm.com

www.telasm.com

هدایت شدن

سید بن طاووس (ره) در کتاب شریف المجتنیٰ نقل نموده که شخصی گمراه بود و هاتفی به او این دعا را یاد داد پس بوسیلهٔ این دعا هدایت گردید. دعا این است:

«بِسمِ اللّٰه ذِی الشّأنِ العَظیمِ البُرهانِ الشَّدیدِ السُّلطانِ کُلَّ یَومٍ هُوَ فی شَأنٍ ما شاءَاللّٰهُ کانَ لا حَولَ وَ لا قُوَّةَ اِلا بِاللّٰه».

□

زنده شدن دل

در مصباح کفعمی است که برای زنده شدن دل هر روز باید گفت:

«یا حَیُّ یا قَیُّومُ یا لا اِلٰهَ اِلاّ اَنتَ اَسئَلُکَ اَنْ تُحْیِیَ قَلْبی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ».

□

حفظ ایمان و دوری شرک و اعتقاد بد

صاحب خواص السّور روایت نموده از حضرت امام صادق(ع) که سورهٔ «کافرون» را هر روز هفت بار بخواند برای حفظ ایمان، و هر کس که بر سورهٔ «کافرون» مداومت

نماید در هنگام طلوع و غروب خورشید از شرک و شک و اعتقاد بد ایمن گردد و اگر این سوره مبارکه را در روز یک شنبه موقع طلوع آفتاب ده مرتبه بخواند هر حاجت از خداوند(جل عظمته) بخواهد روا گردد، انشاءالله تعالی.

□

زائل نمودن سختی دل

فیض کاشانی(ره) در اللئالی نقل نموده است که بسیار گفتن **«یا رؤوف»** سختی دل را زائل می‌نماید و از هر خوفی ایمن می‌گردد.

□

دفع نفس اماره

صاحب خواص السّور آورده که مولا‌یمان حضرت امام علی بن موسی الرضا علیه‌السلام فرموده‌اند هر کسی که نفس اماره داشته یعنی او را زیاد وسوسه می‌نماید باید وقت خواب دست بر سینه گذارد و صدبار بگوید **«یا مُمیتُ»** و هم چنان بگوید تا در خواب رود حقتعالی نفس او را مطیع او گرداند.

و نیز از آن حضرت علیه‌السلام روایت نموده که هر کس اسم مبارک «الخبیرُ» را بسیار بگوید از شر نفس و سلطان و جور او ایمن می‌گردد انشاءالله تعالی.

□

اهل یقین شدن

همچنین آورده که اگر کسی در هنگام سحر بعد از آنکه وضو ساخته باشد روی بر زمین گذارد و صد و ده بار **«یا صَمدُ»** بگوید و معنای آن را دل خود نقش نموده و بر این عمل مداومت نماید از اهل یقین می‌شود انشاءالله تعالی.

□

ازدیاد خشیت و تقوی

و همچنین آورده که اگر کسی در هنگام بین الطلوعین (بین طلوع فجر و طلوع آفتاب) بر خواندن این دو اسم مبارک **«اَلحَیُّ»** و **«اَلقیّومُ»** مداومت نماید خشیت و تقوای او زیاد می‌گردد انشاءالله تعالی.

□

نورانیّت دل و رفع وسوسهٔ شیطان

و نیز از مولایمان حضرت امام ابی الحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام روایت نموده که هر کسی در وقت زوال (هنگام ظهر) اسم مبارک **«القدّوسُ»** را صد و هفتاد بار بگوید دل او نورانی گردد و از وسوسهٔ شیطان در امان باشد انشاءالله تعالی.

□

رفع زنگ غفلت از دل

و نیز آورده که از مولایمان حضرت امام ابی‌الحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام منقول است که هر کس هر روز جمعه بعد از نماز صبح هفتاد بار بگوید **«یا فتّاحُ»** و دست بر سینه فرود آورده زنگ غفلت از دل او برود، الی آخر روایت.

□

رفع اوهام

همچنین آورده که مداومت بر گفتن اسم مبارک **«اَللّطیفُ»** در رفع شدائد و آلام و ازالهٔ هموم و اوهام اثر تمام دارد.

□

شخصی که همّت ضعیف دارد

همچنین آورده اگر شخصی که ضعیف همت می‌باشد بر خواندن این اسماء مبارکه مداومت نماید همّتش قوی می‌گردد **«اَلشّدیدُ»**، **«ذوالقوّة»**، **«اَلقاهِرُ»** و **«اَلمُقْتَدِرُ»**.

□

حفظ از معصیت

و نیز آورده که اگر اسم مبارک **«اَلرَّقیبُ»** را بر درسرا (منزل یا غیر آن) نقش کند اهل آن سرا از معصیت محفوظ باشند انشاءالله تعالی.

□

دفع غلبهٔ شهوت

و نیز آورده که اگر شهوت بر کسی غلبه پیدا نماید بر خواندن این اسماء مبارکه **«اَلْحَکیمُ»**، **«اَلْمَنّانُ»** و **«اَلرؤوف»** مداومت نماید شهوات از دل او بر طرف می‌گردد انشاءالله تعالی.

□

دوری نفاق

در خواص السّور از مولایمان حضرتت امام صادق علیه‌السلام منقول است که هر کس سورهٔ «قدر» را بنویسد و بشوید و آن را بخورد هر گز منافق نمی‌گردد و کسی که معیشت او تنگ باشد و خواندن سورهٔ قدر را مداومت نماید روزی او از جائی رسد که گمان نداشته باشد.

□

تسکین خشم و غضب

و نیز آورده که جهت تسکین غضب و خشم و اضطرار نافع است که این آیهٔ شریفه خوانده شود: «وَ لَهُ ما سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَ النَّهارِ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»(انعام ۱۳) و چون از خود یا دیگری خشم و اضطراب مشاهده نمود آیهٔ فوق الذکر را بسیار بخواند.

□

رفع غم و اندوه

در محاسن از مولایمان حضرت امام صادق(ع) روایت است که پیامبری از پیامبران از خداوند در مورد غم و حزن کمک خواست، خداوند متعال او را به خوردن انگور امر فرمود. و در روایتی بود که این غم به جهت دیدن استخوان پوسیده بود.

□

دفع خیالات فاسد و وساوس شیطان

در حاشیهٔ منهاج سمنانی(ره) است که در حدیث وارد شده شخصی به خدمت مولایمان حضرت صادق(ع) شکایت نمود از بسیاری خیالات فاسده و وساوس شیطانی که بر او مستولی شده، حضرت فرمودند دست بر دل (سینه) بگذار و سه مرتبه بگو:

«بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ مَنَنْتَ عَلَيَّ بِالْايمانِ وَ اَودَعْتَني الْقُرآنَ وَ رَزَقْتَني صِيامَ شَهْرِ رَمَضانِ فَامْنُنْ عَلَيَّ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوانِ وَ الرَّأفَةِ وَالْغُفْرانِ وَ تَمامِ ما اَوْلَيْتَني مِنَ النِّعَمِ وَالْاِحْسانِ يا حَنّانُ يا مَنّانُ يا دائِمُ يا رَحمنُ سُبْحانَكَ لَيْسَ لي اَحَدٌ سِواكَ سُبْحانَكَ اَعُوذُ بِكَ بَعْدَ هٰذِهِ الْكِراماتِ مِنَ الْهَوانِ وَ اَسْئَلُكَ اَنْ تُجِلَّ عَنْ قَلْبِي الْاَحْزانَ وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطّاهِرِينَ».

و در حدیث دیگر وارد شده شخصی به آن حضرت شکایت نمود که از آرزوهای بسیار کردن وسوسه‌های قلب آزار بسیار می‌کشم، فرمودند دست بر سینه بکش و بگو:

«بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ لا حَولَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَللّٰهُمَّ امْحُ عَنِّي مٰا اَجِدُ»

پس دست بر شکم بمال و دوباره همین کلمات را سه مرتبه تکرار کن، آن شخص چنین کرد و آن حالت از او زائل شد و نیز در جنةالامان و کتب دیگر آورده اند که هر کس بر قرائت سورهٔ مبارکهٔ «جمعه» در شب و روز مداومت نماید از وسوسهٔ شیطان در امان می‌ماند انشاءالله تعالی.

در خواص السّور آورده است که این دو آیه شریفه به جهت دفع و سوسه و خیالات فاسده مناسب است چون آن را به گلاب و زعفران در روز جمعه موقع طلوع آفتاب بر هفت قطعه کاغذ بنویسد (یعنی بر هر یک از هفت کاغذ باید این دو آیه را نوشت) و هر روز یکی از آن کاغذها را بخورد و بعد از آن جرعه‌ای آب بیاشامد پس از آن رنج خلاص می‌گردد، دو آیه شریفه این است:

« وَ اِمّٰا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ سَميعٌ عَليمٌ ـ اِنَّ الَّذينَ اتَّقَوا اِذٰا مَسَّهُمْ طٰائِفٌ مِنَ الشَّيْطٰانِ تَذَكَّرُوا فَاِذٰا هُمْ مُبْصِرُونَ » (اعراف ۲۰۰ ـ ۲۰۱).

□

ایمن شدن از وسواس

صاحب خواص السّور نقل نموده اگر در چهاردهم ماه در ظرفی سورهٔ «قل اعوذ برب الناس» نویسد و از آب آن ظرف بخورد و وضو بگیرد از وسواس ایمن می‌گردد و هیچ مکروهی به او نرسد.

□

دور نمودن شیطان

در جنةالامان الواقیه شیخ کفعمی(ره) مسطور است که اگر سورهٔ مبارکهٔ «حجرات» را در مکانی آویزان نماید شیطان به آن محل نزدیک نمی‌شود باذن الله عزوجل.

□

دفع وسوسهٔ شیطان در امور دین

شیخ(ره) در مستدرک از جعفریات روایت نموده که شخصی به خدمت حضرت رسول اکرم ﷺ عرض نمود من دو قلب دارم یک قلبم امر می‌کند که شما را اطاعت نمایم و قلب دیگر امر می‌کند که از شما پیروی نکنم، پیامبر ﷺ فرمودند می‌خواهی چیزی به تو یاد بدهم که اگر آن را بگویی خداوند این حالت را از تو دور می‌فرماید؟ گفت بله یا رسول الله ﷺ ، فرمود بگو: **«اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الرَّبُّ وَ اَنْتَ اللّٰهُ وَ اَنْتَ الرَّحْمٰنُ وَ اَنْتَ الرَّحیمُ وَ اَسْتَعینُکَ عَلیٰ عَدُوّی فَاحْبِسْهُ عَنّی».**

و از ابن عباس روایت نموده که بعضی از وسوسه به حضرتش شکایت نمودند فرمود هنگامی که در قلبت چیزی از (وسوسه) احساس نمودی بگو: **« هُوَ الاوّلُ وَ الْآخِرُ وَ الظّاهِرُ وَ الْباطِنُ وَ هُوَ بِکُلِّ شَیءٍ عَلیم ».**

و شیخ صدوق(ره) در مقنع آورده که اگر انسان دچار وسوسه شد چیزی بر او نیست (مرتکب گناهی نشده) و بگوید: **لا اله الا الله.**

و در مستدرک الوسائل و بشارة المصطفی لشیعة علی المرتضی روایت نموده که حضرت امیرالمؤمنین ؑ در وصیت خود به کمیل فرمود: یا کمیل هنگامی که شیطان در قلب تو وسوسه نمود بگو:

« اَعُوذُ بِاللّٰهِ الْقَوِیِّ مِنَ الشَّیْطانِ الْغَوِیِّ وَ اَعُوذُ بِمُحَمَّدٍ الرَّضِیِّ مِنْ شَرِّ ما قُدِّرَ وَ قُضِیَ وَ اَعُوذُ بِإلٰهِ النّاسِ مِنْ شَرِّ الْجِنَّةِ وَ النّاسِ اَجْمَعینَ وَ عَظَّمَ اللّٰهُ وَ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ »

پس شرّ ابلیس و شیاطین را از تو کفایت می‌نماید اگر چه همه شیاطین ابلیسی مانند او می‌باشند.

□

رفع شرب خمر

در مصباح کفعمی(ره) است که اگر سورهٔ مبارکهٔ «مؤمن» را در هنگام شب بنویسی و آن را در پارچهٔ حریر سبز پیچیده و همراه کسی نمایی از خوردن خمر(مسکرات) خود داری می‌نماید.

رفع سختی دل و بُخل

در خواص السور است که هر کس بخواهد سختی از دل او بر طرف شود و بخل از دل او بیرون رود و بر طاعت و عبادت و اعمال خیر رغبت نماید آرد جو خالص را خمیر نموده بدون نمک و قبل از طلوع آفتاب از آن قرص نانی تهیه نموده و بپزد و سپس این آیه شریفه را هفت بار بر روی آن بوسیلهٔ قلمی که سیاهی (جوهر) نداشته باشد بنویسد و آن روز را روزه بگیرد و با آن قرص نان افطار نماید مقصود او حاصل می‌شود انشاءالله تعالی، آیه این است:

«اِنَّما الْمُؤْمِنُونَ الَّذينَ اِذا ذُكِرَ اللّٰهُ وَ جِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَ اِذا تُلِيَتْ عَلَيْهِم آياتُهُ زادَتْهُمْ ايماناً وَ عَلىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُون» (انفال ۲).

روایت شریف در رفع غم و ترس و مانند آن

شیخ کفعمی(ره) در جنة‌الامان الواقیة روایت شریفی را از مولایمان حضرت صادق؈ ذکر نموده به این مضمون که حضرت می‌فرمایند:

تعجب می‌کنم از کسی که فزع می‌کند از چهار چیز و پناه نمی‌برد به چهار چیز:

اول: تعجب می‌کنم برای کسی که خوفناک بوده و ترسیده و پناه نمی‌برد به قول خداوند **«حَسْبُنَا اللّٰهُ وَ نِعْمَ الْوَكيلُ»** زیرا حقتعالی جلت عظمته بعد از آن می‌فرماید **«فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَ فَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ»**.

دوم: تعجب می‌کنم از برای کسی که دچار غم و اندوه گردیده چگونه پناه نمی‌برد به قول حقتعالی جلت عظمته:**«لا اِلٰهَ اِلاّ اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّي كُنْتُ مِنَ الظّالِمينَ»** زیرا خداوند متعال به دنبال آن می‌فرماید:

«فَاسْتَجَبْنالَهُ وَ نَجَّيْناهُ مِنَ الْغَمِّ وَ كَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنينَ».

سوم: تعجب می‌کنم از کسی که دچار مکر و حیله شده چگونه پناه نمی‌برد به قول حقتعالی جلت عظمته:**«وَ اُفَوِّضُ اَمْري اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصيرٌ بِالْعِبادِ»**، زیرا حقتعالی جلت عظمته به دنبال آن می‌فرماید:**«فَوَقيهُ اللّٰهُ سَيِّئاتِ ما مَكَروا»**.

(چهارم) و تعجب میکنم از کسی که قصد یکی از نعمتهای دنیارا دارد چگونه پناه نمی‌برد به قول خداوند:**«ما شاءَاللّٰهُ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّٰهِ»** زیرا خداوند به دنبال آن (در قرآن) می‌فرماید:

«اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ مِنْکَ مالاً وَ وَلَداً فَعَسیٰ رَبّي اَنْ یُؤْتِیَنِ خَیْراً مِنْ جَنَّتِکَ».

در این روایت شریف تعداد اذکار معین نگردیده اما احتمال داده می‌شود که گفتن این اذکار در طول مدتی که مشکل و اَلَم وجود داشته و تا رفع حاجت ادامه داشته باشد و بعضی گویند یک بار با توجه خواندن کفایت امر را می‌نماید.

و صاحب خواص السّور آورده که هر کس این آیه شریفه را بسیار بخواند هر غم و اندوهی که داشته باشد بر طرف می‌گردد انشاءالله تعالی:

«اَلْحَمدُلِلّٰهِ الَّذي اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ اِنَّ رَبَّنا لَغَفُورٌ شَکورٌ» (فاطر ۳۴).

مؤلف: در روایت است که منظور از بسیار خواندن صد مرتبه می‌باشد.

□

شخص خائف

در مصباح کفعمی(ره) و کتب دیگر است که اگر سورهٔ مبارکهٔ «ق» را بر صفحهٔ کاغذی بنویسد و آن را بوسیلهٔ آب باران شسته و شخص خائف (ترسو) از آن آب بخورد ناراحتی او بر طرف می‌گردد، انشاءالله تعالی.

و نیز در مستدرک‌الوسائل محدث نوری(ره) روایت است که حضرت رسول الله ﷺ به جعفر فرمودند:

گلابی قلب را پاک نموده و شخص ترسو را شجاع می‌نماید.

و صاحب خواص السّور آورده که چون کسی از چیزی ترسان باشد و برخواندن این اسماء مبارکه مداومت نماید ایمن می‌گردد:

«الحکیم»، «الرؤوف» و «المَنّانُ»

□

کثیر السهو در نماز

در حاشیهٔ منهاج علامه از مولایمان حضرت امام صادق علیه السلام مروی است کسی که در هنگام نماز بسیار سهو می‌نماید چون داخل بیت الخلاء می‌شود بگوید:

«بِسْمِ اللّٰهِ اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الرِّجْسِ النَّجِسِ الْخَبِیثِ الْمُخْبِثِ الشَّیْطانِ الرَّجِیمِ».

در مستدرک و عقد الحسینی روایت گردیده که بعضی اصحاب به حضرت رسول‌الله(ص) شکایت نمود از وسوسه و گفت یا رسول‌الله(ص) شیطان بین من و نمازم حائل می‌شود و نمازم را بر من مشتبه می‌کند پس حضرت رسول‌الله(ص) فرمودند: به این شیطان (نوعی از شیطان) «خِنزَب» گفته می‌شود پس اگر احساس وسوسه نمودی از او به خدا پناه ببر (بگو: **اعوذ بالله مِن خنزب**) و سه بار از طرف چپ خود آب دهان بینداز (که آن شیطان دور می‌شود) پس چنین کرد و خدا آن حالت وسوسه را از او دور فرمود (ظاهراً منظور از آب دهان انداختن اگر در نماز باشد همان فوت کردن می‌باشد و یا منظور این است که اگر در غیر نماز بودی و احساس این وسوسه را نمودی این عمل را انجام بده).

□

بی رغبتی در نماز

صاحب خواص السّور نقل می‌نماید که اگر کسی در نماز بی‌رغبت باشد این آیات را بنویسد و با خود نگه دارد برای او در نماز خواندن ذوق و شوق حاصل می‌گردد:

«وَ ما خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلاّٰ لِیَعْبُدُونِ ما اُریدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَ ما اُریدُ اَنْ یُطْعِمُونِ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزّٰاقُ ذُوالْقُوَّةِ الْمَتِینُ» (الذاریات ۵۸ ـ ۵۶).

و نیز اگر سورهٔ مؤمنون را هفت بار بخواند در نماز رغبت می‌یابد.

□

ثبات ایمان و حصول شب خیزی

در بحارالانوار است که یکی از مؤمنین گفته بعضی اوقات بیدار شدن برای نماز شب برایم مشکل می‌شد واین مرا غمگین می‌نمود شبی حضرت صاحب الزّمان بقیّةالله الأعظم(عج) را در خواب دیدم به من فرمودند: کاسنی بخور که بیدار شدن برایت آسان می‌گردد، پس آب آن را نوشیدم وبیدار شدن برایم آسان شد.[1]

در کتاب الخواص اصفهانی است که هر کس بر خواندن این آیات مداومت نماید دل او از غل و غش پاک می‌گردد و بر ایمان خود ثابت می‌شود و از رسوائی دنیاو آخرت محفوظ شود و کسی که نمی‌تواند شب خیزی کند یعنی هر وقت از شب که می‌خواهد برخیزد چون این آیات را در ظرفی چوبی پاک بنویسد و با آب زمزم بشوید و بخورد شب خیز شده در هر وقت شب از خواب بیدار می‌شود، آیات این است:

«اِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰاتِ وَالْأَرْضِ وَ اخْتِلٰافِ اللَّيْلِ وَالنَّهٰارِ لَآيٰاتٍ لِأُولِي الْأَلْبٰابِ - اَلَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيٰاماً وَ قُعُوداً وَعَلىٰ جُنُوبِهِمْ وَ يَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنٰا مٰا خَلَقْتَ هٰذٰا بٰاطِلاً سُبْحٰانَكَ فَقِنٰا عَذٰابَ النّٰارِ - رَبَّنٰا اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النّٰارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهُ وَ مٰا لِلظّٰالِمِينَ مِنْ اَنْصٰارٍ - رَبَّنٰا اِنَّنٰا سَمِعْنٰا مُنٰادِياً يُنٰادِي لِلْاِيمٰانِ اَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنّٰا رَبَّنٰا فَاغْفِرْ لَنٰا ذُنُوبَنٰا وَ كَفِّرْ عَنّٰا سَيِّئٰاتِنٰا وَ تَوَفَّنٰا مَعَ الْأَبْرٰارِ - رَبَّنٰا وَ آتِنٰا مٰا وَعَدْتَنٰا عَلىٰ رُسُلِكَ وَ لٰا تُخْزِنٰا يَوْمَ الْقِيٰامَةِ اِنَّكَ لٰا تُخْلِفُ الْمِيعٰادَ» (آل عمران ۱۹۰ – ۱۹۴)

مؤلف گوید این آیات شریفه متضمن معنای بسیار مهمی بوده و مناجات عظیمی است به نزد حضرت احدیت (جلت عظمته) و حق هم این است که فوائد مذکوره بر آن مترتّب باشد و ای بسا که مناجات نمودن با این آیات شریفه اثرات مهم دیگری نیز داشته باشد و بنابراین باید این آیات را با توجه به معنای آن قرائت نمود.

□

تربیت فرزند

صاحب خواص السّور آورده که این آیات به جهت تربیت فرزند اثر تمام دارد به این ترتیب که آن را بر ظرف بلور بنویسد و به آب باران بشوید و آن آب را دو قسمت کند یک قسمت را مخلوط نماید به غذایی که فرزند خواهد خورد و یک قسمت را در شیشه کرده و به او بدهد تا بخورد و در صبح صورت را با آن بشوید هفت روز به این طریق عمل نماید آثار نجابت و نیکی در او مشاهده کند انشاءالله آیات این است:

« اَلَّذِي اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَ بَدَءَ خَلْقَ الْاِنْسٰانِ مِنْ طِينٍ - ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلٰالَةٍ

۱- بحار ج۶۶ ص ۲۱۰.

مِنْ مٰاءٍ مَهِينٍ - ثُمَّ سَوّٰيهُ وَ نَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَ جَعَلَ لَكُمُ السَّمعَ وَ الْاَبْصارَ وَ الْاَفْئِدَةَ قَليلاً ما تَشْكُرونَ » (سجده ۹ـ۷)

و گفته‌اند جهت مولود بعد از گذشت هفتاد روز بعد از تولد او به این دستور عمل نمایند.

و صاحب خواص السور آورده که از حضرت امام جعفر بن محمد الصادق علیه‌السلام منقول است که هر کس سوره مبارکه «صف» را صد و هفت بار بخواند فرزندان او مطیع و منقاد می‌شوند.

□

شخص پرخواب و کسل

صاحب خواص السّور آورده که به جهت مردی (شخصی) که بسیار خواب است و در مسائل دینی و دنیای خود کاهلی و سستی می‌نماید دو آیهٔ آخر سورهٔ «طور».

«وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَاِنَّكَ بِاَعْيُنِنا وَ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حينَ تَقُومُ - وَ مِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَ اِدْبارَ النُّجُومِ»

را در ظرف بلور با آب سیب و زعفران بنویسد و این نوشته را با گلاب بشوید و قدری سرکه انگور به آن اضافه نماید و آن شخص در وقت خواب دو مثقال از آن بخورد و تا سه شب این را ادامه دهد که در کار دین و دنیای خود نشاط پیدا می‌کند انشاءالله.

فصل شانزدهم

بیان بعضی از مسائل و احکام ضروری

www.telasm.com

بیان بعضی از مسائل و احکام ضروری

از عاداتی که بین علمای شیعه امامیه رضوان الله تعالی علیهم در کتب ادعیه مرسوم و معمول بوده این است که در بین فصول مختلف که مشتمل بر ادعیه بوده، به بیان بعضی از مسائل شرعی می‌پرداختند خصوصاً مؤلف بزرگ کتب ادعیه سید رضی‌الدین علی بن طاووس(ره)، و به پیروی از ایشان علمای دیگر مانند علامهٔ مجلسی(ره)، شیخ کفعمی(ره) و علامهٔ سمنانی(ره) و دیگران نیز از این سنت تبعیت نمودند و چون حقیر نیز بر خود جائز نمی‌دانم که از شیوهٔ علماء و بزرگان متَقدِّمین تخطی نمایم بعضی از احکام و مسائل ضروریه را از کتب معتبرهٔ فقهی نقل می‌نمایم انشاءالله ذخیرهٔ آخرت باشد.

بر شخص عاقل و بالغ اقرار نمودن به وجود خدای عزوجل واجب می‌باشد و واجب است اقرار نمودن به یگانگی خداوند و عادل بودن و عالم بودن او و منزه بودن خداوند عظم شأنه از هر گونه نقصان. و اقرار به باقی صفات خداوند نیز که در قرآن و روایات

ذکر شده واجب می باشد.

واجب است اقرار نمودن به برگشتن ائمه(ع) که آن را رجعت می‌گویند و از آن تعبیر به قیامت صغری می‌نمایند که قبل از قیامت کبری می‌باشد و همان زمان ظهور امام زمان (عج) است.

واجب است اخلاص در نیت و طلب و فرمانبرداری خداوند و تقرب به رحمت یارضا یا ثواب یا دفع عقاب خداوند و جایز نیست که کسی به این قصد که مردم ببینند یا بشنوند، عبادت نماید پس اگر چنین قصد نماید عبادت او باطل می‌شود.

و بهتر است پنهان نمودن عبادت مستحبی و ظاهر کردن عبادت واجب تا مردم بفهمند که او اهل دین و شرع می‌باشد.

و هر گاه بیم ضرر باشد تقیه واجب است (تقیه آن است که انسان در بین مخالفان و منکران عقیده و اعمال خود را پنهان نماید تا دچار ضرر نشود) و در چند مورد تقیه نباید نمود مثل کشتن آدم، زخم زدن، شراب خوردن و سبّ انبیاء و ائمه(ع) و بیزاری از ایشان (البته در بعضی از موارد مانند سبّ انبیاء وائمه(ع) اگر خوف نفس باشد تقیه لازم است به خلاف بیزاری جستن از آنها).

□

مختصری ازاحکام اموات

واجب است گردانیدن روی بیمار در وقت مردن به سوی قبله به این روش که روی او و کف پاهایش به جانب قبله گردانیده شود و واجب است اگر بیمار حقی از دیگری بر گردن او باشد یا حقی از او بر دیگران باشد وصیّت نماید و در غیر این دو صورت وصیّت مستحب است.

هنگامیکه بچه در شکم مادرش باشد و مادر بمیرد بیرون آوردن بچه واجب می‌باشد امّا اگر هر دو با هم بمیرند بیرون آوردن بچه حرام است و باید هر دو را با هم دفن نمایند.

و زود دفن کردن میت اگر مردن او معلوم نباشد حرام است تا وقتی که مردن ثابت بشود.

و جائز نیست غسل دادن کافر و ناصب.

علامهٔ مجلسی (ره) در آداب احتضار در زادالمعاد آورده که چون در بیمار آثار موت ظاهر شود متوجه احوال خود گردد و از گناهان خویش توبه نموده و بر گذشته‌ها نادم و پشیمان شود و قصد کند که اگر زنده ماند مرتکب معصیت الهی نگردد پس وصیت کند و حقوق خدا و خلق آنچه بر ذمهٔ او باشد ادا کند، پس به اندازهٔ ثلث مال خود را وصیّت کند که به خویشان فقیر و مساکین و سایر وجوه خیر صرف نمایند و از مؤمنین حلالیّت بطلبد و هر کس را غیبت نموده یا اذیتی رسانیده باشد اگر حاضر باشد از ایشان التماس نماید که او را عفو نماید و اگر غایب باشد از حاضران التماس نموده که ایشان را از او راضی نمایند و برای آنها استغفار کند و مؤمن را سنّت است که کفن پیوسته با او باشد چنانچه از حضرت صادق(ع) منقولست که هر کس کفنش با او باشد در خانه‌اش او را از غافلان ننویسند و هرگاه که نظرش بر آن کفن افتد برای او حسنه می‌نویسند و از حضرت رسول الله(ص) منقولست که هر کس در وقت مرگ وصیت نیکو نکند علامت کمی عقل و نقص مروت و مردانگی او است.

□

احکام معاشرت

در معاشرت با مردم در سفر و حضر حتی با سنیها واجب است اداء امانت و راست گفتن و شهادت حق دادن و بازداشتن اذیت و آزاریکه حق نباشد و نیز به جا آوردن حقوق مؤمن و تقیه کردن با مخالفین واجب می‌باشد.

و حرام است دشمنی با مؤمنی و خوار کردن او و ظاهر کردن عیبش و غش کردن به مال او و ترک یاری نمودن او در وقت ضرورت.

و حرام می‌باشد همنشینی با صاحبان بدعت و همراهی ایشان و نیز انکار نمودن ایشان تا حدی که ممکن باشد واجب است. (اهل بدعت کسانی هستند که در دین آنچه را که نبوده وارد کرده‌اند و طریق خاصی را از خود درآورده‌اند مانند صوفیه که در تاریخ اسلام ریشه‌ای نداشته و سالها پس از اسلام بوجود آمدند).

و جائز نیست هم‌نشینی با فاسق یا بخیل مگر در وقت ضرورت یا تقیه.

واجب است جواب سلام دادن و مستحب است سلام کردن و حرام است بر فقیر طوری سلام نماید که به غیر سلام او بر شخص ثروتمند باشد.

و واجب است که جواب سلام را بلند بگوید به طوری که سلام کننده بشنود.

و حرام است سلام کردن بر کافر و بر کسانی که به لهو و لعب و بازی هایی که در اسلام نهی شده مشغولند مگر از جهت ضرورت باشد.

و جائز نیست در منزل کسی بدون رخصت او داخل شود و واجب است عزّت و احترام مؤمن و بی عزتی و تحقیر او حرام می‌باشد.

جائز نیست اگر کسی سخنی به امانت به کسی بگوید بدون اجازهٔ آن کس آن سخن را به دیگری بگوید مگر آنکه جهت اعتماد یا ذکر خیری برای او بوده یا شهادتی واجب باشد.

واجب است نوشتن جواب نامه، و سوزاندن کاغذهای نوشته اگر در آنها قرآن یا نام خدا باشد جائز نیست مگر در وقت ضرورت و ترس.

واجب است در حرف زدن راستگویی، و دروغ گفتن حرام است مگر در هنگام ضرورت.

واجب است نگهداشتن زبان از آنچه که حلال نباشد صحبت نمودن در آن، مانند بدگوئی و سخن چینی. و پنهان شدن از مؤمن و اجازه ندادن به او (وقتی که به عنوان میهمان اجازه بطلبد) حرام است. و حرام است حسد ورزیدن و خیانت کردن به مؤمن. و دروغ گفتن در جدی و شوخی و خوش طبعی چه کوچک باشد یا بزرگ حرام می‌باشد، مگر مواردی که استثنا شده‌است یعنی در جنگ با دشمن، در پیش ظالمی یا برای مظلومی و میان دو نفر و دلگیری از یکدیگر. و راست گفتن در جائی که فساد کند حرام است.

جایز نیست نام بردن مؤمن به کنیه یا لقبش که آن را دوست ندارد.

و دو رو و دو زبان بودن حرام است مگر برای اصلاح. و بی‌سبب و بدون دلیل دوری کردن و اف گفتن به مؤمن و سبک شمردن او حرام می‌باشد.

و به خاطر نگهداشتن لغزشهای مؤمن برای اینکه روزی او را به آن لغزشها سرزنش نماید حرام می‌باشد.

و غیبت نمودن حرام است مگر برای فاسق و صاحبان بدعت، بلکه غیبت ایشان واجب است.

و غیبت ترک کنندهٔ نماز جماعت حرام نیست بلکه در روایت است که واجب است غیبت تارک جماعت و شهادت او در محضر قضاوت قبول نمی‌باشد.

و واجب است کفارهٔ غیبت به اینکه از او حلالیت بطلبد به شرط آنکه مستلزم مَفسده نباشد و اگر مفسده‌ای داشت باید برای او استغفار نماید.

و واجب است رد کردن غیبت مؤمن.

و شنیدن غیبت او حرام است مگر آن غیبت را بر طرف نماید یعنی برای اینکه برطرف نماید بشنود.

و جائز نیست فاش کردن سرّ مؤمن و نقل نمودن چیزیکه موجب عیب او بشود و نیز جایز نیست دشنام دادن و طعنه زدن و لعن کردن مؤمن. و نیز لعن کردن چارپایان جائز نیست.

و جائز نیست یاری کردن کسی در اذیت و آزار نمودن مؤمن، اگر چه به نصف کلمه‌ای باشد و نیز جایز نیست تقلید کردن و در آوردن ادای مؤمن.

□

احکام جهاد با نفس

واجب است مبارزه و جهاد با نفس به اینکه نفس خود را از مُحرّمات منع نماید و آن را به واجبات مجبور نماید.

و واجب است دوری کردن از گناهان کبیره و آنها بسیار است بلکه همهٔ گناهان کبیره است و در آن گناه صغیره نیست مگر به نسبت گناهان دیگر در نظر گرفته شود.

و از بزرگترین کبائر شریک قرار دادن برای خدا، نا امید شدن از رحمت خدا، رنجانیدن پدر و مادر، کسی را به ناحق کشتن، نسبت زنا یا لواط به کسی دادن، ریا(خودنمائی) کردن، ربا خوردن، زنا کردن، سِحرَ کردن، منع زکات، گواهی ناحق دادن، دزدی کردن، شراب خوردن، قمار کردن، دروغ گفتن بی‌ضرورت، اسراف کردن، منع صاحبان حق، مشغول بودن به لهو و سرگرمیهای نامشروع، مصرّ بودن بر گناه، توبه

نکردن، پشیمان نشدن از گناه و ردّ نکردن حقوق مردم می‌باشد.

و توبه کردن از جمیع گناهان واجب است و حرام است ریاست طلبی و جاه طلبی و واجب است فرو نشانیدن غضب از اینکه مرتکب حرامی بشود.

و حسد حرام می‌باشد لکن غبطه حرام نیست و فرق بین این دو این است که شخص حسود بر طرف شدن نعمت از دیگری را می‌خواهد و غبطه خورنده آرزو می‌کند که مانند آن را داشته باشد.

و کوچک شمردن اهل حق و دوست داشتن دنیای حرام و حرص داشتن به آن و نیز بدخلقی کردن و فحش دادن و بد زبانی کردن و آزار مردم دادن و یاغی شدن و ظلم نمودن جائز نمی‌باشد.

و واجب است توبه کردن و پشیمان شدن از ظلم، و در صحت توبه کردن شرط است که آنچه به ظلم گرفته به صاحبانشان برگرداند و اگر عاجز شد و نتوانست استغفار نماید و کسی که مردم را گمراه نماید توبه کردن بر او واجب است و شرط است در قبول توبه‌اش که کسانی را که گمراه کرده به حق برگرداند و در نزد آنها اعتراف به بدعت گذاری و گناه خود بنماید.

و جائز نیست راضی بودن به ظلم و مدد کردن بر ظلم بلکه واجب است ناراضی بودن در دل و منع کردن به زبان و به دست و گفتن اینکه ظلم بد است، اگر بیم نبوده و ممکن باشد.

و واجب است اعتراف نمودن نزد خداوند عظم شأنه به گناهان و پشیمان شدن و جدی بودن بر ترک آنها و برگشتن از آنها و طلب آمرزش نمودن از گناهان و اخلاص داشتن در توبه و اداء کردن حقهائی که فوت شده و تجدید کردن توبه هر زمان که آن را شکست و صحیح است که در آخر عمر از فسق و کفر توبه نماید اما باید توبه پیش از دیدن احوال آخرت باشد.

و واجب است در هر روز حساب نفس خود را کشیدن و تلافی کردن چیزیکه از او فوت شده و زیاد مراقب نفس بودن و حفظ نمودن خود از گناهان وقتی که عمر زیاد می‌شود، خصوصاً بعد از چهل سال.

احکام امر به معروف و نهی از منکر

امر به معروف و نهی از منکر واجب است، مشروط بر اینکه امر کنندهٔ به معروف و نهی کنندهٔ از منکر عالم به معروف و منکر باشد و احتمال بدهد که اثر خواهد کرد و از ضرر بر خود یا دیگری نیز باید ایمن باشد. و واجب است امر کردن به واجبات و نهی نمودن از مُحرّمات و انکار بدیها به قلب و سپس به زبان و بعد از آن به دست واجب می‌باشد (به این معنی که از هر مرحله‌ای ساقط شده و شرائط آن مفقود بود به مرحلهٔ پائین تر برود مثلاً اگر با عمل نمی‌توانست جلوی ظلم را بگیرد با زبان این کار را بکند و اگر با زبان هم بگوید خطر داشته باشد قلباً از آن ظلم ناراضی باشد).

و حرام است خشنود بودن به بدیها یعنی از اعمال حرام و منکر خشنود بشود.

و واجب است که از بدکاران و بدیها کراهت داشته باشد و از آن دوری نماید و به هر وسیله‌ای که ممکن باشد

آن را رفع و برطرف نماید (البته در صورت وجود شرائط و ایمنی نسبت به خود یا دیگران) و واجب است آنچه به مردم امر می‌نماید خود انجام بدهد و آنچه را که نهی می‌کند خود از ارتکاب به آن خود داری نماید.

و حرام است به غضب آوردن خداوند برای خشنودی خلق، حتی پدر و مادر.

یعنی جایز نیست کسی فعل حرامی را برای رضای مردم از خود انجام بدهد.

و سزاوار است امر نمودن به مستحبات و منع کردن از مکروهات به وفق و نرمی.

و جایز نیست همسایگی و معاشرت کردن با گناهکاران در حال اختیار، اما در حال اضطرار جایز است.

و واجب است بیزاری جستن از صاحبان بدعت و سب و مذمت ایشان و ترسانیدن مردم را از آنها البته اگر ممکن باشد.

و بدانکه احادیث بسیار است که در بد بودن با بدان و مذمت نمودن ایشان ثواب عظیم می‌باشد مخصوصاً اهل بدعت.

و حرام است کفران نعمت و شکر آن را نکردن و واجب است قرض دادن به مؤمن وقتی که مضطر باشد به اندازهٔ ضرورت و احتیاج او البته، اگر ممکن باشد.

نَهْی ائمه از اشیاء مجهوله و غیر مرویه

در ابواب القران از کتاب الصلاة وسائل الشیعه، بابی می‌باشد در مورد اینکه تعویذ و اَحراز هنگامی که از قرآن یا ذکر یا روایات ائمه باشد جائز است نه از غیر آن، مانند اشیاء مجهوله و برای اینکه این مسئله بهتر بیان شود بعضی روایاتی که در این باب آمده است را ذکر می‌نماییم زیرا مرسوم شده است که بعضی این همه ادعیه را که از ائمه روایت گردید، یا آیات قران را کنار گذاشتند و از اشیائی استفاده می‌کنند که سند و صحّت آن معلوم نیست و مدرک و اصل بعضی از آن به کتب مرتاضین و غیر ایشان از فِرَق باطله منتهی می‌شود.

عبد الله بن سنان از مولایمان حضرت امام صادق روایت می‌نماید که از آن حضرت در مورد تعویذ مار و عقرب و نشره و تعویذی که برای مجنون و مسحوری که معذّب می‌باشد، سؤال نمودم، پس حضرت فرمود: ای پسر سنان تعویذ و نشره هنگامی که از قران باشد اشکالی ندارد و کسی که قران او را شفا ندهد پس خدا او را شفا نمی‌دهد «و آیا چیزی بهتر و بالاتر از قران در این چیزها می‌باشد؟» آیا خداوند نفرمود: **«و ننزّل من القران ما هو شفاءٌ و رحمةٌ للمؤمنین»**؟ (اسری ۸۲) یا خداوند جلّ ثناؤه نفرمود: **«لو انزلنا هذا القران علی جبل لرایته خاشعاً متصدّعاً من خشیة الله»**؟ (حشر۲۱) و از ما سؤال کنید ما به شما یاد می‌دهیم و شما را بر آیات قران که برای هر دردی می باشد آگاه می‌نمائیم.

مؤلف گوید: که حضرت دراین روایت این مسئله را بطور کامل روشن فرموده و شبهه‌ای باقی نمی‌ماند که حل تمام مشکلات و ناراحتی‌ها در قرآن می‌باشد و ادعیه ائمه نیز غالباً از آیات قرآن تشکیل گردیده و بنابرین جایی ندارد که دراین مواردازاشیاءمجهوله‌استفاده‌شودمگرآنچه‌که‌ازآیات‌قرآن‌یا روایات ائمه باشد.

ونیز محمد بن مسلم از مولایمان امام ابی جعفر محمد بن علی الباقر روایت کرده که گفت از آن حضرت سؤال نمودم که آیا به چیزی از این عوذه تعویذ نمایم؟ حضرت فرمودند: نه، مگر آنچه که از قران باشد بدرستیکه امیرالمؤمنین علی می‌فرمود: